

Euroopan unionin virallinen lehti

C 75 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

52. vuosikerta

31. maaliskuuta 2009

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
III <i>Valmistelevat säädökset</i>		
NEUVOSTO		
2009/C 75 E/01	Neuvoston 9 päivänä tammikuuta 2009 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 10/2009 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta ⁽¹⁾	1
2009/C 75 E/02	Neuvoston 9 päivänä tammikuuta 2009 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 11/2009 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta ⁽¹⁾	16
2009/C 75 E/03	Neuvoston 9 päivänä tammikuuta 2009 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 12/2009 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta ⁽¹⁾	38
2009/C 75 E/04	Neuvoston 16 päivänä helmikuuta 2009 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 13/2009 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 kumoamisesta ⁽¹⁾	58
2009/C 75 E/05	Neuvoston 16 päivänä helmikuuta 2009 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 14/2009 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi Euroopan telealan sääntelyviranomaisten ryhmän perustamisesta (GERT) ⁽¹⁾	67

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

III

(Valmistelevat säädökset)

NEUVOSTO

Neuvoston 9 päivänä tammikuuta 2009 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 10/2009,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 75 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission 10 päivänä tammikuuta 2007 antamassa tiedonannossa "Energiapolitiikka Euroopalle" korostetaan tarvetta saattaa valmiiksi sähkön ja maakaasun sisämarkkinat. Sääntelykehityksen parantaminen yhteisön tasolla yksilöitiin yhdeksi keskeiseksi toimenpiteeksi tämän tavoitteen saavuttamisen kannalta.
- (2) Komission päätöksellä 2003/796/EY ⁽⁴⁾ perustettiin sähkö- ja kaasualan riippumaton neuvoo-antava ryhmä eli Euroopan sähkö- ja kaasualan sääntelyviranomaisten ryhmä (European Regulators Group for Electricity and

Gas, jäljempänä ERGEG), jonka tehtävänä on helpottaa neuvonpitoa, koordinoitua ja yhteistyötä jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten välillä sekä näiden elinten ja komission välillä sähkön ja kaasun sisämarkkinoiden lujittamiseksi. Ryhmä koostuu niiden kansallisten sääntelyviranomaisten edustajista, jotka on perustettu sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY ⁽⁵⁾ sekä maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti.

- (3) ERGEG:n perustamisensa jälkeen tekemällä työllä on ollut myönteinen vaikutus sähkön ja kaasun sisämarkkinoiden toteuttamiseen. Energia-alalla tunnustetaan kuitenkin laajasti ja ERGEG on itse ehdottanut, että kansallisten sääntelyviranomaisten välinen vapaaehtoinen yhteistyö olisi vastedes toteutettava yhteisön rakenteessa, jolla on selkeä toimivalta ja valtuudet tehdä sääntelypäätöksiä tietyissä tapauksissa.
- (4) Eurooppa-neuvosto kehotti maaliskuussa 2007 komissiota ehdottamaan toimenpiteitä riippumattoman elimen luomiseksi kansallisten sääntelyviranomaisten yhteistyötä varten.
- (5) Keskuselimen resurssitarpeita koskevan vaikutustenarvioinnin pohjalta pääteltiin, että muihin vaihtoehtoihin verrattuna riippumattomalla keskuselimellä on useita etuja pitkällä aikavälillä. Siksi olisi perustettava energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto, jäljempänä 'virasto'.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 19.8.2008, s. 23.⁽²⁾ EUVL C 172, 5.7.2008, s. 55.⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 18. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. tammikuuta 2009, ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ EUVL L 296, 14.11.2003, s. 34.⁽⁵⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.⁽⁶⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 57.

- (6) Viraston olisi varmistettava, että kansallisten sääntelyviranomaisten sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä...annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY⁽¹⁾ ja maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY⁽¹⁾ mukaisesti harjoittama sääntely koordinoidaan asianmukaisesti ja että sitä tarvittaessa täydennetään yhteisön tasolla. Tämän vuoksi olisi taattava viraston riippumattomuus, tekniset ja sääntelyvalmiudet, avoimuus ja tehokkuus.
- (7) Viraston olisi seurattava siirtoverkonhaltijoiden alueellista yhteistyötä sähköalalla ja kaasualalla sekä sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston (European Network of Transmission Operators for Electricity, jäljempänä Sähkö-ENTSO, ja kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston (European Network of Transmission System Operators for Gas, jäljempänä Kaasu-ENTSO, tehtävien suorittamista. Viraston mukanaolo on keskeinen edellytys sille, että siirtoverkonhaltijoiden välinen yhteistyö toteutuu tehokkaalla ja avoimella tavalla sähkön ja maakaasun sisämarkkinoiden hyödyksi.
- (8) Virastolla on tärkeä rooli kehitettäessä ei-sitovia puiteohjeita, joiden mukaisia verkkosääntöjen on oltava. Lisäksi katsotaan viraston kannalta asianmukaiseksi ja viraston tarkoituksen kannalta johdonmukaiseksi, että sillä on oma roolinsa verkkosääntöjen tarkastelussa (sekä niitä luotaessa että niitä muutettaessa), jotta se voisi varmistaa, että verkkosääntöjen ovat ei-sitovien puiteohjeiden mukaisia, ennen kuin se mahdollisesti suosittelee niitä komissiolle hyväksyttäväksi.
- (9) On tarkoituksenmukaista luoda puitteet, joissa kansalliset sääntelyviranomaiset voivat tehdä yhteistyötä. Näiden puitteiden olisi helpotettava lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista sähkön ja kaasun sisämarkkinoilla koko yhteisössä. Useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota koskevissa tilanteissa virastolla olisi oltava valtuudet tehdä yksittäisiä päätöksiä. Näiden valtuuksien olisi tietyin edellytyksin katettava tekniset kysymykset, sellaisen sähkö- ja kaasualan infrastruktuurin sääntely, joka yhdistää tai voisi yhdistää vähintään kahta jäsenvaltiota, sekä uusiin sähkön rajayhdysyhteyksiin ja useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa sijaitseviin uusiin kaasuinfrastruktureihin sovellettavien vapautusten myöntäminen sisämarkkinasäännöistä viimeisenä keinona.
- (10) Koska virasto valvoo kansallisia sääntelyviranomaisia, sillä olisi oltava komissioon nähden neuvoa-antava rooli markkinoiden sääntelyyn liittyvissä kysymyksissä. Sen olisi myös ilmoitettava komissiolle, jos se havaitsee, että siirtoverkonhaltijoiden välinen yhteistyö ei tuota tarvittavia tuloksia tai että kansallinen sääntelyviranomainen, jonka päätös ei ole suuntaviivojen mukainen, ei riittävästi noudata viraston lausuntoa.
- (11) Viraston olisi myös voitava antaa ei-sitovia suuntaviivoja, joilla autetaan kansallisia sääntelyviranomaisia ja markkinatoimijoita jakamaan hyviä toimintatapoja.
- (12) Viraston rakenteen olisi vastattava energia-alan sääntelyn erityistarpeita. Erityisesti kansallisten sääntelyviranomaisten erityisrooli ja niiden riippumattomuus on otettava kaikilta osin huomioon.
- (13) Johtokunnalla olisi oltava tarvittava toimivalta, jotta se voi vahvistaa talousarvion, valvoa sen toteuttamista, laatia sisäiset säännöt, antaa varainhoitoa koskevat säännöt ja nimittää johtajan. Neuvoston nimittämien johtokunnan jäsenten vaihtumisen yhteydessä olisi sovellettava kiertojärjestelmää jäsenvaltioiden tasapuolisen osallistumisen varmistamiseksi ajan mittaan.
- (14) Virastolla olisi oltava tarvittava toimivalta, jotta se voi huolehtia sääntelytehtävistä tehokkaasti ja ennen kaikkea riippumattomasti. Sen lisäksi, että sääntelyviranomaisten riippumattomuus on hyvän hallintotavan keskeinen periaate, se on myös välttämätön edellytys markkinoiden luottamuksen varmistamiselle. Sääntelyneuvoston olisi siksi toimittava riippumatta kaupallisista eduista ja pyytämättä tai ottamatta vastaan ohjeita minkään jäsenvaltion hallitukselta, komissiolta tai milään muulta julkisesta tai yksityiseltä elimeltä, sanotun kuitenkin rajoittamatta sääntelyneuvoston jäsenten toimimista omien kansallisten viranomaistensa puolesta.
- (15) Jos virastolla on päätöksentekovaltuudet, asianosaisille olisi menettelyn tehokkuuden vuoksi myönnettävä oikeus valittaa valituslautakuntaan, joka on osa virastoa mutta riippumaton sekä sen hallinto- että sääntelyelimestä. Jatkuvuuden takaamiseksi valituslautakunnan jäsenten nimittämisen tai vaihtumisen yhteydessä olisi voitava uudistaa valituslautakunta osittain.
- (16) Viraston rahoituksen olisi tultava pääasiassa Euroopan unionin yleisestä talousarviosta, maksuista ja vapaaehtoisena rahoituksena. Resurssien, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat asettaneet yhteisesti käyttöön yhteistyötään varten yhteisön tasolla, olisi oltava jatkossa viraston käytössä. Yhteisön talousarviomenettelyä olisi sovellettava tukiin, joita maksetaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta. Lisäksi tilintarkastustuomioistuimen tulisi vastata tilintarkastuksesta Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 19 päivänä marraskuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2343/2002⁽²⁾ 91 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL ...⁽²⁾ EYVL 357, 31.12.2002, s. 72.

(17) Virastolla tulisi olla erittäin pätevä henkilöstö. Viraston olisi erityisesti hyödynnettävä sääntelyviranomaisten, komission ja jäsenvaltioiden virastoon tilapäisesti siirtämän henkilöstön pätevyyttä ja kokemusta. Viraston henkilöstöön olisi sovellettava asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾ vahvistettuja Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja, jäljempänä 'henkilöstösäännöt' ja 'palvelussuhteen ehdot', sekä Euroopan yhteisöjen toimielimien näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä. Johtokunnan olisi yhteisymmärryksessä komission kanssa vahvistettava tarvittavat soveltamissäännöt.

(18) Viraston olisi sovellettava yleisiä sääntöjä, jotka koskevat yhteisön toimielinten asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi. Johtokunnan olisi vahvistettava käytännön toimenpiteet kaupallisesti arkaluonteisten tietojen ja henkilötietojen suojaamiseksi.

(19) Maiden, jotka eivät ole Euroopan yhteisön jäseniä, olisi yhteisön kanssa tehtävien asianmukaisten sopimusten mukaisesti voitava osallistua viraston työhön.

(20) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.

(21) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta antaa suuntaviivat, jotka ovat tarpeen tilanteissa, joissa virasto tulee toimivaltaiseksi päättämään rajat ylittävään infrastruktuuriin pääsyn ehdoista ja kyseisen infrastruktuurin käyttöturvallisuudesta. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli kansallisten sääntelyviranomaisten yhteistyötä yhteisön tasolla, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Perustaminen ja oikeudellinen asema

1 artikla

Perustaminen

1. Tällä asetuksella perustetaan energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto, jäljempänä 'virasto'.

2. Viraston tarkoituksena on avustaa direktiivin 2009/.../EY 34 artiklassa ja direktiivin 2009/.../EY 38 artiklassa tarkoitettuja sääntelyviranomaisia jäsenvaltiossa suoritettavien sääntelytehtävien suorittamisessa yhteisön tasolla ja tarvittaessa koordinoita näiden sääntelyviranomaisten toimintaa.

3. Kunnes viraston tilat ovat käytettävissä, se toimii komission tiloissa.

2 artikla

Oikeudellinen asema

1. Virasto on yhteisön elin, jolla on oikeushenkilön asema.

2. Virastolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta ja esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

3. Virastoa edustaa sen johtaja.

3 artikla

Kokoonpano

Virastoon kuuluu:

- johtokunta, jonka tehtävät määritellään 12 artiklassa;
- sääntelyneuvosto, jonka tehtävät määritellään 14 artiklassa;
- johtaja, jonka tehtävät määritellään 16 artiklassa;
- valituslautakunta, jonka tehtävät määritellään 18 artiklassa.

4 artikla

Viraston päätösten tyytit

Virasto voi:

- antaa siirtoverkonhaltijoille osoitettuja lausuntoja ja suosituksia;

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) antaa sääntelyviranomaisille osoitettuja lausuntoja;
- c) antaa komissiolle osoitettuja lausuntoja ja suosituksia;
- d) tehdä yksittäisiä päätöksiä 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.

II LUKU

Tehtävät

5 artikla

Yleiset tehtävät

Virasto voi komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan antaa komissiolle lausunnon kaikista kysymyksistä, jotka liittyvät tarkoitukseen, jota varten virasto on perustettu.

6 artikla

Siirtoverkonhaltijoiden yhteistyöhön liittyvät tehtävät

1. Virasto antaa komissiolle lausunnon Sähkö-ENTSON perussääntöluonnoksesta, jäsenluettelosta ja työjärjestysluonnoksesta verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävissä sähkön kaupassa ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 (*) 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja Kaasu-ENTSON perussääntöluonnoksesta, jäsenluettelosta ja työjärjestysluonnoksesta maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 (*) 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Virasto seuraa Sähkö-ENTSOLLE asetettujen tehtävien suorittamista siten kuin asetuksen (EY) N:o .../2009 9 artiklassa säädetään ja Kaasu-ENTSOLLE asetettujen tehtävien suorittamista siten kuin asetuksen (EY) N:o .../2009 9 artiklassa säädetään.
3. Virasto voi antaa lausunnon:
 - a) Sähkö-ENTSOLLE siten kuin asetuksen (EY) N:o .../2009 8 artiklan 2 kohdassa säädetään ja Kaasu-ENTSOLLE siten kuin asetuksen (EY) N:o .../2009 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään verkkosäännöistä, ja
 - b) Sähkö-ENTSOLLE siten kuin asetuksen (EY) N:o .../2009 9 artiklan 2 alakohdan 1 alakohdassa säädetään ja Kaasu-ENTSOLLE siten kuin asetuksen (EY) N:o .../2009 9 artiklan 2 alakohdan 1 alakohdassa säädetään ehdotuksesta vuotuisiksi työohjelmiksi ja ehdotuksesta verkon ei-sitovaksi kymmenvuotiseksi kehittämissuunnitelmiksi.
4. Jos virasto katsoo, että sille asetuksen (EY) N:o .../2009 9 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan ja asetuksen (EY) N:o .../2009 9 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan mukaisesti toimitettu vuotuinen työohjelmaluonnos tai ei-sitova kymmenvuotinen verkon kehittämissuunnitelmaluonnos ei edistä syrjimättömyyttä, tosiasiallista kilpailua ja markkinoiden tehokasta toimintaa tai kolmansille osapuolille avoimen rajat ylittävän yhteenliittämisen riittävää tasoa, se antaa asianmukaisesti perustellun lausunnon ja suosituksia Sähkö-ENTSOLLE, Kaasu-ENTSOLLE ja komissiolle.

(*) EUVL ...

Virasto toimittaa komissiolle ehdotuksen ei-sitovaksi puiteohjeiksi, mikäli siltä asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 2 kohdan nojalla tätä edellytetään. Virasto tarkastelee uudelleen ehdotusta ei-sitoviksi puiteohjeiksi ja toimittaa sen uudelleen komissiolle, mikäli siltä asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 4 kohdan ja asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 4 kohdan nojalla tätä edellytetään.

Virasto toimittaa Sähkö-ENTSOLLE ja Kaasu-ENTSOLLE perustellun lausunnon verkkosäännöistä asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 7 kohdan ja asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Virasto toimittaa verkkosäännöt komissiolle ja voi suositella sen hyväksymistä asetuksen (EY) N:o ... 6 artiklan 9 kohdan ja asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Virasto laatii ja toimittaa komissiolle ehdotuksen verkkosäännöiksi, mikäli siltä asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 10 kohdan ja asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 10 kohdan nojalla tätä edellytetään.

5. Virasto toimittaa komissiolle asianmukaisesti perustellun lausunnon asetuksen (EY) N:o .../2009 9 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o .../2009 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos Sähkö-ENTSO tai Kaasu-ENTSO ei ole pannut täytäntöön asetuksen (EY) N:o .../2009 8 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EY) N:o .../2009 8 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistettuja verkkosääntöjä tai verkkosääntöjä, jotka on vahvistettu kyseisten asetusten 6 artiklan 1–10 kohdan mukaisesti mutta joita komissio ei ole hyväksynyt kyseisten asetusten 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti.

6. Virasto seuraa ja analysoi komission asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 11 kohdan ja asetuksen (EY) N:o .../2009 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti vahvistamien verkkosääntöjen ja suuntaviivojen täytäntöönpanoa, niiden vaikutusta markkinoiden yhdentymistä helpottavien sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseen samoin kuin syrjimättömyyteen, tehokkaaseen kilpailuun ja markkinoiden tehokkaaseen toimivuuteen, sekä raportoi siitä komissiolle.

7. Virasto seuraa asetuksen (EY) N:o .../2009 12 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o .../2009 12 artiklassa tarkoitettua siirtoverkonhaltijoiden alueellista yhteistyötä ja ottaa tämän yhteistyön tulokset asianmukaisesti huomioon laatiessaan lausuntojaan, suosituksiaan ja päätöksiään.

7 artikla

Kansallisiin sääntelyviranomaisiin liittyvät tehtävät

1. Virasto tekee teknisiä kysymyksiä koskevat yksittäiset päätökset, kun päätöksiä edellytetään direktiivissä 2009/.../EY, direktiivissä 2009/.../EY, asetuksessa (EY) N:o .../2009 tai asetuksessa (EY) N:o .../2009.

2. Virasto voi työohjelmansa mukaisesti tai komission pyynnöstä antaa ei-sitovia suuntaviivoja auttaakseen sääntelyviranomaisia ja markkinatoimijoita hyvien toimintatapojen edistämiseksi.

3. Virasto edistää yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten välillä sekä sääntelyviranomaisten välillä alueellisella tasolla ja ottaa tämän yhteistyön tulokset asianmukaisesti huomioon laatiessaan lausuntojaan, suosituksiaan ja päätöksiään. Jos virasto katsoo, että kyseistä yhteistyötä varten tarvitaan sitovia sääntöjä, se antaa tarvittavat suositukset komissiolle.

4. Virasto antaa minkä tahansa sääntelyviranomaisen tai komission pyynnöstä lausunnon siitä, onko sääntelyviranomaisen tekemä päätös direktiivissä 2009/.../EY, direktiivissä 2009/.../EY, asetuksessa (EY) N:o .../2009 tai asetuksessa (EY) N:o .../2009 tarkoitettujen suuntaviivojen mukainen.

5. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen ei riittävästi noudata 4 kohdassa tarkoitettua viraston lausuntoa neljän kuukauden kuluessa sen saamispäivästä, virasto ilmoittaa asiasta komissiolle.

6. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen kohtaa yksittäisessä tapauksessa vaikeuksia direktiivissä ..., direktiivissä 2009/.../EY, asetuksessa (EY) N:o .../2009 tai asetuksessa (EY) N:o .../2009 tarkoitettujen suuntaviivojen soveltamisessa, se voi pyytää virastolta lausuntoa. Virasto antaa komissiota kuultuaan lausuntonsa neljän kuukauden kuluessa tällaisen pyynnön vastaanottamisesta.

7. Virasto päättää vähintään kahta jäsenvaltiota yhdistävän tai mahdollisesti yhdistävän sähkön ja kaasun infrastruktuuriin, jäljempänä 'rajat ylittävä infrastruktuuri', pääsyn ehdoista ja kyseisen infrastruktuurin käyttöturvallisuudesta 8 artiklan mukaisesti.

8 artikla

Rajat ylittävään infrastruktuuriin pääsyn ehtoja ja sen käyttöturvallisuutta koskevat tehtävät

1. Virasto päättää rajat ylittävään infrastruktuuriin liittyvistä sääntelykysymyksistä, jotka kuuluvat kansallisten sääntelyviranomaisten toimivaltaan ja joihin voi sisältyä pääsyä ja kyseisen infrastruktuurin käyttöturvallisuutta koskevia ehtoja, ainoastaan:

- kun toimivaltaiset kansalliset sääntelyviranomaiset eivät ole päässeet sopimukseen kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona asia annettiin näistä sääntelyviranomaisista viimeisen käsiteltäväksi, tai
- toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten yhteisestä pyynnöstä.

Toimivaltaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat yhdessä pyytää a alakohdassa tarkoitettua määrärajan jatkamista enintään kuudella kuukaudella.

Päätöksensä valmistelussa virasto kuulee kansallisia sääntelyviranomaisia ja siirtoverkonhaltijoita, joita asia koskee, ja sille

annetaan tieto kaikkien asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksista ja huomioista.

2. Rajat ylittävään infrastruktuuriin pääsyn ehtoihin on kuuluttava:

- kapasiteetin jakamismenettely,
- jakamisen ajalliset kehykset,
- ylikuormituksesta aiheutuvien tulojen jakaminen,
- kyseisen infrastruktuurin käyttäjiltä perittävät kustannukset, joita tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o .../2009 17 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja direktiivin 2009/.../EY 35 artiklan 1 kohdan d alakohdassa.

3. Jos asia on saatettu viraston käsiteltäväksi 1 kohdan nojalla:

- virasto tekee päätöksensä viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona asia saatettiin sen käsiteltäväksi,
- virasto voi tarvittaessa tehdä väliaikaisen päätöksen sen varmistamiseksi, että kyseisen infrastruktuurin toimitusvarmuus tai käyttöturvallisuus on suojattu.

4. Komissio voi antaa suuntaviivoja siitä, missä tilanteissa virasto tulee toimivaltaiseksi päättämään rajat ylittävään infrastruktuuriin pääsyn ehdoista ja kyseisen infrastruktuurin käyttöturvallisuudesta. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään tämän asetuksen 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsiteltävää sääntelymenettelyä noudattaen.

9 artikla

Muut tehtävät

1. Virasto voi viimeisenä keinona myöntää asetuksen (EY) N:o .../2009 17 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja vapautuksia. Virasto voi myös myöntää direktiivin 2009/.../EY 35 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja vapautuksia, jos kyseinen infrastruktuuri sijaitsee useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella.

2. Virasto antaa komission pyynnöstä lausunnon kansallisten sääntelyviranomaisten sertifiointia koskevista päätöksistä asetuksen (EY) N:o .../2009 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan tai asetuksen (EY) N:o .../2009 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

10 artikla

Kuuleminen

Tehtävään suorittaessaan virasto kuulee laajasti ja varhaisessa vaiheessa avoimesti markkinaosallistujia, siirtoverkonhaltijoita, kuluttajia, loppukäyttäjiä ja tarvittaessa kilpailuviranomaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden toimivaltaa, erityisesti tehtävien liittyessä siirtoverkonhaltijoihin.

III LUKU

12 artikla

Organisaatio

11 artikla

Johtokunta

1. Johtokunta koostuu kuudesta jäsenestä. Kullakin jäsenellä on yksi varajäsen. Komissio nimittää yhden jäsenen ja tämän varajäsenen ja neuvosto viisi jäsentä ja näiden varajäsenet. Toimikausi on neljä vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran. Ensimmäinen toimikausi on kuusi vuotta puolella jäsenistä ja näiden varajäsenillä.
2. Johtokunta valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Varapuheenjohtaja toimii puheenjohtajan sijaisena aina tämän ollessa estynyt. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kaksi vuotta, ja samat henkilöt voidaan valita tehtäviinsä kerran uudelleen. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi päättyy joka tapauksessa silloin, kun heidän jäsenyytensä johtokunnassa päättyy.
3. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Sääntelyneuvoston puheenjohtaja tai sääntelyneuvoston nimeämä sääntelyneuvoston jäsen ja viraston johtaja osallistuvat asian käsittelyyn, jollei johtokunta toisin päättää viraston johtajan osalta. Johtokunta kokoontuu vähintään kahdesti vuodessa säännömukaiseen istuntoon. Muulloin se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa johtokunnan jäsenistä sitä pyytää. Johtokunta voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijaksi kenet tahansa henkilön, jonka lausuntoa se voi tarvita. Johtokunnan jäsenten apuna voi olla neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksestä muuta johdu. Virasto huolehtii johtokunnan sihteeristötehtävistä.
4. Johtokunta tekee päätöksensä läsnä olevien jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.
5. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Johtokunnan työjärjestyksessä vahvistetaan yksityiskohtaisemmin:
 - a) äänestysäännöt ja erityisesti ehdot, joihin perustuen jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat säännöt
 - b) neuvoston nimittämien johtokunnan jäsenten uudelleen valinnassa sovellettavaa kiertoa koskevat säännöt jäsenvaltioiden tasapuolisen osallistumisen varmistamiseksi ajantittaan.
6. Johtokunnan jäsen ei voi olla sääntelyneuvoston jäsen.
7. Johtokunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti yleisen edun mukaisesti. Tätä varten kukin heistä tekee sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoituksen, jossa hän joko ilmoittaa, että hänen riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsee sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän hänen riippumattomuuttaan. Nämä ilmoitukset annetaan vuosittain kirjallisesti ja ne julkistetaan.

Johtokunnan tehtävät

1. Johtokunta nimittää johtajan 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuultuaan sääntelyneuvostoa ja saatuaan sen puoltavan lausunnon 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Johtokunta nimittää sääntelyneuvoston jäsenet virallisesti 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
3. Johtokunta nimittää valituslautakunnan jäsenet virallisesti 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
4. Johtokunta huolehtii siitä, että virasto toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät tämän asetuksen mukaisesti.
5. Johtokunta vahvistaa ennen kunkin vuoden syyskuun 30 päivää sen jälkeen, kun se on kuullut komissiota ja saanut sääntelyneuvoston hyväksynnän 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti, viraston seuraavan vuoden työohjelman ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Työohjelman vahvistaminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.
6. Johtokunta hyväksyy monivuotisen ohjelman ja tarvittaessa tarkistaa sitä. Tarkistamisen on perustuttava riippumattoman ulkopuolisen asiantuntijan johtokunnan pyynnöstä laatimaan arviointikertomukseen. Kyseiset asiakirjat julkistetaan.
7. Johtokunta käyttää talousarviovaltaansa 20–23 artiklan mukaisesti.
8. Johtokunta päättää komission suostumuksen saatuaan kaikkien muista yhteisön lähteistä tulevien testamenttilahjoitusten, lahjoitusten ja tukien tai jäsenvaltioiden tai niiden sääntelyviranomaisten maksaman vapaaehtoisen rahoituksen hyväksymisestä. Lausunnossa, jonka johtokunta 23 artiklan 5 kohdan mukaisesti antaa, on nimenomaisesti käsiteltävä tässä kohdassa lueteltuja rahoituslähteitä.
9. Johtokunta käyttää sääntelyneuvostoa kuultuaan kurinpitovaltaa johtajaan nähden.
10. Johtokunta vahvistaa tarvittaessa viraston henkilöstöpolitiikan 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
11. Johtokunta vahvistaa 29 artiklan mukaisesti erityiset säännökset, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua viraston asiakirjoihin.
12. Johtokunta vahvistaa ja julkaisee 16 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun vuosikertomusluonnoksen pohjalta viraston toimintaa koskevan vuosikertomuksen ja toimittaa sen viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kertomuksessa on erillinen sääntelyneuvoston hyväksymä osa, joka koskee viraston sääntelytoimintaa kyseisenä vuonna.

13. Johtokunta vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.

13 artikla

Säätelyneuvosto

1. Säätelyneuvoston kokoonpano on seuraava:

a) direktiivin 2009/.../EY 34 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2009/.../EY 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säätelyviranomaisten korkean tason edustajia ja yksi varajäsen jäsenvaltiota kohden näiden viranomaisten nykyisistä korkeassa asemassa olevista työntekijöistä, ja

b) komission edustaja, jolla ei ole äänivaltaa.

2. Säätelyneuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Varapuheenjohtaja toimii puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estynyt. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kaksi ja puoli vuotta, ja sama henkilö voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi päättyy joka tapauksessa silloin, kun heidän jäsenyytensä säätelyneuvostossa päättyy.

3. Säätelyneuvosto tekee päätöksensä läsnä olevien jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. Kullakin jäsenellä tai varajäsenellä on yksi ääni.

4. Säätelyneuvosto vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä vahvistetaan yksityiskohtaisemmat äänestys-säännöt ja erityisesti ehdot, joiden mukaisesti jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat säännöt. Työjärjestyksessä voidaan määrätä erityisistä työmenetelmistä alueellista yhteistyötä koskevien aloitteiden yhteydessä esiin nousevien kysymysten käsittelyä varten.

5. Säätelyneuvosto toimii sille tässä asetuksessa annettuja tehtäviä suorittaessaan riippumattomasti, eikä se pyydä tai ota vastaan ohjeita miltään jäsenvaltion hallitukselta, komissiolta tai muulta julkisesta tai yksityiseltä etutaholta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sen jäsenten toimimista edustamansa säätelyviranomaisen puolesta.

6. Virasto huolehtii säätelyneuvoston sihteeristötehtävistä.

14 artikla

Säätelyneuvoston tehtävät

1. Säätelyneuvosto antaa johtajalle lausunnon 5, 6, 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitetuista vahvistettavista lausunnoista, suosituksista ja päätöksistä. Lisäksi säätelyneuvosto antaa toimivaltaansa kuuluvissa asioissa ohjeita johtajalle johtajan tehtävien suorittamisessa.

2. Säätelyneuvosto antaa johtokunnalle lausunnon henkilöstä, joka esitetään nimitettäväksi johtajaksi 12 artiklan 1 kohdan ja 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Säätelyneuvosto

tekee kyseisen päätöksen jäsentensä kolmen neljäsosan enemmistöllä.

3. Säätelyneuvosto hyväksyy 12 artiklan 5 kohdan ja 16 artiklan 6 kohdan mukaisesti sekä 22 artiklan 1 kohtaan perustuvan alustavan talousarvioesityksen puitteissa viraston seuraavan vuoden työohjelman ja esittää sen ennen syyskuun 1 päivää johtokunnan vahvistettavaksi.

4. Säätelyneuvosto hyväksyy vuosikertomuksessa olevan säätelytoimintaa koskevan erillisen osan, josta säädetään 12 artiklan 12 kohdassa ja 16 artiklan 8 kohdassa.

15 artikla

Johtaja

1. Virastoa johtaa sen johtaja, joka toimii 14 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettujen ohjeiden ja, siltä osin kuin tässä asetuksessa niin säädetään, säätelyneuvoston lausuntojen mukaisesti. Johtaja ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta, komissiolta tai muulta julkisesta tai yksityiseltä etutaholta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta johtokunnan ja säätelyneuvoston roolia johtajan tehtäviin liittyen.

2. Johtokunta nimittää johtajan säätelyneuvoston puoltavan lausunnon jälkeen ansioiden sekä pätevyyden ja kokemuksen perusteella komission julkisen kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella ehdottamista vähintään kolmesta henkilöstä. Johtokunnan valitsema ehdokas voidaan ennen nimitystä kutsua antamaan lausunto Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

3. Johtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättymistä edeltävien yhdeksän kuukauden aikana komissio suorittaa arvioinnin erityisesti:

a) johtajan tehtävien hoidosta,

b) viraston tehtävistä ja velvoitteista lähivuosina.

Edellä olevaa b) alakohtaa koskeva arviointi tehdään riippumattoman ulkopuolisen asiantuntijan avustuksella.

4. Johtokunta voi komission ehdotuksesta ja ottaen huomioon arvioinnin ja säätelyneuvoston lausunnon tästä arvioinnista ja ainoastaan niissä tapauksissa, joissa tämä on viraston tehtävien ja velvoitteiden kannalta perusteltua, kerran jatkaa johtajan toimikautta enintään kolmella vuodella.

5. Johtokunta ilmoittaa Euroopan parlamentille aikeestaan jatkaa johtajan toimikautta. Johtaja voidaan toimikauden jatkamista edeltävän yhden kuukauden aikana kutsua antamaan lausunto Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

6. Jos johtajan toimikautta ei jatketa, hän jatkaa tehtävässään seuraajansa nimitykseen asti.

7. Johtaja voidaan erottaa ainoastaan johtokunnan päätöksellä tämän saatua sääntelyneuvoston puoltavan lausunnon. Sääntelyneuvosto tekee kyseisen päätöksen jäsentensä kolmen neljäsosan enemmistöllä.

8. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat pyytää johtajaa raportoimaan tehtäviensä suorittamisesta.

16 artikla

Johtajan tehtävät

1. Johtaja edustaa virastoa ja vastaa sen johtamisesta.
2. Johtaja valmistelee johtokunnat työt. Hän osallistuu johtokunnan työhön ilman äänioikeutta.
3. Johtaja vahvistaa ja julkaisee ne 5, 6, 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitetut lausunnot, suositukset ja päätökset, joista sääntelyneuvosto on antanut puoltavan lausunnon.
4. Johtaja huolehtii viraston vuotuisen työohjelman täytäntöönpanosta sääntelyneuvoston ohjaamana ja johtokunnan hallinnollisessa valvonnassa.
5. Johtaja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen viraston tämän asetuksen mukaisen toiminnan.
6. Johtaja laatii joka vuosi viraston työohjelmaluonnoksen seuraavalle vuodelle ja toimittaa sen sääntelyneuvostolle ja komissiolle kyseisen vuoden kesäkuun 30 päivään mennessä.
7. Johtaja laatii alustavan talousarvioesityksen 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja huolehtii viraston talousarvion toteuttamisesta 23 artiklan mukaisesti.
8. Johtaja laatii joka vuosi luonnoksen vuosikertomukseksi, jossa on viraston sääntelytoimintaa koskeva erillinen osa sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskeva osa.
9. Johtajalla on viraston henkilöstöön nähden 27 artiklan 3 kohdan mukainen toimivalta.

17 artikla

Valituslautakunta

1. Valituslautakunta koostuu kuudesta jäsenestä ja kuudesta varajäsenestä, jotka on valittu kansallisten sääntelyviranomaisten, kilpailuviranomaisten tai muiden kansallisten tai yhteisön elinten nykyisistä tai entisistä korkeassa asemassa olevista työntekijöistä, joilla on asiaankuuluva energia-alan kokemus. Valituslautakunta nimeää puheenjohtajansa. Valituslautakunta tekee päätöksensä määräänemmistöllä, jonka muodostavat vähintään neljä sen kuudesta jäsenestä. Valituslautakunta kutsutaan koolle tarpeen mukaan.

2. Johtokunta nimeää valituslautakunnan jäsenet julkisen kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella komission esityksestä ja kuultuaan sääntelyneuvostoa.

3. Valituslautakunnan jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Sama henkilö voidaan valita tehtävänsä uudelleen. Valituslautakunnan jäsenet ovat päätöksenteossaan riippumattomia. Heitä eivät sido mitkään ohjeet. He eivät saa hoitaa muita tehtäviä virastossa, sen johtokunnassa tai sen sääntelyneuvostossa. Valituslautakunnan jäsen voidaan vapauttaa tehtävistään toimikautensa aikana ainoastaan, jos hänen on todettu syyllistyneen vakavaan rikkomukseen, ja johtokunta tekee päätöksen vapauttamisesta sääntelyneuvostoa kuultuaan.

4. Valituslautakunnan jäsen ei saa osallistua valituskäsittelyyn, jos asia koskee hänen omaa etuaan, jos hän on aikaisemmin edustanut jotakin menettelyn osapuolta tai jos hän on osallistunut sen päätöksen tekemiseen, jota valitus koskee.

5. Jos valituslautakunnan jäsen jostakin 4 kohdassa tarkoitetusta tai muusta syystä katsoo, ettei jonkin valituslautakunnan jäsenen pitäisi osallistua valituskäsittelyyn, hänen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle. Valitusmenettelyn asianosainen voi vastustaa valituslautakunnan jäsenen osallistumista asian käsittelyyn jollakin 4 kohdassa tarkoitetuista perusteista tai jos jäsenellä epäillään olevan ennakkokäsitys asiasta. Vastustamisen perusteena ei voi olla jäsenen kansallisuus, eikä vastustamista tutkita, jos asianosainen on vastustamisperusteen olemassaolon tietäen jo ryhtynyt muuhun valitusmenettelyä koskevaan toimeen kuin valituslautakunnan kokoonpanon vastustaminen.

6. Valituslautakunta päättää ilman asianomaista jäsentä, miten 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on meneteltävä. Valituslautakuntaan otetaan kyseisen jäsenen tilalle tämän ratkaisun tekoa varten hänen sijaisensa, jollei sijainen katso olevansa samalla tavoin esteellinen. Jos näin on, puheenjohtaja nimeää sijaisen muista varajäsenistä.

7. Valituslautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti yleisen edun mukaisesti. Tätä varten he tekevät sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoituksen, jossa he joko ilmoittavat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan. Nämä ilmoitukset annetaan vuosittain kirjallisesti ja ne julkistetaan.

18 artikla

Muutoksenhaku

1. Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, kansalliset sääntelyviranomaiset mukaan luettuina, voivat hakea muutosta 7, 8 ja/tai 9 artiklassa tarkoitettuun päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle.

2. Valitus ja sen perusteet on toimitettava virastolle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi kyseiselle henkilölle, tai jos tällaista tiedoksianto ei ole suoritettu, siitä päivästä, jona virasto on julkaissut päätöksen. Valituslautakunta ratkaisee asian kahden kuukauden kuluessa valituksen tekemisestä.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehdyllä valituksella ei ole lykkävää vaikutusta. Valituslautakunta voi kuitenkin harkitessaan asian sitä edellyttävän päättää lykätä riitautetun päätöksen soveltamista.

4. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko sille perusteita. Se kehottaa valitusmenettelyn asianosaisia aina tarvittaessa esittämään tiettyssä määräajassa huomautuksensa valituslautakunnalta tai muilta valitusmenettelyn asianosaisilta vastaanotetuista tiedoksiannoista. Valitusmenettelyn asianosaisilla on oikeus esittää suullinen lausuma.

5. Valituslautakunta voi joko käyttää viraston toimivaltaa tämän artiklan mukaisin ehdoin tai siirtää asian viraston toimivaltaisen elimen hoidettavaksi. Valituslautakunnan tekemä päätös on mainittua elintä sitova.

6. Sääntelyneuvosto vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.

7. Virasto julkaisee valituslautakunnan tekemät päätökset.

19 artikla

Kanne yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa

1. Valituslautakunnan tai, jos valituslautakunta ei ole toimivaltainen, viraston tekemä päätös voidaan riitauttaa nostamalla kanne yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tai yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklan mukaisesti.

2. Jos virasto laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tai yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 232 artiklan mukaisesti.

3. Virasto on velvollinen toteuttamaan toimenpiteet, joita yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tai yhteisöjen tuomioistuimen tuomion noudattaminen edellyttää.

IV LUKU

Varainhoitoa koskevat säännökset

20 artikla

Viraston talousarvio

1. Viraston tulot muodostuvat erityisesti:

- Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (pääluokka "Komissio") sisältyvästä yhteisön tuesta;
- virastolle 21 artiklan nojalla suoritetuista maksuista;

c) 12 artiklan 8 kohdassa tarkoitettusta jäsenvaltioiden tai niiden sääntelyviranomaisten maksamasta vapaaehtoisesta rahoituksesta;

d) mahdollisista 12 artiklan 8 kohdassa tarkoitetuista testamenttilahjoituksista, lahjoituksista ja tuista.

2. Viraston menot muodostuvat henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenoista.

3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

4. Viraston kaikista tuloista ja menoista tehdään kutakin varainhoitovuotta, joka on kalenterivuosi, varten ennakoarviot, jotka otetaan sen talousarvioon.

21 artikla

Maksut

1. Virastolle on maksettava maksu 9 artiklan 1 kohdan mukaisen vapautuspäätöksen hakemisesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen maksujen suuruuden vahvistaa komissio.

22 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Johtaja laatii kunkin vuoden helmikuun 15 päivään mennessä alustavan talousarvioesityksen, joka käsittää seuraavan varainhoitovuoden suunnitellut toimintamenot ja työohjelman, ja toimittaa tämän alustavan talousarvioesityksen sekä alustavan henkilöstötaulukon johtokunnalle. Johtokunta laatii vuosittain johtajan laatimaan alustavaan talousarvioesitykseen perustuvan ennakoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten. Johtokunta toimittaa kyseisen ennakoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötaulukon, komissiolle 31 päivään maaliskuuta mennessä. Johtajan laatima esitys toimitetaan ennen ennakoarvion vahvistamista sääntelyneuvostolle, joka voi antaa siitä lausunnon.

2. Komissio toimittaa ennakoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhteisesti 'budjettivallan käyttäjä'.

3. Ennakoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen tarpeelliseksi katsomansa arviot henkilöstötaulukon liittyvistä kustannuksista ja tukimäärästä, joihin osoitetaan rahoitus Euroopan unionin yleisestä talousarviosta perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.

4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.

5. Johtokunta laatii viraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa.

6. Johtokunta ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta sen talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita kuten rakennusten vuokraus tai hankinta. Johtokunta ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa virastolle tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon rakennushankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, virasto voi käynnistää suunnitellun hankkeen.

23 artikla

Talousarvion toteutus ja valvonta

1. Johtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa viraston talousarvion.

2. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä. Viraston tilinpitäjä toimittaa selvityksen talousarvio- ja varainhallinnosta myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle varainhoitovuoden päättymistä seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä. Komission tilinpitäjä konsolidoi tämän jälkeen toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 128 artiklan mukaisesti ⁽¹⁾.

3. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivään mennessä. Selvitys varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Saatuaan viraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastus-tuomioistuin on laatinut varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti, johtaja vahvistaa viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa varten.

5. Johtokunta antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

6. Johtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja johtokunnan lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja yhteisöjen tuomioistuimelle 1 päivään heinäkuuta mennessä varainhoitovuoden päättymisen jälkeen.

7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

8. Johtaja toimittaa 15 päivään lokakuuta mennessä tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. Johtaja toimittaa tämän vastineen myös johtokunnalle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

9. Johtaja toimittaa varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille sen pyynnöstä kaikki tiedot, joita tarvitaan vastuuvapauden myöntämiseksi talousarvion toteuttamisesta kyseiseltä varainhoitovuodelta sujuvasti.

10. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta johtajalle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

24 artikla

Varainhoitosäännöt

Johtokunta vahvistaa virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002, mikäli se on välttämätöntä viraston toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi, ja ainoastaan, jos komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

25 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi virastoon sovelletaan rajoituksetta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ⁽²⁾ säännöksiä.

2. Virasto liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ⁽³⁾ sisäisistä tutkimuksista ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia viraston työntekijöitä.

3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikan päällä viraston varojen edunsaajien luona ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

V LUKU

Yleisiä säännöksiä

26 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

27 artikla

Henkilöstö

- Viraston henkilöstöön, mukaan lukien sen johtaja, sovelletaan henkilöstösääntöjä, palvelussuhteen ehtoja ja Euroopan yhteisöjen toimielimien näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.
- Johtokunta antaa yhteysmääräyksessä komission kanssa tarvittavat soveltamissäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklassa edellytettyjen järjestelyjen mukaisesti.
- Virasto käyttää henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka kuuluvat nimittävälle viranomaiselle henkilöstösääntöjen mukaan ja sopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle palvelussuhteen ehtojen mukaan.
- Johtokunta voi antaa säännöksiä, joilla sallitaan kansallisten asiantuntijoiden siirto jäsenvaltioista viraston määräaikaiseen palvelukseen.

28 artikla

Viraston vastuu

- Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, viraston on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti korvattava aiheuttamansa tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.
- Viraston työntekijöiden henkilökohtainen taloudellinen ja kurinpidollinen vastuu virastoa kohtaan säännellään viraston henkilöstöön sovellettavissa asioissa koskevilla määräyksillä.

29 artikla

Tiedonsaantioikeus

- Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾.
- Johtokunta hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt ... (*) mennessä.
- Viraston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla tekemistä päätöksistä voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiainmiehelle perustamissopimuksen 195 artiklassa esitetyin edellytyksin tai nostaa kanne Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklassa esitetyin edellytyksin.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

(*) Kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

30 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

- Kolmannet maat voivat osallistua viraston toimintaan, jos ne ovat tehneet yhteisön kanssa sopimuksen, jonka perusteella ne ovat omaksuneet energia-alaa ja soveltuvilta osin ympäristö- ja kilpailukykyalaa koskevan yhteisön oikeuden ja soveltavat sitä.
- Mainittujen sopimusten määräysten mukaisesti päätetään järjestelyistä, joissa määritellään etenkin viraston toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus kyseisten maiden osalta sekä niiden osallistumista koskevat säännöt, mukaan lukien rahoitus- osuuksia ja henkilöstöä koskevat säännöt.

31 artikla

Komitea

- Komissiota avustaa komitea.
- Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

32 artikla

Kielijärjestelyt

- Virastoon sovelletaan Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15 päivänä huhtikuuta 1958 annetun neuvoston asetuksen ⁽²⁾ N:o 1 säännöksiä.
- Johtokunta päättää viraston sisäisistä kielijärjestelyistä.
- Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

VI LUKU

Loppusäännökset

33 artikla

Arviointi

- Komissio tekee riippumattoman ulkopuolisen asiantuntijan avustamana arvioinnin viraston toiminnasta. Arviointi kattaa viraston saavuttamat tulokset ja sen työmenetelmät suhteessa sen tavoitteeseen, toimeksiantoon ja tehtäviin, jotka määritellään tässä asetuksessa ja viraston vuotuisissa työohjelmissa.

⁽²⁾ EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

2. Arvioinnin tulokset toimitetaan sääntelyneuvostolle, ja se antaa tämän asetuksen, viraston ja sen työmenetelmien muuttamista koskevia suosituksia komissiolle, joka voi toimittaa ne oman lausuntonsa sekä asianmukaisten ehdotusten kanssa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissio toimittaa ensimmäisen arviointikertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle neljän vuoden kuluessa siitä, kun ensimmäinen johtaja on aloittanut tehtävässään. Komissio

toimittaa tämän jälkeen arviointikertomuksen vähintään joka viides vuosi.

34 artikla

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Edellä olevaa 5, 6, 7, 8, 9 ja 10 artiklaa sovelletaan ... (*).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

(*) 18 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio antoi 19. syyskuuta 2007 perustamissopimuksen 95 artiklaan perustuvan asetusehdotuksen energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta osana energian sisämarkkinoita koskevaa säädöspakettia, johon kuuluu neljä muuta ehdotusta.
2. Alueiden komitea antoi lausuntonsa 10. huhtikuuta 2008 ⁽¹⁾ ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea omansa 22. huhtikuuta 2008 ⁽²⁾.
3. Euroopan parlamentti antoi 18. kesäkuuta 2008 ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa ⁽³⁾, johon sisältyi 73 hyväksyttyä tarkistusta. Komissio ei antanut muutettua ehdotusta.
4. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 9. tammikuuta 2009 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

II EHDOTUKSEN TAVOITE

5. Ehdotus kuuluu kolmanteen energian sisämarkkinapakettiin, jonka muut osat ovat direktiivi maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä, asetus maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä, direktiivi sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja asetus verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa. Säädösehdotuksella edistetään markkinoiden todelliseen avaamiseen ja yhteisten kaasun- ja sähkömarkkinoiden luomiseen tarvittavan sääntelyjärjestelmän toteuttamista perustamalla virasto, jonka tarkoituksena on auttaa sääntelyviranomaisia harjoittamaan yhteisön tasolla sitä sääntelyä, jota nyt harjoitetaan kansallisella tasolla, ja tarvittaessa koordinoita sääntelyviranomaisten toimintaa.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

6. Yleisiä huomautuksia

6.1 Komissio on hyväksynyt kaikki muutokset, jotka neuvosto teki sen ehdotukseen.

6.2 *Euroopan parlamentin hyväksymistä 73 tarkistuksesta* neuvosto on komission tavoin

— hyväksynyt seuraavat 25 tarkistusta:

kokonaan (joskus uudelleen muotoiltuna): 9, 12, 45, 47, 48, 49, 53, 54, 58, 59 ja 66

osittain/periaatteen osalta/hengeltään: 3, 4, 11 (ensimmäinen osa), 13, 15, 16, 40, 44, 51, 57, 61, 64, 68 ja 76; ja

— hylännyt seuraavat 25 tarkistusta: 8, 17, 18, 20, 21, 22, 25, 29, 30, 34, 36, 37, 38, 46, 50, 52, 55, 56, 60, 62, 63, 67, 69, 71 ja 73, sisällön, muodon tai johdonmukaisuuden perusteella.

6.3 Neuvosto on komission kannasta poiketen

— hyväksynyt tarkistuksen 65 asiasisällön osalta ja

— hylännyt seuraavat 23 tarkistusta: 5, 6, 7, 10, 11 (toinen osa), 14, 19, 24, 26, 27, 28, 31, 32, 33, 35, 39, 41, 42, 43, 70, 72, 74 ja 75.

⁽¹⁾ EUVL C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽²⁾ EUVL C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

7. Erityisiä huomautuksia:

7.1 Niistä Euroopan parlamentin tarkistuksista, joiden osalta neuvosto on poikennut komission kannasta,

- a) Neuvosto on hyväksynyt tarkistuksen 65 (noudattaa periaatetta, jonka mukaan johtajan on toimittava tarkasti sääntelyneuvoston ohjeiden mukaisesti).
- b) Neuvosto on hylännyt 23 edellä lueteltua tarkistusta (kohta 6.3) seuraavin perustein:
 - i) tarkistus 5: Toistaa komission jo toteuttamat tehtävät eikä vastaa komission ehdotuksessa esitettyjä tehtäviä.
 - ii) tarkistus 6: Ei tuo lisäarvoa ja on epäasianmukainen, koska kansallisten sääntelyviranomaisen yhteistyötä jatketaan viraston tarjoamien puitteiden ulkopuolella.
 - iii) tarkistus 7: Tekee viraston tehtävistä epäselviä ja on ristiriidassa joidenkin sen toimien ei-sitovan luonteen kanssa.
 - iv) tarkistus 10: Sekoittaa sähkö- ja kaasudirektiiveissä säädetyn kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuuden viraston elinten riippumattomuuden kanssa.
 - v) tarkistus 11 (toinen osa): Ei tuo lisäarvoa eikä ole sopusoinnussa johtajan tehtävien kanssa.
 - vi) tarkistus 14: Ei vastaa asetuksen toiminnallisia säännöksiä.
 - vii) tarkistus 19: Sekoittaa viraston toimet sen 5–10 artiklassa kuvattujen tehtävien kanssa.
 - viii) tarkistus 24: 30 artikla (kolmansien maiden osallistuminen) riittää varmistamaan kolmansien maiden riittävän osallistumisen viraston työhön.
 - ix) tarkistus 26: Neuvosto toteaa, että komissio voisi hyväksyä tämän tarkistuksen vain yksittäisten päätösten osalta tietyissä tarkasti määriteltyihin olosuhteisiin liittyvissä tapauksissa. Neuvosto ei myöskään näe perustetta komission toimivallan delegoimiselle näissä asioissa ja huomauttaa lisäksi, että tämä tarkistus rajoittaisi viraston toimivallan koskemaan ainoastaan teknisiä sääntöjä, vaikka viraston lausunnoissa olisi käsiteltävä myös markkinoita koskevia sääntöjä.
 - x) tarkistukset 27 ja 28: Sisältö kuuluu suurelta osin 6 artiklan 6 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan soveltamisalaan.
 - xi) tarkistus 31: Virasto ei voi varmistaa sääntelyviranomaisten välistä yhteistyötä.
 - xii) tarkistukset 32 ja 33: Nämä tehtävät kuuluvat normaalesti komission toimivaltaan.
 - xiii) tarkistus 39: Toistaa tehtävät, joista säädetään maakaasun toimitusvarmuuden takaavista toimenpiteistä annetussa direktiivissä 2004/67 ja sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetussa direktiivissä 2005/89.
 - xiv) tarkistus 42: Ehdotuksen 7 artikla on suunnattu kansallisille sääntelyviranomaisille, ei siirtoverkonhaltijoille.
 - xv) tarkistukset 35, 41 ja 43: Tarkistuksissa 35 ja 41 on päällekkäisyyttä, ja lisäksi niissä ja tarkistuksessa 43 on päällekkäisyyttä sähkö- ja kaasudirektiivien mukaisiin komission tehtäviin nähden.
 - xvi) tarkistus 70: Ristiriidassa (c) kansallisten osuuksien vapaaehtoisen luonteen kanssa ja (ca) ei toteutettavissa käytännössä.
 - xvii) tarkistus 72: Sääntelyneuvoston työjärjestyksessä voitaisiin esittää, miten sen olisi esitettävä lausuntonsa.
 - xviii) tarkistus 74: Olisi annettava komission päättää, toteutetaanko kuuleminen ja miten laajalti, kun komissio suorittaa arviointinsa.
 - xix) tarkistus 75: Tässä tarkistuksessa esitetty määräaika on liian lyhyt mielekkään arvioinnin mahdollistamiseksi.

7.2 *Komission ehdotuksen* osalta neuvosto on esittänyt eräitä muita asiasisältöä ja/tai muotoa koskevia muutoksia, jotta sääntelyvirasto olisi riippumaton jäsenvaltioista ja komissiosta ja sillä olisi selkeästi määritellyt tehtävät, jotka vastaisivat tarkasti sille sähkö- ja kaasudirektiiveissä ja -asetuksissa osoitettuja tehtäviä. Virasto käsittelee tapauksia, joissa on osallisena useampi kuin yksi jäsenvaltio, kun kyseessä on sitovan päätöksen tekeminen; sen roolia teknisissä kysymyksissä (verkkosääntöjen vahvistaminen) on vahvistettu, mutta se on edelleen luonteeltaan neuvoa-antava. Se antaa pääsääntöisesti kansallisen tason toimijoiden hoitaa oman osuutensa (esim. kaksivaiheinen menettely rajat ylittävään infrastruktuuriin pääsyn ehtoja ja sen käyttöturvallisuutta koskevien ehtojen määrittelemiseksi (8. artikla)). Näiden kaikkien tehtävien yhteydessä kuullaan markkinatoimijoita ja kansallisia viranomaisia (8 artiklan 1 kohta ja 10 artikla) ja otetaan asianmukaisesti huomioon siirtoverkonhaltijoiden välinen ja sääntelyviranomaisten välinen alueellinen yhteistyö (6 artiklan 6 kohta ja 7 artiklan 3 kohta).

Yhteisessä kannassa esitetään (13 artikla) vahvaa sääntelyneuvostoa, joka muodostetaan kansallisten viranomaisten korkean tason edustajista, ja virastolle johtajaa, joka toimii sääntelyneuvoston ohjeiden mukaisesti. Siinä esitetään myös vähälukuista ja tehokasta johtokuntaa (11 artikla), jossa on kuusi jäsentä (kuten Euroopan parlamentti ehdotti tarkistuksessa 44), joista viisi nimittää neuvosto ja yhden komissio, ja jossa sovelletaan osittaista kiertojärjestelmää jäsenvaltioiden asianmukaisen osallistumisen varmistamiseksi ajan mittaan. Demokraattisen vastuuvollisuuden parantamiseksi avoimuutta koskevia säännöksiä on vahvistettu huomattavasti esimerkiksi sääntelyneuvoston ja johtokunnan jäsenten etunäkökohtien osalta (esim. 11 artiklan 7 kohta).

Jotta viraston toimintaa voitaisiin mukauttaa saatujen kokemuksen pohjalta, yhteisessä kannassa esitetään myös tarkistusmekanismia (33 artiklan 2 kohta), jossa sääntelyneuvostolla on tärkeä osuus.

Neuvoston 9 päivänä tammikuuta 2009 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 11/2009,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 75 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuodesta 1999 lähtien asteittain toteutettujen sähkön sisämarkkinoiden tavoitteena on luoda todellisia valinnanmahdollisuuksia kaikille sähkökuluttajille yhteisössä, niin kansalaisille kuin yrityksillekin, sekä uusia liiketoimintamahdollisuuksia ja laajempaa kaupankäyntiä rajojen yli. Näin pyritään saavuttamaan parempi tehokkuus, kilpailuun perustuvat hinnat ja parempi palvelutaso sekä edistämään toimitusvarmuutta ja kestävää kehitystä.
- (2) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/54/EY ⁽⁴⁾ sekä verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkökaupassa 26 päivänä kesäkuuta 2003 annettu asetus (EY) N:o 1228/2003 ⁽⁵⁾ ovat myötävaikuttaneet merkittävästi sähkön sisämarkkinoiden luomiseen.
- (3) Tällä hetkellä on kuitenkin olemassa esteitä sähkön myynnille tasapuolisin ehdoin tai ilman syrjintää tai epäsuotuisampaa asemaa yhteisössä. Varsinkaan syrjimätön pääsy verkkoihin ja tasoltaan yhdenmukainen viranomaisvalvonta eivät ole vielä toteutuneet kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽²⁾ EUVL C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 18. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. tammikuuta 2009, ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁵⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 1.

(4) Komission 10 päivänä tammikuuta 2007 antamassa tiedonannossa ”Energiapolitiikka Euroopalle” korostettiin tarvetta saattaa valmiiksi sähkön sisämarkkinat ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille sähköalan yrityksille yhteisössä. Komission 10 päivänä tammikuuta 2007 antamat tiedonannot ”Kaasun ja sähkön sisämarkkinoiden mahdollisuudet” ja ”Asetuksen (EY) N:o 1/2003 17 artiklaan perustuva Euroopan kaasun- ja sähköalan tutkinta (loppuraportti)” ovat osoittaneet, että nykyiset säännöt ja toimenpiteet eivät tarjoa riittäviä puitteita tavoitteena olevien moitteettomasti toimivien sisämarkkinoiden saavuttamiseksi.

(5) Nykyisen sääntelykehiksen täysimääräisen täytäntöönpanon lisäksi sähkön sisämarkkinoiden sääntelykehystä, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksessa (EY) N:o 1228/2003, olisi mukautettava edellä mainittujen tiedonantojen mukaisesti.

(6) Erityisesti olisi lisättävä siirtoverkonhaltijoiden välistä yhteistyötä ja koordinoitua, jotta voitaisiin laatia rajat ylittävää siirtoverkkoihin pääsyä ja pääsyn hallintointia koskevia verkkosääntöjä ja varmistaa yhteisön siirtoverkojärjestelmän koordinoitu ja riittävän ennakoiva suunnittelu ja vakaa tekninen kehitys, ympäristö asianmukaisesti huomioon ottaen. Verkkosääntöjen olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o .../2009 ⁽⁶⁾ perustetun energia-alan sääntelyviranomaisen yhteistyöviraston, jäljempänä ’virasto’, laatimien ei-sitovien puiteohjeiden mukaisia. Viraston olisi osallistuttava verkkosääntöjä koskevien ehdotusten arviointiin, esimerkiksi sen arviointiin, ovatko ehdotukset ei-sitovien puiteohjeiden mukaisia, ja sen olisi voitava suositella komissiolle niiden hyväksymistä. Viraston olisi arvioitava verkkosääntöjä koskevia muutosehdotuksia, ja sen olisi voitava suositella komissiolle niiden hyväksymistä. Siirtoverkonhaltijoiden olisi käytettävä verkkojaan näiden verkkosääntöjen mukaisesti.

(7) Sähkön siirtoverkon optimaalisen hallinnan varmistamiseksi sekä sähkön myymisen ja toimittamisen mahdollistamiseksi yli rajojen yhteisössä olisi perustettava sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto (European Network of Transmission System Operators for Electricity, jäljempänä Sähkö-ENTSO). Sähkö-ENTSON tehtävien toteuttamisessa olisi noudatettava yhteisön kilpailusääntöjä, joita sovelletaan myös Sähkö-ENTSON

⁽⁶⁾ EYVL L ...

- tekemiin päätöksiin. Verkoston tehtävät olisi määriteltävä täsmällisesti, ja sen työskentelymenetelmillä olisi voitava varmistaa tehokkuus, edustavuus ja avoimuus. Sähkö-ENTSON laatimilla verkkosääntöillä ei ole tarkoitus korvata niitä tarvittavia kansallisia verkkosääntöjä, jotka koskevat muita kuin rajat ylittäviä kysymyksiä. Koska nopeampi edistyminen voi olla saavutettavissa alueellisilla toimilla, siirtoverkonhaltijoiden olisi perustettava yleisen yhteistyöverkoston puitteissa alueellisia rakenteita sekä varmistettava, että alueellisilla toimilla saavutettavat tulokset sopivat yhteen yhteisön tason verkkosääntöjen ja ei-sitovien kymmenvuotisten verkon kehittämissuunnitelmien kanssa. Yhteistyö tällaisissa alueellisissa rakenteissa edellyttää verkkotoiminnan tehokasta eriyttämistä tuotannosta ja toimituksista. Jos tällaista eriyttämistä ei toteuteta, siirtoverkonhaltijoiden alueellinen yhteistyö voi johtaa kilpailua rajoittavaan toimintaan.
- (8) Sähkö-ENTSOlle suunnitellut tehtävät koskevat kaikkien markkinaosapuolten etuja. Sen vuoksi tehokas kuuleminen on välttämätön, ja sen helpottamiseksi ja sujuvoittamiseksi keskeinen asema olisi annettava jo olemassa oleville rakenteille kuten sähkönsiirron koordinoitiltille, kansallisille sääntelyviranomaisille tai virastolle.
- (9) Tässä asetuksessa olisi säädettävä hinnoittelua ja kapasiteetin jakamista koskevista peruseriaateista. Lisäksi olisi säädettävä muita asiaan liittyviä periaatteita ja menetelmiä koskevien suuntaviivojen hyväksymisestä, jotta voidaan nopeasti mukautua muutuviin olosuhteisiin.
- (10) Avoimilla kilpailuun perustuvilla markkinoilla siirtoverkonhaltijoiden olisi saatava korvaus verkossaan siirrettävistä sähkön rajat ylittävistä virroista aiheutuvista kustannuksista niiltä siirtoverkonhaltijoilta, joiden verkosta nämä rajat ylittävät virrat ovat peräisin ja joiden verkkoon virrat päätyvät.
- (11) Maksetut ja saadut maksut, jotka aiheutuvat siirtoverkonhaltijoiden välisistä korvauksista, olisi otettava huomioon kansallisten verkkojen hinnoittelussa.
- (12) Rajat ylittävästä verkkoon pääsystä maksettavat todelliset summat voivat vaihdella huomattavasti sekä asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden mukaan että jäsenvaltioissa sovellettavien hinnoittelujärjestelmien rakenteiden erojen vuoksi. Jonkinasteinen yhdenmukaistaminen on siksi tarpeen, jotta kaupan vääristymät vältetään.
- (13) On tarpeen luoda pitkän aikavälin toivottavaa sijaintia koskevien signaalien järjestelmä, joka perustuu siihen periaatteeseen, että verkkoon pääsystä perittävissä maksuissa olisi otettava huomioon asianomaisen alueen tuotannon ja kulutuksen välinen tasapaino, mikä toteutetaan eriyttämällä tuottajien ja/tai kuluttajien verkkoon pääsystä perittävät maksut.
- (14) Ei ole aiheellista soveltaa etäisyyteen perustuvia tariffeja, tai siinä tapauksessa, että asianmukaiset signaalit toivottavasta sijainnista ovat käytössä, erillisiä tariffeja, jotka koskisivat vain viejiä tai tuojia kansalliseen verkkoon pääsyä koskevan yleisen maksun lisäksi.
- (15) Todellisen kilpailun kehittyminen sähkön sisämarkkinoilla edellyttää syrjimättömiä ja avoimia maksuja verkon käytöstä, siirtoverkon yhdysjohdot mukaan luettuina. Näiden johtojen käytettävissä olevan kapasiteetin olisi oltava niin suuri kuin turvatuun verkkotoiminnan turvallisuusvaatimukset huomioon ottaen on mahdollista.
- (16) On tärkeää välttää se, että siirtoverkonhaltijoiden jäsenvaltioissa käyttämät erilaiset turvallisuus-, toiminta- ja suunnitteluvaatimukset johtavat kilpailun vääristymiseen. Lisäksi käytettävissä olevan siirtokapasiteetin sekä siihen vaikuttavien turvallisuus-, suunnittelu- ja toimintavaatimusten olisi oltava avoimia markkinaosapuolille.
- (17) Kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission viime vuosina harjoittaman markkinoiden seurannan yhteydessä on ilmennyt, että nykyiset avoimuusvaatimukset ja infrastruktuuriin pääsyä koskevat säännöt eivät ole riittäviä.
- (18) Verkon fyysistä tilaa koskevien tietojen olisi oltava tasavertaisesti kaikkien markkinaosapuolten saatavilla, jotta niillä olisi mahdollisuus arvioida kysynnän ja tarjonnan yleistä tilannetta ja tunnistaa syyt tukkuhinnan muutoksiin. Tämä edellyttää täsmällisempiä tietoja sähkön tuotannosta, tarjonnasta ja kysynnästä, ennusteet mukaan luettuina, verkko- ja yhteenliittämiskapasiteetista, sähkövirroista ja ylläpidosta sekä tasapainottamisesta ja varakapasiteetista.
- (19) Jotta luottamus markkinoihin lisääntyisi, markkinaosapuolilla on oltava varmuus siitä, että väärinkäytöksiin syyllystyihin voidaan kohdistaa seuraamuksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tehokkaasti tutkia väitteet markkinoiden väärinkäytöstä. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten on tarpeen saada käyttöönsä tiedot sähköntoimittajien operatiivisista päätöksistä. Sähkömarkkinoilla tuotantoyritykset tekevät monet keskeisistä päätöksistä, ja niiden olisi pidettävä näitä päätöksiä koskevat tiedot toimivaltaisten viranomaisten saatavilla tietyn ajan. Pienet tuotantoyritykset, joilla ei ole todellisia mahdollisuuksia vääristää markkinoita, olisi vapautettava tästä velvollisuudesta.
- (20) Olisi oltava säännöt siitä, miten ylikuormituksen hallinnasta johtuvia tuloja käytetään, ellei poikkeaminen näistä säännöistä ole perusteltua asianomaisen rajayhdysjohdon erityispiirteiden vuoksi.

- (21) Ylikuormitusongelmien hallinnan olisi annettava oikeanlaisia taloudellisia signaaleja siirtoverkonhaltijoille ja markkinaosapuolille sekä perustuttava markkinamekanismeihin.
- (22) Investointeja uusiin merkittäviin infrastruktuureihin olisi edistettävä voimakkaasti samalla kun varmistetaan sähkön sisämarkkinoiden moitteeton toiminta. Jotta tasavirtarajayhdysyhtöjen vapauttamisella säännösten soveltamisesta olisi mahdollisimman suuri myönteinen vaikutus kilpailuun ja toimitusvarmuuteen, olisi selvitettävä markkinoiden mielenkiinto hankkeen suunnitteluvaiheessa ja hyväksyttävä ylikuormituksen hallintaa koskevat säännöt. Jos tasavirtarajayhdysyhtö sijoitetaan useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella, viraston olisi viimeisenä vaihtoehtona käsiteltävä vapautuspyyntö, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon vapautuksen rajojen yli ulottuvat vaikutukset sekä helpottaa pyynnön hallinnollista käsitelyä. Lisäksi kun otetaan huomioon näiden vapautettujen merkittävien infrastruktuurihankkeiden rakentamisen poikkeuksellinen riskiprofiili, olisi annettava yrityksille, joilla on toimitus- ja tuotantointressejä, mahdollisuus poiketa väliaikaisesti eriyttämissääntöjen täysimääräisestä soveltamisesta kyseisten hankkeiden osalta.
- (23) Sähkön sisämarkkinoiden sujuvan toiminnan turvaamiseksi olisi säädettävä menettelyistä, joiden avulla komissio voi hyväksyä päätöksiä ja suuntaviivoja muun muassa hinnoittelusta ja kapasiteetin jakamisesta. Samalla olisi kuitenkin varmistettava, että jäsenvaltioiden sääntelyviranomaiset osallistuvat näihin toimiin tarvittaessa euroopalaisen yhdistyksensä kautta. Sääntelyviranomaisilla sekä muilla asianomaisilla jäsenvaltioiden viranomaisilla on tärkeä tehtävä sähkön sisämarkkinoiden hyvän toiminnan edistämiseksi.
- (24) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava tässä asetuksessa annettujen sääntöjen ja sen perusteella hyväksytyjen suuntaviivojen noudattaminen.
- (25) Jäsenvaltioita ja toimivaltaisia kansallisia viranomaisia olisi vaadittava toimittamaan asiaankuuluvat tiedot komissiolle. Komission olisi käsiteltävä tällaiset tiedot luottamuksellisina. Komissiolla olisi tarvittaessa oltava mahdollisuus pyytää asiaankuuluvia tietoja suoraan niiltä yrityksiltä, joita asia koskee, kunhan siitä ilmoitetaan toimivaltaisille kansallisille viranomaisille.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (27) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,
- (28) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa tai hyväksyä suuntaviivat, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen tavoitteen saavuttamiseksi vaadittavan yhdenmukaistamisen vähimmäistason määrittelemiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajankantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsiteltävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli rajat ylittävän sähkökaupan yhdenmukaistetun kehityksen käyttöönottoa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (30) Koska asetukseen (EY) N:o 1228/2003 tehdään nyt huomattavia muutoksia, kyseiset säännökset on selkeyden ja järjeistämisen vuoksi syytä laatia uudelleen kokoomalla ne uudessa asetuksessa yhdeksi säädöksenä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tämän asetuksen tarkoituksena on

- a) vahvistaa oikeudenmukaiset säännöt rajat ylittävää sähkön kauppaa varten ja edistää siten kilpailua sähkön sisämarkkinoilla kansallisten ja alueellisten markkinoiden erityispiirteet huomioon ottaen. Tämä edellyttää sitä, että luodaan rajat ylittävien sähkövirtojen korvausmekanismi ja vahvistetaan yhdenmukaistetut periaatteet rajat ylittäviä siirtoja koskeville maksuille sekä jaetaan käytettävissä oleva yhteenliittämiskapasiteetti kansallisten siirtoverkkojen kesken;
- b) helpottaa sellaisten toimivien ja avoimien tukkumarkkinoiden syntymistä, joilla sähkön toimitusvarmuuden taso on korkea. Siinä säädetään mekanismeista rajat ylittävää sähkön kauppaa koskevien sääntöjen yhdenmukaistamiseksi.

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY⁽¹⁾ 2 artiklan määritelmiä, lukuun ottamatta "rajayhdysjohdon" määritelmää, jonka sijasta sovelletaan seuraavaa määritelmää:

'rajayhdysjohdolla' tarkoitetaan voimansiirtojohtoa, joka ylittää jäsenvaltioiden välisen rajan ja joka yhdistää näiden jäsenvaltioiden kansalliset siirtoverkot.

2. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'sääntelyviranomaisilla' tarkoitetaan direktiivin 2009/.../EY 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sääntelyviranomaisia;
- b) 'rajat ylittävällä sähkövirralla' tarkoitetaan jäsenvaltion siirtoverkossa kulkevaa fyysistä sähkövirtaa, jonka saa aikaan sähkön tuottajien ja/tai kuluttajien toiminnasta kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella aiheutuva vaikutus sen siirtoverkkoon. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion siirtoverkot muodostavat kokonaisuudessaan tai osittain osan yhdestä ainoasta valvontalohkosta, kyseisen valvontalohkon katsotaan ainoastaan 13 artiklassa tarkoitettujen siirtoverkonhaltijoiden välisen korvausmekanismin yhteydessä kokonaisuudessaan muodostavan osan yhden asianomaisten jäsenvaltion siirtoverkosta, jotta vältetään valvontalohkojen sisäisten virtojen pitäminen rajat ylittävänä sähkövirtana ja niistä johtuvat 13 artiklassa tarkoitettujen korvaukset. Asianomaisten jäsenvaltioiden sääntelyviranomaiset voivat ratkaista, mihin näistä jäsenvaltioista kyseisen valvontalohkon katsotaan kokonaisuudessaan kuuluvan;
- c) 'ylikuormituksella' tarkoitetaan tilannetta, jossa kansallisia siirtoverkkoja yhdistävä siirtoyhteys ei pysty asianomaisten rajayhdysjohdojen ja/tai kansallisten siirtoverkkojen kapasiteetin puutteen vuoksi välittämään kaikkia markkinaosapuolten pyytämiä kansainvälisestä kaupasta johtuvia fyysisiä virtoja;
- d) 'ilmoitetulla viennillä' tarkoitetaan sähkön syöttämistä jäsenvaltion alueella sijaitsevaan verkkoon sopimusjärjestelyn perusteella, jolloin vastaava määrä sähköä otetaan samanaikaisesti verkosta (ilmoitettu tuonti) toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella;
- e) 'ilmoitetulla kauttakululla' tarkoitetaan tilannetta, jossa kyseessä on sähkön ilmoitettu vienti, jolle valittu reitti kulkee sellaisen maan kautta, jossa sähköä ei syötetä verkkoon eikä vastaavasti samanaikaisesti oteta verkosta;
- f) 'ilmoitetulla tuonnilla' tarkoitetaan sähkön ottamista verkosta jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella samanaikaisesti toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvan sähkön verkkoon syöttämisen (ilmoitettu vienti) kanssa;
- g) 'uudella rajayhdysjohdolla' tarkoitetaan rajayhdysjohtoa, joka ei ollut valmis ... päivään ...kuuta ... (*) mennessä.

(¹) EYVL L ...

(*) Pyydetään lisäämään kumotun asetuksen (EY) N:o 1228/2003 voimaantulopäivä.

3 artikla

Siirtoverkonhaltijoiden sertifiointi

1. Komissio tutkii ilmoituksen direktiivin 2009/.../EY 10 artiklan 6 kohdassa säädetystä siirtoverkonhaltijan sertifiointia koskevasta päätöksestä heti sen saatuaan. Komissio toimittaa asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle kahden kuukauden kuluessa sellaisen ilmoituksen vastaanottamispäivästä lausuntonsa siitä, onko ilmoitus direktiivin 2009/.../EY 10 artiklan 2 kohdan tai 11 artiklan sekä 9 artiklan mukainen.

Laatiessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua lausuntoa komissio voi pyytää virastolta lausuntoa kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksestä. Tällöin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kahden kuukauden määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

Jos komissio ei ole toimittanut lausuntoaan ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitettua määräajassa, katsotaan, ettei sillä ole sääntelyviranomaisen päätöksen johdosta huomautettavaa.

2. Kansallisen sääntelyviranomaisen on tehtävä lopullinen siirtoverkon haltijan sertifiointia koskeva päätöksensä kahden kuukauden kuluessa komission lausunnon vastaanottamisesta, ottaen komission lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon. Sääntelyviranomaisen päätös ja komission lausunto julkaistaan yhdessä.

3. Sääntelyviranomaiset ja komissio voivat milloin tahansa menettelyn kuluessa pyytää siirtoverkonhaltijoilta ja tuotantoa tai toimittamista harjoittavilta yrityksiltä kaikkia tietoja, joilla on merkitystä niille tämän artiklan nojalla kuuluvien tehtävien suorittamisessa.

4. Sääntelyviranomaiset ja komissio käsittelevät kaupallisesti arkaluonteisia tietoja luottamuksellisina.

5. Komissio voi antaa suuntaviivoja, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti tämän artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisessa noudatettava menettely. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Kun komissio on saanut ilmoituksen direktiivin 2009/.../EY 9 artiklan 10 kohdassa säädetystä siirtoverkonhaltijan sertifiointista, se tekee sertifiointia koskevan päätöksen. Sääntelyviranomaisen on noudatettava komission päätöstä.

4 artikla

Sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto

Kaikkien siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä yhteisön tason yhteistyötä Sähkö-ENTSON puitteissa, jonka tarkoituksena on edistää sähkön sisämarkkinoiden toteuttamista ja turvata Euroopan sähkönsiirtoverkon optimaalinen hallinta ja vakaa tekninen kehitys.

5 artikla

Sähkö-ENTSO:n perustaminen

1. Sähkön siirtoverkonhaltijoiden on toimitettava ... (*) mennessä komissiolle ja virastolle luonnos perustettavan Sähkö-ENTSO:n perussäännöksi, luettelo sen tulevista jäsenistä sekä luonnos työjärjestykseksi, johon on sisällyttävä menettelytapasäännöt muiden sidosryhmien kuulemisesta.
2. Virasto antaa komissiolle lausunnon perussääntöluonnoksesta, jäsenluettelosta ja työjärjestysluonnoksesta kahden kuukauden kuluessa niiden vastaanottamispäivästä kuultuaan kaikkia sidosryhmiä edustavia organisaatioita.
3. Komissio antaa lausunnon perussääntöluonnoksesta, jäsenluettelosta ja työjärjestysluonnoksesta kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut viraston lausunnon.
4. Siirtoverkonhaltijoiden on perustettava Sähkö-ENTSO, vahvistettava sen perussääntö ja työjärjestys sekä julkaistava ne kolmen kuukauden kuluessa komission lausunnon vastaanottamispäivästä.

6 artikla

Verkkosääntöjen vahvistaminen

1. Komissio laatii viraston, Sähkö-ENTSO:n ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemisen jälkeen vuosittaisen prioriteettiluettelon, jossa yksilöidään 8 artiklan 6 kohdassa säädetyt alat, joilla verkkosääntöjä on kehitettävä.
2. Komissio voi pyytää virastoa toimittamaan sille kohtuullisessa ajassa, joka ei ylitä kuutta kuukautta, luonnoksen ei-sitovaksi puiteohjeeksi, jossa esitetään 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti selkeät ja objektiiviset periaatteet prioriteettiluettelossa mainittuja aloja koskevan verkkosääntöjen kehittämiseksi. Kunkin luonnoksen ei-sitovaksi puiteohjeeksi on edistettävä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua ja markkinoiden tehokasta toimintaa. Komissio voi pidentää tätä määräaika viraston esittämästä perustellusta pyynnöstä.
3. Virasto kuulee Sähkö-ENTSOa ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä luonnoksesta ei-sitovaksi puiteohjeeksi vähintään kahden kuukauden ajan julkisella ja avoimella tavalla.
4. Jos komissio katsoo, että luonnos ei-sitovaksi puiteohjeeksi ei edistä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua ja markkinoiden tehokasta toimintaa, se voi pyytää virastoa tarkistamaan luonnosta ei-sitovaksi puiteohjeeksi kohtuullisessa ajassa ja toimittamaan sen takaisin komissiolle.
5. Jos virasto ei esitä luonnosta ei-sitovaksi puiteohjeeksi tai toimita sitä takaisin komission 2 tai 4 kohdan nojalla asettamassa määräajassa, komissio laatii kyseisen ei-sitovan puiteohjeen.

(*) 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

6. Komissio pyytää Sähkö-ENTSOa esittämään virastolle asianomaisen ei-sitovan puiteohjeen mukaisen verkkosääntöjen kohtuullisessa ajassa, joka ei ylitä 12:ta kuukautta.

7. Virasto esittää Sähkö-ENTSOlle perustellun lausunnon verkkosääntöistä kolmen kuukauden kuluessa verkkosääntöjen vastaanottamispäivästä; kyseisenä aikana virasto voi kuulla virallisesti asianomaisia sidosryhmiä.

8. Sähkö-ENTSO voi muuttaa verkkosääntöjä viraston lausunnon perusteella ja toimittaa sen takaisin virastolle.

9. Kun virasto on todennut, että verkkosääntö on asianomaisten ei-sitovien puiteohjeiden mukainen, virasto toimittaa verkkosääntöjen komissiolle ja voi suositella sen hyväksymistä.

10. Jos Sähkö-ENTSO ei ole laatinut verkkosääntöä komission 6 kohdan nojalla asettamassa määräajassa, komissio voi kehottaa virastoa laatimaan luonnoksen verkkosääntöksi asianomaisen ei-sitovan puiteohjeen pohjalta. Virasto voi aloittaa uuden kuulemisen verkkosääntöä koskevan ehdotuksen laadinnan aikana tämän kohdan mukaisesti. Virasto toimittaa komissiolle luonnoksen tämän kohdan nojalla laadituksi verkkosääntöksi ja voi suositella sen hyväksymistä.

11. Jos Sähkö-ENTSO ei ole laatinut verkkosääntöä tai jos virasto ei ole laatinut verkkosääntöluonnosta tämän artiklan 10 kohdan mukaisesti, komissio voi antaa omasta aloitteestaan tai viraston tämän artiklan 9 kohdan nojalla antamasta suosituksesta yhden tai useamman verkkosääntöjen 8 artiklan 6 kohdassa luetelluilla aloilla.

Jos komissio ehdottaa omasta aloitteestaan verkkosääntöjen hyväksymistä, se voi kuulla virastoa, Sähkö-ENTSOa ja kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä verkkosääntöluonnoksesta vähintään kahden kuukauden ajan.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

12. Tämä artikla ei rajoita komission oikeutta antaa ja muuttaa 18 artiklan mukaisia suuntaviivoja.

7 artikla

Verkkosääntöjen muuttaminen

1. Edellä olevan 6 artiklan mukaisesti hyväksytyjen verkkosääntöjen muuttamista koskevia ehdotuksia voivat tehdä henkilöt, joiden etua kyseinen verkkosääntö todennäköisesti koskee, kuten Sähkö-ENTSO, siirtoverkonhaltijat, verkon käyttäjät ja kuluttajat. Virasto voi tehdä muutosehdotuksia myös omasta aloitteestaan.

2. Virasto vahvistaa työjärjestyksessään tehokkaat menettelyt muutosehdotusten arviointia ja niitä koskevaa, muun muassa Sähkö-ENTSON ja verkkokäyttäjien kanssa tapahtuvaa, kuulemista varten. Tämän menettelyn pohjalta virasto voi tehdä komissiolle perusteltuja muutosehdotuksia ja perustella, miten ehdotukset ovat 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjen verkkosääntöjen tavoitteiden mukaisia.

3. Komissio voi hyväksyä muutoksia 6 artiklan mukaisesti hyväksytyihin verkkosääntöihin viraston ehdotuksen pohjalta. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Arvioitaessa muutosehdotuksia 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen rajoitetaan arvioimaan muutosehdotukseen liittyviä näkökohtia. Ehdotetut muutokset eivät estä komissiota tekemästä muita muutosehdotuksia.

8 artikla

Sähkö-ENTSON tehtävät

1. Sähkö-ENTSO laatii verkkosäännöt tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla aloilla pyynnöstä, jonka komissio esittää sille 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

2. Sähkö-ENTSO voi laatia verkkosääntöjä 6 kohdassa säädettyillä aloilla tapauksissa, joissa nämä säännöt eivät koske aloja, joita komission sille osoittama pyyntö koskee. Näistä verkkosäännöistä on pyydettävä lausuntoa virastolta.

3. Sähkö-ENTSON on hyväksyttävä:

- a) yhteiset verkon toimintaan liittyvät välineet, mukaan lukien yhteinen häiriöiden luokitteluasteikko, ja tutkimussuunnitelmat;
- b) joka toinen vuosi ei-sitova kymmenvuotinen verkon kehittämissuunnitelma, johon sisältyy Euroopan tuotannon riittävyysnäkömät;
- c) vuotuinen työohjelma;
- d) vuosikertomus;
- e) vuotuiset kesä- ja talvituotannon riittävyysnäkömät.

4. Edellä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotannon riittävyysnäkömiin on sisällyttävä arvio sähköjärjestelmän yleisestä riittävydestä kattaa nykyinen ja arvioitu sähkön kysyntä seuraavan viisivuotiskauden aikana sekä riittävyysnäkömiin hyväksymispäivää seuraavien viiden ja viidentoista vuoden välisenä aikana. Näiden Euroopan tuotannon riittävyysnäkömiin on perustuttava kansallisiin tuotannon riittävyysnäkömiin, jotka kukin yksittäinen siirtoverkonhaltija laatii.

5. Edellä 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa vuotuisessa työohjelmassa on oltava luettelo ja kuvaus laadittavista verkko-

säännöistä, verkon käytön koordinoitua koskeva suunnitelma ja kyseisenä vuonna toteutettavat tutkimus- ja kehittämistoimet sekä alustava aikataulu.

6. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen verkkosääntöjen on katettava seuraavat alat, ottaen tarvittaessa huomioon alueelliset erityispiirteet:

- a) verkon varmuutta ja luotettavuutta koskevat säännöt, mukaan lukien teknistä siirron varakapasiteettia koskevat säännöt verkon käyttövarmuutta varten;
- b) verkkoon kytkemistä koskevat säännöt;
- c) kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä koskevat säännöt;
- d) tietojen vaihtoa ja taseselvitystä koskevat säännöt;
- e) yhteentoimivuutta koskevat säännöt;
- f) toimintatavat hätätilanteissa;
- g) kapasiteetinjakoa ja ylikuormituksen hallintaa koskevat säännöt;
- h) kauppaa koskevat säännöt, jotka liittyvät verkkoon pääsyä koskevien palvelujen tekniseen ja operatiiviseen tarjoamiseen ja järjestelmän tasapainottamiseen;
- i) avoimuutta koskevat säännöt;
- j) tasehallintaa koskevat säännöt, mukaan lukien verkkoon liittyvät varavoimaa koskevat säännöt;
- k) yhdenmukaistettuja siirtotariffirakenteita koskevat säännöt, mukaan lukien säännöt sijaintia koskevista signaaleista ja korvauksista siirtoverkonhaltijoiden välillä; ja
- l) sähköverkkojen energiatehokkuus.

7. Verkkosääntöjä laaditaan vain verkkoja koskevia rajatylittäviä kysymyksiä varten, eivätkä ne vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen määrittellä kansallisia sääntöjä muita kuin rajat ylittäviä kysymyksiä varten.

8. Sähkö-ENTSON on seurattava ja analysoitava verkkosääntöjen ja komission 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti hyväksymien suuntaviivojen täytäntöönpanoa sekä niiden vaikutusta sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseen, jolla pyritään helpottamaan markkinoiden yhdentymistä. Sähkö-ENTSON on raportoitava havainnoistaan virastolle ja esitettävä analyysin tulokset tämän artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettussa vuosikertomuksessa.

9. Sähkö-ENTSON on annettava viraston käyttöön kaikki tiedot, joita virasto tarvitsee 9 artiklan 1 kohdan mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi.

10. Sähkö-ENTSON on joka toinen vuosi hyväksyttävä ja julkaistava verkon kehittämissuunnitelma. Verkon kehittämissuunnitelmaan on sisällyttävä integroidun verkon mallintaminen, skenaarioiden laatiminen, Euroopan tuotannon riittävyysnäkömät sekä verkon häiriönkestävyyden arviointi.

Verkon kehittämissuunnitelman on erityisesti

10 artikla

- a) perustuttava kansallisiin investointisuunnitelmiin, 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin alueellisiin investointisuunnitelmiin ja tarvittaessa Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskeviin suuntaviivoihin päätöksen N:o 1364/2006/EY ⁽¹⁾ mukaisesti;
- b) rajatylittävien yhteenliittäntöjen osalta perustuttava myös verkon eri käyttäjien kohtuullisiin tarpeisiin, ja siihen on sisällytettävä direktiivin... 8, 13 ja 20 artiklassa tarkoitettujen investoijien pitkäaikaisia sitoumuksia;
- c) määriteltävä puuttuvat investoinnit erityisesti rajatylittävän kapasiteetin osalta.
11. Sähkö-ENTSON on esitettävä näkemyksensä komissiolle sen pyynnöstä 18 artiklan mukaisia suuntaviivoja annettaessa.

9 artikla

Viraston toteuttama seuranta

1. Virasto seuraa Sähkö-ENTSON 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamista ja raportoi asiasta komissiolle.

Virasto seuraa, miten Sähkö-ENTSO panee täytäntöön 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittuja verkkosääntöjä ja verkkosääntöjä, jotka on vahvistettu 6 artiklan 1–10 kohdan mukaisesti mutta joita komissio ei ole hyväksynyt 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Virasto toimittaa komissiolle asianmukaisesti perustellun lausuntonsa tapauksissa, joissa Sähkö-ENTSO ei ole pannut täytäntöön jotakin verkkosääntöä.

Virasto seuraa ja analysoi verkkosääntöjen ja komission 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti antamien suuntaviivojen täytäntöönpanoa sekä niiden vaikutusta sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseen, jolla pyritään helpottamaan markkinoiden yhdentymistä, sekä syrjimättömyyteen, toimivaan kilpailuun ja markkinoiden tehokkaaseen toimintaan, ja raportoi asiasta komissiolle.

2. Sähkö-ENTSON on toimitettava virastolle lausunnon antamista varten verkon kehittämissuunnitelman ja vuotuisen työohjelman luonnokset, mukaan lukien tiedot kuulemismenettelystä.

Jos virasto katsoo, että Sähkö-ENTSON toimittama vuotuinen työohjelmaluonnos tai verkon kehittämissuunnitelmaluonnos ei edistä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua, markkinoiden tehokasta toimintaa tai kolmansille osapuolille avoimen rajatylittävän yhdyskapasiteetin riittävää tasoa, virasto antaa Sähkö-ENTSOLLE ja komissiolle kahden kuukauden kuluessa luonnosten vastaanottamisesta asianmukaisesti perustellun lausunnon sekä suosituksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1364/2006/EY, tehty 6 päivänä syyskuuta 2006, Euroopan laajuisia energiaverkostoja koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta (EUVL L 262, 22.9.2006, s. 1).

Kuuleminen

1. Laatiessaan 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja verkkosääntöjä, verkon kehittämissuunnitelmaluonnosta ja verkoston vuotuisesta työohjelmaa Sähkö-ENTSON on julkisella ja avoimella tavalla ja varhaisessa vaiheessa kuultava laajasti 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menettelytapasääntöjen mukaisesti kaikkia markkinaosapuolia, joita asia koskee, ja erityisesti kaikkia sidosryhmiä edustavia organisaatioita. Kuultavia tahoja ovat myös kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut kansalliset viranomaiset, toimitus- ja tuotantoyritykset, asiakkaat, verkon käyttäjät ja jakeluverkonhaltijat, mukaan lukien asianomaiset toimialajärjestöt, tekniset elimet ja sidosryhmien yhteisöt, joita asia koskee. Kuulemisessa on pyrittävä määrittämään päätöksentekoprosessin aikana kaikkien asiaankuuluvien osapuolten näkemykset ja ehdotukset.

2. Kaikki 1 kohdassa tarkoitettuihin kuulemisiin liittyvät asiakirjat ja kokouspöytäkirjat on julkistettava.

3. Ennen 8 artiklan 1 ja 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen vuotuisen työohjelman ja verkkosääntöjen hyväksymistä Sähkö-ENTSON on ilmoitettava kuulemismenettelyn aikana vastaanotetut huomautukset ja se, miten ne on otettu huomioon. Sen on perusteltava tapaukset, joissa huomautuksia ei ole otettu huomioon.

11 artikla

Kulut

Sähkö-ENTSON 4–12 artiklassa tarkoitettuihin toimintoihin liittyvistä kustannuksista vastaavat siirtoverkonhaltijat, ja kustannukset otetaan huomioon tariffeja laskettaessa. Sääntelyviranomaiset hyväksyvät kustannukset ainoastaan, jos ne ovat kohtuullisia ja oikeasuhteisia.

12 artikla

Siirtoverkonhaltijoiden alueellinen yhteistyö

1. Siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä Sähkö-ENTSON puitteissa alueellista yhteistyötä, jolla edistetään 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimia. Niiden on erityisesti julkaistava joka toinen vuosi alueellinen investointisuunnitelma, ja ne voivat sen perusteella tehdä investointipäätöksiä.

2. Siirtoverkonhaltijoiden on edistettävä operatiivisia järjestelyjä verkon optimaalisen hallinnan varmistamiseksi sekä edistettävä energiapörsien kehittämistä, rajat ylittävän kapasiteetin jakamista syrjimättömillä markkinapohjaisilla ratkaisuilla, kiinnittäen asianmukaisesti huomiota implisiittisten huutokauppojen erityisiin etuihin lyhytaikaisen kapasiteetin jakamisen osalta, sekä tasapainotus- ja varavoimamekanismien yhdistämistä.

3. Komissio voi määritellä kunkin alueellisen yhteistyörakenteen kattaman maantieteellisen alueen ottaen huomioon olemassa olevat alueelliset yhteistyörakenteet. Kukin jäsenvaltio voi edistää yhteistyötä useammalla kuin yhdellä maantieteellisellä alueella. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Tätä tarkoitusta varten komissio voi kuulla Sähkö-ENTSOa ja virastoa.

13 artikla

Siirtoverkonhaltijoiden välinen korvausmekanismi

1. Siirtoverkonhaltijat saavat korvauksen kustannuksista, joita niille aiheutuu niiden verkoissa siirrettävistä rajatylittävistä sähkövirroista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen korvausten maksavat niiden kansallisten siirtoverkkojen haltijat, joista rajat ylittävät sähkövirrat ovat peräisin ja joihin ne päättyvät.

3. Korvaukset suoritetaan säännöllisesti tietyltä menneeltä ajanjaksolta. Korvauksia on tarvittaessa tarkistettava jälkeenpäin, jotta ne vastaavat todellisia kustannuksia.

Ensimmäinen ajanjakso, jolta korvauksia suoritetaan, määritellään 18 artiklassa tarkoitetuissa suuntaviivoissa.

4. Komissio päättää maksettavien korvausten määristä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Verkossa siirrettyjen rajat ylittävien sähkövirtojen sähkömäärä sekä kansallisista siirtoverkoista peräisin oleviksi ja/tai niihin päätyviksi osoitettujen rajatylittävien sähkövirtojen sähkömäärä määritetään tietyntyyppisen ajanjaksona tosiasiaa mitattujen fyysisten sähkövirtojen perusteella.

6. Rajatylittävien sähkövirtojen siirtämisestä aiheutuneet kustannukset määritetään ennakoitujen pitkän aikavälin keskimääräisten lisäkustannusten perusteella ottaen huomioon häviöt, investoinnit uuteen infrastruktuuriin ja asianmukainen osuus nykyisestä infrastruktuurista aiheutuvista kustannuksista sikäli kuin sellaista infrastruktuuria käytetään rajatylittävien sähkövirtojen siirtämiseen, ja niissä on erityisesti otettava huomioon tarve taata toimitusvarmuus. Aiheutuneiden kustannusten määrittämisessä käytetään tunnustettuja tavanomaisia kustannuslaskentamenetelmiä. Rajatylittävien sähkövirtojen siirrosta verkolle aiheutuvat hyödyt otetaan huomioon saatuja korvauksia alentaen.

14 artikla

Verkkoon pääsystä perittävät maksut

1. Verkonhaltijoiden verkkoon pääsystä perimien maksujen on oltava avoimia, niissä on otettava huomioon tarve turvata

verkon toimintavarmuus ja niiden on vastattava todellisia kustannuksia sikäli kuin nämä ovat verrattavissa tehokkaan ja rakenteeltaan vastaavan verkonhaltijan kustannuksiin, ja niitä on sovellettava tasapuolisesti. Maksut eivät saa olla sidoksissa etäisyyksiin.

2. Tuottajilta ja kuluttajilta ("kuormitukselta") voidaan periä maksu verkkoihin pääsystä. Tuottajilta perittävä osuus verkkomaksuista on pienempi kuin kuluttajien osuus, jollei asianmukaisten ja tehokkaiden, toivottavaa sijaintia koskevien signaalien antamisen tarpeesta muuta johdu. Tarvittaessa tuottajiin ja/tai kuluttajiin sovellettavien tariffien tason avulla on annettava signaaleja toivottavasta sijainnista yhteisön tasolla ja otettava huomioon verkon häviöt sekä aiheutunut ylikuormitus ja infrastruktuurin investointikustannukset. Tämä ei estä jäsenvaltioita antamasta toivottavaa sijaintia koskevia signaaleja omalla alueellaan eikä soveltamasta menetelmiä sen varmistamiseksi, että kuluttajilta ("kuormitukselta") verkkoon pääsystä perittävät maksut ovat yhdenmukaisia kaikkialla niiden alueella.

3. Verkkoon pääsyn hinnoittelussa on otettava huomioon seuraavat seikat:

- siirtoverkonhaltijoiden välisestä korvausmekanismista johtuvat menot ja tulot;
- suoritetut ja saadut maksut sekä tulevien ajanjaksojen osalta odotettavissa olevat maksut, jotka arvioidaan menneiden ajanjaksojen perusteella.

4. Edellyttäen, että käytössä on asianmukaisia ja tehokkaita signaaleja toivottavasta sijainnista 2 kohdan mukaisesti, verkkoon pääsystä tuottajilta ja kuluttajilta perittävien, asianomaisessa kaupallisessa sopimuksessa määriteltyjen maksujen soveltaminen ei saa riippua sähkön määräraamaa eikä alkuperämaasta. Tällä ei rajoiteta sellaisia ilmoitettua vientiä ja ilmoitettua tuontia koskevia maksuja, jotka aiheutuvat 16 artiklassa tarkoitettua ylikuormituksen hallinnasta.

5. Sähkön ilmoitettuun kauttakulkuun liittyvistä yksittäisistä liiketoimista ei saa periä erillisiä verkkomaksuja.

15 artikla

Tietojen antaminen

1. Siirtoverkonhaltijoiden on otettava käyttöön yhteensovitamis- ja tiedonvaihtomekanismit, joilla varmistetaan verkon varmuus ylikuormitustapauksissa.

2. Siirtoverkonhaltijoiden soveltamat turvallisuus-, toiminta- ja suunnitteluvaatimukset on julkistettava. Julkistettuihin tietoihin on kuuluttava yleinen suunnitelma kokonaissiirtokapasiteetin ja siirron luotettavuusmarginaalin laskemisesta verkon sähköisten ja fyysisten ominaisuuksien perusteella. Sääntelyviranomaisten on hyväksyttävä kyseinen suunnitelma.

3. Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava arviot kunakin päivänä käytettävissä olevasta siirtokapasiteetista ja ilmoitettava jo mahdollisesti varattu siirtokapasiteetti. Nämä tiedot on julkistettava tietyn aikavälein ennen siirtopäivää, ja niihin on joka tapauksessa sisällyttävä arviot viikoksi ja kuukaudeksi eteenpäin sekä määrällinen osoitin käytettävissä olevan kapasiteetin arvioidusta luotettavuudesta.

4. Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava asiaankuuluvat tiedot ennakoidusta ja todellisesta kokonaiskysynnästä, käytettävissä olevasta ja toteutuneesta tuotannosta ja kulutuksesta, verkkojen ja rajayhdysjohtojen saatavuudesta ja käytöstä sekä tasapainottamiseen tarvittavasta sähköstä ja varavoimakapasiteetista. Pienten tuotanto- ja kulutusyksiköiden käytettävyydestä ja toteutuneesta käytöstä voidaan käyttää koottuja arviotietoja.

5. Niiden markkinaosapuolten, joita asia koskee, on toimitettava siirtoverkonhaltijoille asiaankuuluvat tiedot.

6. Tuotantoyritysten, jotka omistavat tai käyttävät tuotantomaisuutta, josta vähintään yhden tuotantolaitoksen asennettu kapasiteetti on vähintään 250 megawattia, on pidettävä kansallisen sääntelyviranomaisen, kansallisen kilpailuviranomaisen ja komission saatavilla viiden vuoden ajan voimalaitos- ja tuntikohtaisesti kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan tarkistaa kaikki ajorjestyksestä koskevat päätökset ja tarjouskäyttäytyminen sähköpörssiissä, yhdysjohtojen kapasiteettia koskevissa huutokaupoissa sekä varavoimamarkkinoilla ja sähköpörssin ulkopuolisilla sähkön tukkumarkkinoilla. Säilytettäviin voimalaitos- ja tuntikohtaisiin tietoihin on sisällyttävä vähintään tiedot saatavilla olevasta tuotantokapasiteetista ja varatusta varavoimasta, mukaan lukien tiedot varatun varavoiman jakamisesta voimalaitoskohtaisesti, tarjousten teon ja tuotannon toteutumisen ajankohtana.

16 artikla

Ylikuormituksen hallintaa koskevat yleiset periaatteet

1. Verkon ylikuormitusongelmiin on puututtava syrjimättömin markkinaehtoisin ratkaisuin, jotka antavat markkinaosapuolille ja siirtoverkonhaltijoille tehokkaita taloudellisia signaaleja. Verkon ylikuormitusongelmat on mieluiten ratkaistava liiketoimiin perustumattomilla menetelmillä eli menetelmillä, joihin ei liity valintaa yksittäisten markkinaosapuolten tekemien sopimusten välillä.

2. Toimitusrajoituksia on käytettävä ainoastaan sellaisissa hätätapauksissa, joissa siirtoverkonhaltijan on toimittava kiireellisesti ja ajorjestyksen uudelleen määrittäminen tai vastakauppa ei ole mahdollinen. Kaikkia tällaisia menettelyjä on sovellettava syrjimättömästi.

Jollei kyseessä ole ylivoimainen este, mahdollinen kapasiteetin supistaminen on korvattava markkinaosapuolille, joille kapasiteettia on jaettu.

3. Yhteenliittäntöjen ja/tai rajat ylittäviin sähkövirtoihin vaikuttavien siirtoverkkojen enimmäiskapasiteetti on asetettava

markkinaosapuolten käyttöön turvattu verkkotoiminnan turvallisuusvaatimuksia noudattaen.

4. Markkinaosapuolten on ilmoitettava asianomaisille siirtoverkonhaltijoille hyvissä ajoin ennen asianomaista käyttöajan-kohtaa, aikovatko ne käyttää jaettua kapasiteettia. Kaikki jaettu kapasiteetti, joka ei tule käytetyksi, on palautettava markkinoille julkisella, avoimella ja syrjimättömällä tavalla.

5. Siinä määrin kuin se on teknisesti mahdollista, siirtoverkonhaltijoiden on tasautettava ylikuormitettua yhteenliittäntälinjaa vastakkaiseen suuntaan kulkevien sähkövirtojen kapasiteettivaatimukset, jotta linjan koko kapasiteetti voidaan käyttää hyväksi. Ottaen täysimääräisesti huomioon verkon varmuuden, ylikuormitusta keventävistä toimituksista ei saa koskaan kieltäytyä.

6. Yhteenliittäntän jakamisesta saatavat tulot on käytettävä seuraaviin tarkoituksiin:

- jaetun kapasiteetin tosiasiallisen saatavuuden takaaminen; ja/tai
- yhteenliittämiskapasiteettia ylläpitävät tai lisäävät verkkoinvestoinnit, erityisesti uusiin rajayhdysjohtoihin.

Jos tuloja ei voida käyttää tehokkaasti ensimmäisen alakohdan a ja/tai b alakohdassa säädettyihin tarkoituksiin, ne voidaan käyttää asianomaisten jäsenvaltion sääntelyviranomaisten päättämän enimmäismäärän puitteissa tulona, jonka kyseiset sääntelyviranomaiset ottavat huomioon hyväksyessään verkkoja koskevien tariffien laskentamenetelmää ja/tai vahvistaessaan tariffeja, edellyttäen että asianomaisten jäsenvaltioiden sääntelyviranomaiset antavat asialle hyväksyntänsä.

Loput tuloista on talletettava erilliselle sisäiselle tilille siihen asti, kun ne on mahdollista käyttää ensimmäisen alakohdan a ja/tai b alakohdassa säädettyihin tarkoituksiin.

17 artikla

Uudet rajayhdysjohdot

1. Uudet tasavirtarajayhdysjohdot voidaan pyynnöstä vapauttaa rajoitetuksi ajaksi tämän asetuksen 16 artiklan 6 kohdan ja direktiivin 2009/.../EY 9 ja 31 artiklan sekä 36 artiklan 6 ja 8 kohdan säännösten soveltamisesta seuraavin edellytyksin:

- investoinnin on lisättävä kilpailua sähköntoimitusten alalla;
- investointiin liittyvä riski on niin suuri, että investointi ei toteutuisi, jollei vapautusta myönnettäisi;
- rajayhdysjohdon omistajan on oltava luonnollinen tai oikeushenkilö, joka on ainakin oikeudellisen muotonsa osalta erillinen niistä verkonhaltijoista, joiden verkkoon rajayhdysjohto on tarkoitus rakentaa;
- kustannukset peritään kyseisen rajayhdysjohdon käyttäjiltä;

e) mitään osaa rajayhdysjohtoon investoidusta pääomasta tai johdon käyttökustannuksista ei ole sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/92/EY⁽¹⁾ 19 artiklassa tarkoitetun markkinoiden osittaisen avautumisen jälkeen saatu takaisin osana maksuja, joita rajayhdysjohdon yhdistämien siirto- tai jakeluverkkojen käytöstä on peritty;

f) vapautuksen myöntäminen ei saa haitata kilpailua eikä sähkön sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa eikä sen säännellyn verkon tehokasta toimintaa, johon rajayhdysjohto on liitetty.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan poikkeuksellisesti myös vaihtovirtayhdysjohtoihin, jos kyseisen investoinnin kustannukset ja riskit ovat erityisen korkeat verrattuna niihin kustannuksiin ja riskeihin, joita yleensä aiheutuu kahden vierekkäisen kansallisen siirtoverkon liittämistä toisiinsa vaihtovirtayhdysjohdolla.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös nykyisten rajayhdysjohtojen kapasiteetin huomattavaan lisäämiseen.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten on tehtävä 1, 2 ja 3 kohdan mukainen päätös vapautuksen myöntämisestä tapauskohtaisesti. Vapautus voi koskea uuden rajayhdysjohdon tai olemassa olevan rajayhdysjohdon, jonka kapasiteettia on huomattavasti lisätty, koko kapasiteettia tai osaa siitä.

Vapautuksen myöntämisestä päätettäessä on tapauskohtaisesti harkittava, onko tarpeen asettaa vapautuksen kestoja ja rajayhdysjohtojen syrjimätöntä käyttöoikeutta koskevia ehtoja. Näistä ehdoista päätettäessä on erityisesti otettava huomioon rakennettava lisäkapasiteetti tai olemassa olevan kapasiteetin muutos, hankkeen aikakehys ja kansalliset olosuhteet.

Ennen vapautuksen myöntämistä asianomaisten jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten on päätettävä kapasiteetin hallintaa ja jakamista koskevista säännöistä ja menetelmistä. Ylikuormituksen hallintaa koskeviin sääntöihin on sisällyttävä velvollisuus tarjota käyttämätöntä kapasiteettia markkinoille, ja käyttäjillä on oltava oikeus käydä hankkimallaan kapasiteetilla kauppaa jälki-markkinoilla. Arvioitaessa 1 kohdan a, b ja f alakohdassa tarkoitettujen perusteiden täyttymistä on otettava huomioon kapasiteetinjakomenettelyn tulokset.

Vapautusta koskeva päätös ja mahdolliset tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut ehdot on perusteltava asianmukaisesti ja julkaistava.

5. Virasto voi tehdä 4 kohdassa tarkoitetun päätöksen ainoastaan

a) jos asianomaiset sääntelyviranomaiset eivät ole päässeet sopimukseen kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, kun vapautusta koskeva hakemus jätettiin näistä sääntelyviranomaisista viimeisen käsiteltäväksi, tai

b) asianomaisten sääntelyviranomaisten yhteisestä pyynnöstä.

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.

Viraston on kuultava niitä sääntelyviranomaisia, joita asia koskee.

6. Sen estämättä, mitä 4 ja 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat edellyttää, että sääntelyviranomainen tai tapauksesta riippuen virasto antaa jäsenvaltion asianomaiselle toimielimelle lausunnon vapautusta koskevasta pyynnöstä muodollista päätöstä varten. Kyseinen lausunto on julkaistava yhdessä kyseisen päätöksen kanssa.

7. Sääntelyviranomaisten on viipymättä toimitettava virastolle ja komissiolle tiedoksi jäljennös jokaisesta vapautuspyynnöstä heti, kun pyyntö on vastaanotettu. Asianomaisten sääntelyviranomaisten tai viraston, jäljempänä 'ilmoituksen antavat viranomaiset', on ilmoitettava päätöksensä sekä kaikki päätöstä koskevat olennaiset tiedot viipymättä komissiolle. Tiedot voidaan toimittaa komissiolle kootusti niin, että komissio voi tehdä perustellun päätöksen. Tietoihin on sisällyttävä erityisesti:

a) vapautuksen myöntämisen yksityiskohtaiset perustelut, mukaan lukien taloudelliset tiedot, joilla vapautuksen tarve on perusteltu;

b) analyysi siitä, miten vapautuksen myöntäminen vaikuttaa kilpailuun ja sähkön sisämarkkinoiden tehokkaaseen toimintaan;

c) perustelut ajanjaksolle ja kyseisen yhdysjohdon kokonaiskapasiteetin osalle, jolle vapautus myönnetään;

d) asianomaisten sääntelyviranomaisten kuulemisen tulokset.

8. Komissio voi tehdä kahden kuukauden kuluessa 7 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamista seuraavasta päivästä päätöksen, jolla ilmoituksen antavia viranomaisia pyydetään muuttamaan tai peruuttamaan vapautuksen myöntämistä koskeva päätös. Jos komissio pyytää asiasta lisätietoja, kahden kuukauden määräaika voidaan pidentää kahdella kuukaudella. Tämä määräaika alkaa kaikkien tietojen vastaanottamista seuraavasta päivästä. Alkuperäistä kahden kuukauden määräaika voidaan myös jatkaa sekä komission että ilmoituksen antavien viranomaisten suostumuksella.

Jos pyydettyjä tietoja ei toimiteta pyynnössä esitettyyn määräaikaan mennessä, ilmoitus on katsottava peruutetuksi, ellei sitä ole ennen määräajan päättymistä joko jatkettu sekä komission että ilmoituksen antavien viranomaisten suostumuksella tai elleivät ilmoituksen antavat viranomaiset ole asianmukaisesti perustellen ilmoittaneet komissiolle, että ne katsovat ilmoituksen olevan täydellinen.

Ilmoituksen antavien viranomaisten on noudatettava vapautuspäätöksen muuttamista tai peruuttamista koskevaa komission päätöstä yhden kuukauden kuluessa ja ilmoitettava tästä komissiolle.

Komissio pitää kaupallisesti arkaluonteiset tiedot luottamuksellisina.

Komission vapauttamispäätökselle antaman hyväksynnän voimassaolo päättyy kahden vuoden kuluttua päätöksentekopäivästä, jos rajayhdysjohdon rakentamista ei ole aloitettu kyseiseen päivään mennessä, ja viiden vuoden kuluttua päätöksentekopäivästä, jos rajayhdysjohtoa ei ole otettu käyttöön kyseiseen päivään mennessä.

9. Komissio voi antaa suuntaviivoja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten soveltamisesta ja säätää menettelystä tämän artiklan 4, 7 ja 8 kohdan soveltamiseksi. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

18 artikla

Suuntaviivat

1. Siirtoverkonhaltijoiden välistä korvausmekanismeja koskevissa suuntaviivoissa on 13 ja 14 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti tarvittaessa täsmennettävä

- a) yksityiskohdat menettelystä niiden siirtoverkonhaltijoiden määrittelemiseksi, joiden on maksettava korvauksia rajat ylittävistä sähköverroista, myös jaon osalta niiden kansallisten siirtoverkkojen haltijoiden, joista rajat ylittävät sähkövirrat ovat peräisin, ja niiden verkkojen haltijoiden, joihin kyseiset virrat päätyvät, välillä 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) yksityiskohdat noudatettavasta maksumenettelystä, myös siitä, miten määritetään ensimmäinen ajanjakso, jonka osalta korvausta on määrä maksaa, 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- c) yksityiskohdat menetelmistä, joilla määritetään sekä määritetään että tyypeiltään verkossa kulkevat, rajatylittävät sähkövirrat, joista on maksettava korvausta 13 artiklan mukaisesti, sekä se osa kyseisten sähkövirtojen määristä, joka on peräisin ja/tai joka päättyy yksittäisten jäsenvaltioiden siirtoverkkoihin, 13 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- d) yksityiskohdat menetelmistä, joilla määritetään rajat ylittävistä sähköverroista aiheutuneet kustannukset ja hyödyt 13 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
- e) yksityiskohtaiset ohjeet siitä, miten siirtoverkonhaltijoiden välisessä korvausmekanismissa käsitellään sähkövirtoja, jotka ovat peräisin Euroopan talousalueen ulkopuolisista maista tai jotka päätyvät niihin;
- f) tasavirtajohdoilla yhteenliitettyjen kansallisten verkkojen osallistuminen 13 artiklan mukaisesti.

2. Suuntaviivoissa voidaan vahvistaa myös aiheelliset säännöt niiden periaatteiden asteittaiseksi yhdenmukaistamiseksi, joiden mukaan määritellään tuottajiin ja kuluttajiin (kuormitus) sovellettavat maksut kansallisissa hinnoittelujärjestelmissä, mukaan lukien siirtoverkonhaltijoiden välisen korvausmekanismin huomioon ottaminen kansallisten verkkojen maksuissa sekä sijaintia koskevien signaalien antaminen asianmukaisesti ja tehokkaasti, 14 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

Suuntaviivoissa on määrättävä asianmukaisista, tehokkaista ja yhdenmukaistetuista sijaintia koskevista signaaleista yhteisön tasolla.

Tähän liittyvä yhdenmukaistaminen ei saa estää jäsenvaltioita soveltamasta järjestelmiä, joilla varmistetaan, että kuluttajilta verkkoon pääsystä (kuormitus) perittävät maksut ovat vertailukelpoisia kaikkialla niiden alueella.

3. Suuntaviivoissa, joilla on tarkoitus varmistaa tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämä yhdenmukaistamisen vähimmäistaso, täsmennetään lisäksi tarvittaessa

- a) 15 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisen tietojen antamiseen liittyvät yksityiskohdat;
- b) sähkön kauppaa koskevien sääntöjen yksityiskohdat;
- c) rajayhdysjohtojen kapasiteettiin liittyviä investointikannustimia, sijaintia koskevat signaalit mukaan lukien, koskevien sääntöjen yksityiskohdat;
- d) 8 artiklan 6 kohdassa lueteltuja asioita koskevat yksityiskohdat.

4. Kansallisten verkkojen välisten yhdysjohtojen käytettävissä olevan siirtokapasiteetin hallintaa ja jakamista koskevat suuntaviivat vahvistetaan liitteessä I.

5. Komissio voi antaa suuntaviivoja tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä. Se voi muuttaa tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja suuntaviivoja 15 ja 16 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti, erityisesti sisällyttääkseen niihin yksityiskohtaisia suuntaviivoja kaikista käytännössä sovellettavista kapasiteetinjakomenetelmistä ja varmistaakseen, että ylikuormituksen hallintamekanismeja kehitetään sisämarkkinoiden tavoitteiden mukaisesti. Tällaisten muutosten yhteydessä annetaan tarvittaessa myös yhteisiä sääntöjä 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista verkon käyttöä ja toimintaa koskevista turvallisuuden ja toiminnan vähimmäisvaatimuksista.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Antaessaan tai muuttaessaan suuntaviivoja komissio varmistaa, että niillä saavutetaan tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi edellytettävä yhdenmukaistamisen vähimmäistaso eikä niissä ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

Antaessaan tai muuttaessaan suuntaviivoja komissio ilmoittaa, mitä toimia se on toteuttanut yhteisön sähköverkkoon kuuluvissa kolmansissa maissa sovellettavien sääntöjen ja kyseessä olevien suuntaviivojen vastaavuuden suhteen.

Hyväksyessään nämä suuntaviivat ensimmäistä kertaa komissio varmistaa, että yhteen ehdotettuun toimenpiteeseen sisältyvät ainakin 1 kohdan a ja d alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettu asia.

19 artikla

Sääntelyviranomaiset

Sääntelyviranomaisten on tehtäväänsä hoitaessaan varmistettava, että tätä asetusta ja 18 artiklan mukaisesti annettuja suuntaviivoja noudatetaan. Tämän asetuksen tavoitteisiin pääsemiseksi niiden on tarvittaessa toimittava yhteistyössä keskenään sekä komission ja viraston kanssa direktiivin 2009/.../EY IX lukua noudattaen.

20 artikla

Tietojen antaminen ja luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltioiden ja sääntelyviranomaisten on annettava pyynnöstä komissiolle kaikki 13 artiklan 4 kohdan ja 18 artiklan soveltamisen edellyttämät tiedot.

Erityisesti 13 artiklan 4 ja 6 kohdan soveltamista varten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava säännöllisesti tiedot kansallisille siirtoverkonhaltijoille aiheutuneista todellisista kuluista sekä tiedot ja kaikki asian kannalta merkittävät yksityiskohdat fyysisistä sähköverroista siirtoverkonhaltijoiden verkoissa ja verkkojen kustannuksista.

Komissio vahvistaa kohtuullisen määräajan, jonka kuluessa tiedot on toimitettava, ottaen huomioon vaadittujen tietojen monimutkaisuuden ja tietojen saamisen kiireellisyyden.

2. Jos asianomainen jäsenvaltio tai sääntelyviranomainen ei toimita näitä tietoja tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti asetuksessa määrääjässä, komissio voi pyytää kaikkia 13 artiklan 4 kohdan ja 18 artiklan soveltamisen edellyttämiä tietoja suoraan asianomaisilta yrityksiltä.

Kun komissio lähettää yritykselle tietojensaantipyynnön, se lähettää samanaikaisesti jäljennöksen pyynnöstä sen jäsenvaltion sääntelyviranomaisille, jonka alueella yrityksen kotipaikka on.

3. Komissio mainitsee pyynnössään sen oikeusperustan, määräajan tietojen antamiselle, pyynnön tarkoituksen sekä virheellisten, epätäydellisten tai harhaanjohtavien tietojen toimittamisesta 22 artiklan 2 kohdassa säädetyt seuraamukset. Komissio vahvistaa kohtuullisen määräajan, jonka kuluessa tiedot on toimitettava, ottaen huomioon vaadittujen tietojen monimutkaisuuden ja tietojen saamisen kiireellisyyden.

4. Velvollisuus pyydettyjen tietojen antamiseen on yritysten omistajilla tai heidän edustajillaan sekä oikeushenkilöiden osalta henkilöillä, joilla lain tai niiden perustamisasiakirjan mukaan on kelpoisuus edustaa niitä. Asianmukaisesti valtuutetut lakimiehet voivat antaa tiedot asiakkaidensa puolesta, jolloin asiakkaalla säilyy täysi vastuu, jos annetut tiedot eivät ole täydellisiä taikka ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia.

5. Jos yritys ei anna pyydettyjä tietoja komission asettamassa määrääjässä tai se antaa tietoja, jotka eivät ole täydellisiä, komissio voi vaatia päätöksellään tietojen antamista. Päätöksessä yksilöidään pyydetty tiedot ja annetaan aiheellinen määräaika tietojen antamiselle. Siinä ilmoitetaan 22 artiklan 2 kohdassa

säädetyistä seuraamuksista. Lisäksi siinä ilmoitetaan oikeudesta saattaa päätös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tutkittavaksi.

Komissio toimittaa samanaikaisesti päätöksensä jäljennöksen sen jäsenvaltion sääntelyviranomaisille, jonka alueella kyseisen henkilön taikka yrityksen kotipaikka on.

6. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja käytetään ainoastaan 13 artiklan 4 kohdassa ja 18 artiklassa säädettyihin tarkoituksiin.

Komissio ei ilmaise salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, jotka se on saanut tämän asetuksen nojalla.

21 artikla

Jäsenvaltioiden oikeus säätää yksityiskohtaisempia toimenpiteitä

Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeuksia pitää voimassa tai ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka sisältävät tätä asetusta ja 18 artiklassa tarkoitettuja suuntaviivoja yksityiskohtaisempia säännöksiä.

22 artikla

Seuraamukset

1. Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista, jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että kyseiset säännökset pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o 1228/2003 säännöksiä, komissiolle 1 päivään heinäkuuta 2004 mennessä ja ilmoitettava komissiolle niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä. Niiden on ilmoitettava niistä säännöksistä, jotka eivät vastaa asetuksen (EY) N:o 1228/2003 säännöksiä, komissiolle ... (*) mennessä ja ilmoitettava komissiolle niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

2. Komissio voi päätöksellään määrätä yrityksille sakkoja, joiden määrä on enintään yksi prosentti edellisen tilikauden kokonaisliikevaihdosta, jos nämä ovat 20 artiklan 3 kohdan mukaiseen pyyntöön vastatessaan antaneet tarkoituksellisesti tai tuottamuksellisesti tietoja, jotka ovat virheellisiä, epätäydellisiä tai harhaanjohtavia, taikka eivät ole antaneet tietoja 20 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla tehdyllä päätöksellä vahvistettuun määräaikaan mennessä.

Sakon määrän vahvistamisessa otetaan huomioon ensimmäisen alakohdan vaatimusten noudattamatta jättämisen vakavuus.

3. Edellä olevan 1 kohdan nojalla säädetyt seuraamukset ja 2 kohdan nojalla tehdyt päätökset eivät ole luonteeltaan rikos-oikeudellisia.

(*) Pyydetään lisäämään tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivä.

*23 artikla***Komitea**

1. Komissiota avustaa direktiivin 2009/.../EY 46 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon kyseisen päätöksen 8 artiklan säännökset.

*24 artikla***Komission kertomus**

Komissio seuraa tämän asetuksen täytäntöönpanoa. Komissio selostaa direktiivin 2009/.../EY (*) 47 artiklan 6 kohdan mukaisessa kertomuksessaan myös tämän asetuksen soveltamisesta saatuja kokemuksia. Kertomuksessa tarkastellaan erityisesti, missä määrin tällä asetuksella on onnistuttu varmistamaan, että rajat ylittävään sähkön kauppaan sovelletaan syrjimättömiä ja kustannusvastaavia verkkoon pääsyn edellytyksiä niin, että edistetään asiakkaiden valinnanvapautta toimivilla sähkön sisämarkkinoilla ja pitkän aikavälin toimitusvarmuutta, sekä missä

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

määrin tehokkaita toivottavaa sijaintia koskevia signaaleja on käytössä. Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia ja/tai suosituksia.

*25 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan asetus (EY) N:o 1228/2003 ... päivästä ...kuuta ... (*). Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*26 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... (*).

(*) 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

LIITE I

KÄYTETTÄVISSÄ OLEVAN KANSALLISTEN VERKKOJEN VÄLISTEN YHTENLIITÄNTÖJEN SIIRTOKAPASITEETIN HALLINTAA JA JAKAMISTA KOSKEVAT SUUNTAVIIVAT**1. Yleiset määräykset**

- 1.1 Siirtoverkonhaltijoiden on pyrittävä hyväksymään kaikki kaupalliset sähköntoimitukset, myös sellaiset, joihin liittyy rajat ylittävää kauppaa.
- 1.2 Jos ylikuormitusta ei ole, pääsyä yhteenliitintään ei saa rajoittaa. Jos ylikuormitusta ei yleensä ole, ei tarvita pysyvää yleistä jakomenettelyä, jonka mukaan oikeudet käyttää rajat ylittävää yhteyttä jaettaisiin.
- 1.3 Jos suunnitellut kaupalliset sähköntoimitukset eivät vastaa verkkotoiminnan käyttövarmuuden vaatimuksia, siirtoverkonhaltijoiden on lievitettävä ylikuormitusta verkkotoiminnan käyttövarmuuteen liittyvien vaatimusten mukaisesti ja samalla pyrittävä varmistamaan, että mahdolliset tähän liittyvät kustannukset pysyvät taloudellisesti tehokkaalla tasolla. Jos kustannustehokkaampia toimia ei voida toteuttaa, on harkittava ajojärjestyksen uudelleen määrittämistä tai vastakauppaa.
- 1.4 Jos esiintyy rakenteellista ylikuormitusta, siirtoverkonhaltijoiden on välittömästi pantava täytäntöön ennalta määritellyt ja sovitut ylikuormituksen hallinnan säännöt ja järjestelyt. Ylikuormituksen hallintamenetelmillä on varmistettava, että kaikkien jaettuun siirtokapasiteettiin liittyvät fyysiset sähkövirrat ovat verkon käyttövarmuusnormien mukaisia.
- 1.5 Ylikuormituksen hallintaan valittujen menetelmien on annettava tehokkaita taloudellisia signaaleja markkinaosaapuolille ja siirtoverkonhaltijoille, edistettävä kilpailua ja sovelluttava alueelliseen ja yhteisönlaajuiseen käyttöön.
- 1.6 Ylikuormituksen hallinnassa ei saa soveltaa eri sääntöjä eri sähkönsiirtosopimuksiin. Siirtopyynnön saa evätä vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät yhtä aikaa:
 - a) fyysiset sähkövirrat kasvavat pyynnön hyväksymisestä seurauksena niin, ettei sähköverkon käyttövarmuutta enää voida taata, ja
 - b) pyyntöön liittyvä rahallinen arvo ylikuormituksen hallintamenettelyssä on pienempi kuin kaikkien muiden pyyntöjen, jotka aiotaan hyväksyä samasta palvelusta ja samoin ehdoin.
- 1.7 Määrittäessään verkkoalueita, joiden sisällä ja välillä ylikuormituksen hallintaa sovelletaan, siirtoverkonhaltijoiden on noudatettava periaatteita, joiden mukaan ylikuormituksen hallinnan on oltava mahdollisimman kustannustehokasta ja aiheutettava mahdollisimman vähän kielteisiä vaikutuksia sähkön sisämarkkinoihin. Erityisenä vaatimuksena on, että siirtoverkonhaltijat eivät saa rajoittaa yhteenliittämiskapasiteettia ratkaistakseen ylikuormitustilanteet oman valvonta-alueensa sisällä, paitsi edellä mainituista ja käyttövarmuuteen liittyvistä syistä ⁽¹⁾. Jos tämä tilanne syntyy, siirtoverkonhaltijoiden on kuvattava ja esitettävä se avoimesti kaikille verkon käyttäjille. Tilanne voidaan hyväksyä vain siihen saakka, kunnes löydetään pitkän aikavälin ratkaisu. Siirtoverkonhaltijoiden on kuvattava ja esitettävä avoimesti kaikille verkon käyttäjille menetelmät ja hankkeet, joita käytetään pitkän aikavälin ratkaisun saavuttamiseen.
- 1.8 Tasapainottaessaan verkkoa omalla valvonta-alueellaan operatiivisilla toimenpiteillä ja ajojärjestyksen uudelleen määrittämisellä siirtoverkonhaltijoiden on otettava huomioon näiden toimenpiteiden vaikutus viereisiin valvonta-alueisiin.
- 1.9 Rajajhdysjohtokapasiteetin ylikuormituksen päiväkohtaisen hallinnan mekanismit on 1. tammikuuta 2008 mennessä vahvistettava koordinoitusti ja käyttövarmuus varmistuen, jotta voidaan maksimoida sähkökaupan mahdollisuudet ja luoda edellytykset rajojen yli ulottuvalle tasapainottamiselle.
- 1.10 Kansallisten sääntelyviranomaisten on säännöllisesti arvioitava ylikuormituksen hallintamekanismeja kiinnittäen erityistä huomiota tässä asetuksessa ja näissä suuntaviivoissa vahvistettujen periaatteiden ja sääntöjen noudattamiseen sekä sääntelyviranomaisten itsensä kyseisten periaatteiden ja sääntöjen perusteella vahvistamien ehtojen ja edellytysten noudattamiseen. Arvioinnissa on kuultava kaikkia markkinaosapuolia ja otettava huomioon asiaa koskevat tutkimukset.

2. Ylikuormituksen hallintamenetelmät

- 2.1 Ylikuormituksen hallintamenetelmien on oltava markkinapohjaisia, jotta voidaan edistää tehokasta kauppaa rajojen yli. Tämän vuoksi kapasiteettia voidaan jakaa vain nimenomaisissa huutokaupoissa (kapasiteetti) tai implisiittisissä huutokaupoissa (kapasiteetti ja energia). Saman yhteenliittännän osalta voidaan soveltaa kumpaakin menetelmää. Päivänsisäinen kaupankäynti voidaan hoitaa jatkuvana kaupankäyntinä.

(1) Käyttövarmuus merkitsee siirtoverkon säilyttämistä sovitujen käyttövarmuusrajojen sisällä.

- 2.2 Ylikuormituksen hallintamekanismeissa voidaan kilpailuolosuhteista riippuen joutua ottamaan huomioon siirtokapasiteetin jakaminen sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä.
- 2.3 Kussakin kapasiteetin jakomenetelyssä on jaettava ennalta määrätty osuus käytettävissä olevasta yhteenliittämiskapasiteetista sekä lisäksi aiemmin jakamatta jäänyt kapasiteetti ja mahdollinen kapasiteetin haltijoiden edellisistä jaoista luovuttama kapasiteetti.
- 2.4 Siirtoverkonhaltijoiden on optimoitava kapasiteetin vakauden aste ottaen huomioon kyseisten siirtoverkonhaltijoiden velvoitteet ja oikeudet sekä markkinaosapuolten velvoitteet ja oikeudet, jotta voidaan edistää tehokasta ja toimivaa kilpailua. Kohtuullinen osuus kapasiteetista voidaan tarjota markkinoille heikommalla vakauden asteella, mutta rajat ylittävän siirron tarkat ehdot on aina ilmoitettava markkinaosapuolille.
- 2.5 Pitkän ja keskipitkän aikavälin kapasiteetin käyttöoikeuksien on oltava vakaan siirtokapasiteetin käyttöoikeuksia. Niihin sovelletaan käyttötarkoitukseen osoitettaessa käytä tai menetä tai myy -periaatetta.
- 2.6 Siirtoverkonhaltijoiden on määritettävä sopiva rakenne eri aikaväleillä tapahtuvaa kapasiteetin jakamista varten. Tähän voi sisältyä mahdollisuus varata vähimmäisprosenttiosuus yhteenliittämiskapasiteetista päivittäin tai useita kertoja päivässä tehtävään kapasiteetin jakamiseen. Tämä jakamisrakenne on tarkistuttava sääntelyviranomaisilla. Ehdotuksiaan laatiessaan siirtoverkonhaltijoiden on otettava huomioon:
- markkinoiden ominaispiirteet,
 - toimintaolosuhteet, kuten vakaalta pohjalta ilmoitettuihin suunnitelmiin kohdistuvan tasauttamisen vaikutukset,
 - käytössä oleville kapasiteetin jakamisen mekanismeille vahvistettujen prosenttiosuusten ja aikavälien yhdenmukaisuus.
- 2.7 Kapasiteetin jakamisessa ei saa syrjiä markkinaosapuolia, jotka haluavat käyttää oikeuksiaan käyttää kahdenvälisiä toimitussopimuksia tai tehdä tarjouksia sähköpörsseissä. Korkeimmat tarjoukset (jotka voivat olla tietyllä aikavälillä joko nimenomaisia tai implisiittisiä) hyväksytään.
- 2.8 Alueilla, joilla sähkön finanssimarkkinat ovat pitkälle kehittyneitä ja ovat osoittaneet tehokkuutensa, koko yhteenliittämiskapasiteetti voidaan jakaa implisiittisissä huutokaupoissa.
- 2.9 Muissa kuin uusien rajayhdysjohtojen tapauksissa, joihin sovelletaan asetuksen 7 artiklan mukaista poikkeusta, ei sallita lähtöhintojen käyttöä kapasiteetin jakomenetelmissä.
- 2.10 Periaatteessa kaikkien potentiaalisten markkinaosapuolten on sallittava osallistua jakoprosessiin rajoituksitta. Jotta vältettäisiin luomasta tai vaikeuttamasta tietyn markkinatoimijan mahdolliseen määräävään markkina-asemaan liittyviä ongelmia, sääntely- ja/tai kilpailuviranomaiset voivat tarvittaessa asettaa rajoituksia, joita sovelletaan yleisesti tai yksittäisen yhtiön osalta määräävän markkina-aseman vuoksi.
- 2.11 Markkinaosapuolten on varmistettava siirtoverkonhaltijoille kapasiteetin käyttönsä määrääjän kuluessa kullakin aikavälillä. Määrääjän on oltava sellainen, että siirtoverkonhaltijat voivat osoittaa käyttämättömäksi jäävän kapasiteetin uudelleenjakoa varten seuraavalla relevantilla aikavälillä, mukaan luettuina päivänsäinen kaupankäynti.
- 2.12 Kapasiteetin on oltava vapaasti kaupattavissa jälkimarkkinoilla sillä edellytyksellä, että siirtoverkonhaltijalle ilmoitetaan kaupasta riittävän ajoissa. Jos siirtoverkonhaltija ei hyväksy jälkimarkkinakauppaa, sen on ilmoitettava ja selitettävä tämä selkeästi ja avoimesti kaikille markkinaosapuolille ja ilmoitettava tästä sääntelyviranomaiselle.
- 2.13 Kapasiteetin jakamiseen liittyvien velvoitteiden noudattamatta jättämisestä aiheutuvat taloudelliset seuraukset on osoitettava niille, jotka ovat vastuussa velvoitteiden noudattamatta jättämisestä. Jos markkinaosapuolet eivät käytä kapasiteettia, jonka käyttöön ne ovat sitoutuneet, tai — kun on kyse nimenomaisessa huutokaupassa jaetusta kapasiteetista — myy kapasiteettia jälkimarkkinoilla tai palauta sitä ajoissa, niiden on menetettävä oikeutensa kyseiseen kapasiteettiin ja maksettava kustannusvastaava korvaus. Kapasiteetin käyttämättä jättämisestä perittävien kustannusvastaavien korvausten on oltava perusteltuja ja oikeasuhteisia. Samoin jos siirtoverkonhaltija ei täytä velvoitettaan, sen on suoritettava markkinaosapuolelle korvaus kapasiteettioikeuksien menetyksestä. Välistä menetyksiä ei oteta huomioon tätä tarkoitusta varten. Velvoitteiden noudattamatta jättämisestä aiheutuvan vastuuvollisuuden määrittämiseen käytettävät perusperiaatteet ja -menetelmät on taloudellisten seurausten osalta määriteltävä ennakkolta, ja ne on tarkistuttava kansallisella sääntelyviranomaisella tai sääntelyviranomaisilla.

3. Koordinointi

- 3.1 Kapasiteetin jakaminen yhteenliittännässä on koordinoitava ja toteutettava käyttäen jakomenetelyjä, jotka ovat yhteisiä kaikille kyseisille siirtoverkonhaltijoille. Tapauksissa, joissa kahden maan (siirtoverkonhaltijoiden) välisen kaupan odotetaan merkittävästi vaikuttavan fyysisten sähkövirtojen olosuhteisiin kolmannessa maassa (siirtoverkonhaltijan osalta), ylikuormituksen hallintamenetelmät on koordinoitava kaikkien kyseisten siirtoverkonhaltijoiden kesken yhteisen ylikuormituksen hallintamenettelyn avulla. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja siirtoverkonhaltijoiden on varmistettava, ettei oteta yksipuolisesti käyttöön ylikuormituksen hallintamenetelyjä, jolla on merkittävä vaikutus fyysisiin sähkövirtoihin muissa verkoissa.

- 3.2 Yhteistä ylikuormituksen hallintamenetelmää sekä menettelyä, jossa kapasiteettia jaetaan markkinoille vähintään vuosittain, kuukausittain ja päivittäin, on sovellettava 1. tammikuuta 2007 mennessä seuraavien alueiden maiden välillä:
- Pohjois-Eurooppa (Tanska, Ruotsi, Suomi, Saksa ja Puola),
 - Luoteis-Eurooppa (Benelux-maat, Saksa ja Ranska),
 - Italia (Italia, Ranska, Saksa, Itävalta, Slovenia ja Kreikka),
 - Keski- ja Itä-Eurooppa (Saksa, Puola, Tšekkin tasavalta, Slovakia, Unkari, Itävalta ja Slovenia),
 - Lounais-Eurooppa (Espanja, Portugali ja Ranska),
 - Yhdistynyt kuningaskunta, Irlanti ja Ranska,
 - Baltian maat (Viro, Latvia ja Liettua).
- Jos yhteenliittämissä on mukana eri alueisiin kuuluvia maita, ylikuormituksen hallinnassa voidaan käyttää eri menetelmiä, jotta voidaan varmistaa yhteensopivuus niiden menetelmien kanssa, joita käytetään niillä muilla alueilla, joihin nämä maat kuuluvat. Tässä tapauksessa asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä menetelmästä ehdotus, jonka sääntelyviranomaiset sitten tarkistavat.
- 3.3 Edellä 2.8 kohdassa tarkoitetuilla alueilla kaikki yhteenliittämiskapasiteetti voidaan jakaa seuraavaa päivää koskevana jakona.
- 3.4 Kaikilla näillä seitsemällä alueella on määriteltävä yhteensopivat ylikuormituksen hallintamenettelyt aidosti yhdyneiden sähkön sisämarkkinoiden muodostamiseksi. Markkinaosapuolet eivät saa joutua tilanteeseen, jossa alueelliset järjestelmät ovat yhteensopimattomia.
- 3.5 Terveen ja tehokkaan kilpailun sekä rajat ylittävän kaupan edistämiseksi siirtoverkonhaltijoiden välisen koordinaation 3.2 kohdassa määritellyillä alueilla on katettava kaikki vaiheet kapasiteetin laskennasta ja jakamisen optimoinnista aina verkon käyttövarmuuteen, ja vastuualueet on osoitettava selkeästi. Koordinointiin on sisällyttävä erityisesti:
- sellaisen yhteisen siirtomallin käyttö, jonka avulla voidaan käsitellä tehokkaasti toisistaan riippuvia fyysisiä silmukavirtoja ja jossa otetaan huomioon kaupallisten ja fyysisten virtojen väliset erot,
 - kapasiteetin jakaminen ja käyttötarkoituksiin varaaminen siten, että voidaan käsitellä tehokkaasti toisistaan riippuvia fyysisiä silmukavirtoja,
 - kapasiteetin haltijoiden yhtäläiset velvoitteet antaa tietoa niiden aiotusta kapasiteetin käytöstä (käyttötarkoituksen ilmoittaminen nimenomaisia huutokauppoja varten),
 - samat aikavälit ja kaupankäynnin päättymisajat,
 - sama rakenne kapasiteetin jakamiselle käytettyjen aikavälien suhteen (1 päivä, 3 tuntia, 1 viikko jne.) ja myytävien kapasiteettilohkojen suhteen (sähkön määrä MW:eina, MWh:eina jne.),
 - johdonmukaiset sopimuspuitteet markkinaosapuolten kanssa,
 - virtojen tarkistus verkon käyttövarmuuteen liittyvien vaatimusten noudattamiseksi toiminnan suunnittelussa ja varsinaisessa toiminnassa,
 - ylikuormituksen hallintatoimenpiteitä koskeva kirjanpito ja niistä sopiminen.
- 3.6 Koordinaation on katettava myös siirtoverkonhaltijoiden välinen tiedonvaihto. Tiedonvaihdon on oltava luonteeltaan ajankohdiltaan ja tiheydeltään sellaista, että se on 3.5 kohdan mukaisten toimien ja sähkömarkkinoiden toiminnan kannalta sopivaa. Tiedonvaihdon avulla siirtoverkonhaltijoiden on erityisesti voitava tehdä parhaat mahdolliset ennusteet kokonaisvaltaisesta verkkotilanteesta voidakseen arvioida virtoja omassa verkossaan ja käytettävissä olevaa yhteenliittämiskapasiteettia. Siirtoverkonhaltijan, joka kokoaa tietoja muiden siirtoverkonhaltijoiden puolesta, on toimitettava tiedonkeruun tulokset kyseisille siirtoverkonhaltijoille.

4. Markkinaoperaatioiden aikataulu

- 4.1 Käytettävissä oleva siirtokapasiteetti on jaettava riittävän ajoissa etukäteen. Kyseisten siirtoverkonhaltijoiden on ennen kutakin siirtokapasiteetin jakamista yhdessä julkistettava jaettava kapasiteetti ottaen tarpeen mukaan huomioon mahdollinen vakaan siirtokapasiteetin oikeuksista ja niihin mahdollisesti liittyvistä tasautuksista vapautuva kapasiteetti samoin kuin mahdolliset ajanjaksot, joiden aikana kapasiteettia rajoitetaan tai se ei ole käytettävissä (esim. huolto).
- 4.2 Verkon käyttövarmuus täydellisesti huomioon ottaen siirto-oikeuksia koskevat ilmoitukset on tehtävä riittävän aikaisin etukäteen ennen päivittäisiä kaupankäyntikierroksia kaikilla kyseisillä järjestäytyneillä markkinoilla ja ennen jaettavan kapasiteetin julkistamista päivittäisessä tai useita päivittäisiä jakoja sisältävässä jakomekanismissa. Vastakkaiseen suuntaan kulkevien virtojen siirto-oikeudet on tasautettava, jotta yhteenliittämistä voidaan käyttää tehokkaasti.

- 4.3 Käytettävissä olevan siirtokapasiteetin peräkkäisten päivänsisäisten jakojen päivälle n on tapahduttava päivinä $n-1$ ja n sen jälkeen, kun ennakoitua tai tosiasialliset päivittäiset tuotantosunnitelmat on annettu.
- 4.4 Valmistellessaan päivän verkkokäyttöä siirtoverkonhaltijoiden on vaihdettava tietoa viereisten siirtoverkonhaltijoiden kanssa (mukaan luettuna niiden ennakoitu verkkotopologia, tuotantoyksiköiden käytettävyyden ja ennakoitu tuotanto sekä verkon kuormitukset), jotta voidaan optimoida koko verkon käyttö operatiivisilla toimenpiteillä verkko-toiminnan käyttövarmuuteen liittyvien vaatimusten mukaisesti.
5. **Avoimuus**
- 5.1 Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava verkon saatavuuteen, verkkoon pääsyyn ja verkon käyttöön liittyvät asianmukaiset tiedot, mukaan luettuna selvitys siitä, missä ja miksi ylikuormitusta esiintyy, ylikuormituksen hallintamenetelmät sekä suunnitelmat sen tulevaa hallintaa varten.
- 5.2 Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava yleinen kuvaus ylikuormituksen hallintamenetelmästä, jota käytetään eri olosuhteissa markkinoita varten käytettävissä olevan kapasiteetin maksimoimiseksi, sekä yleisestä menetelmästä, jota käytetään yhteenliittämiskapasiteetin laskemiseksi eri aikavälejä varten verkon sähköteknisten ja fyysisten ominaisuuksien perusteella. Menetelmä on tarkistuttava asianomaisten jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisilla.
- 5.3 Siirtoverkonhaltijoiden on kuvattava yksityiskohtaisesti ja annettava avoimesti kaikkien potentiaalisten verkkokäyttäjien tietoon käytössä olevat ylikuormituksen hallinnan ja kapasiteetin jakamisen menettelyt (yhdessä kapasiteetin hakuajkojen ja -menettelyjen kanssa), tarjotut tuotteet sekä siirtoverkonhaltijoiden ja kapasiteetin vastaanottavan osapuolen velvoitteet ja oikeudet, mukaan luettuna velvoitteiden noudattamatta jättämisestä aiheutuva vastuuvollisuus.
- 5.4 Toiminnan ja suunnittelun käyttövarmuusnormien on oltava olennainen osa siirtoverkonhaltijoiden julkisessa asiakirjassa antamia tietoja. Myös tämä asiakirja on tarkistuttava kansallisilla sääntelyviranomaisilla.
- 5.5 Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava kaikki rajat ylittävää kauppaa koskevat asiaankuuluvat tiedot parhaiden mahdollisten ennusteiden pohjalta. Kyseisen veloitteen täyttämiseksi asianomaisten markkinaosapuolten on toimitettava siirtoverkonhaltijoille asiaankuuluvat tiedot. Tietojen julkistamistapa on tarkistuttava sääntelyviranomaisilla. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava vähintään:
- vuosittain: tiedot siirtoinfrastruktuurin pitkän aikavälin kehityksestä ja sen vaikutuksesta rajat ylittävään siirtokapasiteettiin;
 - kuukausittain: seuraavaa kuukautta ja vuotta koskevat ennusteet markkinoille käytettävissä olevasta siirtokapasiteetista ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotka ovat siirtoverkonhaltijan käytettävissä ennustetta laadittaessa (esim. kesä- ja talvikausien vaikutus linjojen kapasiteettiin, verkon huolto, tuotantoyksiköiden sijoittuminen jne.);
 - viikoittain: viikkoennusteet markkinoita varten käytettävissä olevasta siirtokapasiteetista ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotka ovat siirtoverkonhaltijan käytettävissä ennustetta laadittaessa, kuten sääennusteet, verkon suunnitellut huoltotyöt, tuotantoyksiköiden käytettävyyden jne.;
 - päivittäin: markkinoita varten käytettävissä oleva siirtokapasiteetti päivittäin tai useita kertoja päivässä toteutettavissa ajoissa ottaen huomioon kaikki päivän tasautettu siirtokapasiteetti, päivän tuotantosunnitelmat, ennakoitu kysyntä ja verkon suunnitellut huoltotyöt;
 - jo jaettu kokonaiskapasiteetti markkina-aikayksiköittäin ja kaikki relevantit ehdot, joiden mukaisesti tätä kapasiteettia voidaan käyttää (esim. huutokaupan clearing-hinta, kapasiteetin käyttövelvoitteet jne.), jotta voidaan määrittää mahdollinen jäljellä oleva kapasiteetti;
 - jaettu kapasiteetti mahdollisimman pian kunkin jaon jälkeen sekä suuntaa-antavat tiedot maksetuista hinnoista;
 - käytetty kokonaiskapasiteetti markkina-aikayksiköittäin heti ilmoituksen jälkeen;
 - mahdollisimman reaaliaikaisesti: yhteenlasketut toteutuneet kaupalliset ja fyysiset virrat markkina-aikayksiköittäin, mukaan luettuna kuvaus mahdollisista korjaavista toimenpiteistä (esim. kapasiteetin supistaminen), joita siirtoverkonhaltijat ovat toteuttaneet verkko- tai järjestelmäongelmien ratkaisemiseksi;
 - ennakkotiedot suunnitelluista käyttökatkoista ja edellispäivää koskevat jälkikäteen annetut tiedot yli 100 MW:n tuotantoyksiköiden suunnitelluista ja ennakoimattomista käyttökeskeytyksistä.
- 5.6 Kaiken asiaankuuluvan tiedon on oltava markkinoiden saatavilla ajoissa kaikkien sähkötoimitusten neuvottelemista varten (esim. ajoissa, että voidaan neuvotella teollisten asiakkaiden vuosittaisista toimitussopimuksista tai toimittaa tarjoukset järjestäytyneille markkinoille).
- 5.7 Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava asiaankuuluvat tiedot ennakoitua kysynnästä ja tuotannosta 5.5 ja 5.6 kohdassa tarkoitetuilla aikaväleillä. Siirtoverkonhaltijoiden on myös julkistettava tarvittavat asiaankuuluvat rajat ylittävät tasemarkkinatiedot.
- 5.8 Kun julkaistaan ennusteita, myös ennusteita vastaavat toteutuneet arvot on julkaistava ennusteen kattamaa ajanjaksoa seuraavana ajanjaksona tai viimeistään seuraavana päivänä ($n+1$).

- 5.9 Kaiken siirtoverkonhaltijoiden julkaiseman tiedon on oltava vapaasti saatavilla helppokäyttöisessä muodossa. Kaikki tieto on myös annettava saataville noudattaen riittäviä ja standardoituja tiedonvaihtotapoja, jotka määritellään läheisessä yhteistyössä markkinaosapuolten kanssa. Tietoihin on sisällyttävä tiedot menneiltä ajanjaksoilta (vähintään kaksi vuotta), jotta myös markkinoiden uudet tulokkaat voivat käyttää näitä tietoja.
- 5.10 Siirtoverkonhaltijoiden on säännöllisesti vaihdettava riittävän tarkat verkko- ja kuormitustiedot, jotta kukin siirtoverkonhaltija voi tehdä tehonjakolaskennan omalla alueellaan. Samat tiedot on annettava pyynnöstä sääntelyviranomaisten ja komission käyttöön. Sääntelyviranomaisten ja komission on varmistettava, että ne itse ja mahdolliset konsultit, jotka tekevät niille analyseja kyseisten tietojen pohjalta, käsittelevät tietoja luottamuksellisina.
- 6. Ylikuormitukseen liittyvien tulojen käyttö**
- 6.1 Ennakkoon määriteltyyn aikaväliin liittyvät ylikuormituksen hallintamenettelyt saavat tuottaa tuloa vain kyseiseen aikaväliin liittyvässä ylikuormitustilanteessa; tämä ei koske uusia rajayhdysjohtoja, joihin sovelletaan tämän asetuksen 7 artiklan mukaista poikkeusta. Sääntelyviranomaisten on tarkistettava kyseisten tulojen jakomenettely, joka ei saa vääristää siirtokapasiteetin jakamisprosessia minkään kapasiteettia ja energiaa pyytävän osapuolen hyväksi eikä heikentää halukkuutta vähentää ylikuormitusta.
- 6.2 Kansallisten sääntelyviranomaisten on toimittava avoimesti yhteenliittämiskapasiteetin jakamisesta aiheutuvien tulojen käytön suhteen.
- 6.3 Ylikuormitukseen liittyvät tulot on jaettava kyseeseen tulevien siirtoverkonhaltijoiden kesken niiden sopimien ja sääntelyviranomaisten tarkistamien perusteiden mukaisesti.
- 6.4 Siirtoverkonhaltijoiden on vahvistettava selkeästi etukäteen, miten ne käyttävät mahdollisesti saamansa ylikuormitukseen liittyvät tulot ja raportoitava näiden tulojen tosiasiallisesta käytöstä. Sääntelyviranomaisten on tarkastettava, että tämä käyttö vastaa tätä asetusta ja näitä suuntaviivoja ja että yhteenliittämiskapasiteetin jakamisesta aiheutuvat ylikuormitukseen liittyvät tulot osoitetaan kokonaisuudessaan yhteen tai useampaan tämän asetuksen 6 artiklan 6 kohdassa säädetyistä kolmesta tarkoituksesta.
- 6.5 Sääntelyviranomaisten on vuosittain kunkin vuoden heinäkuun 31 päivään mennessä julkaistava raportti, jossa ilmoitetaan saman vuoden kesäkuun 30 päivään ulottuvan 12 kuukauden jakson aikana saadut tulot ja niiden käyttö. Samassa yhteydessä on varmennettava, että tulojen käyttö vastaa tätä asetusta ja näitä suuntaviivoja ja että ylikuormitukseen liittyvät tulot on osoitettu kokonaisuudessaan yhteen tai useampaan säädetyistä tarkoituksista.
- 6.6 Ylikuormitukseen liittyvien tulojen käyttö investointeihin yhteenliittämiskapasiteetin ylläpitämiseksi tai lisäämiseksi on mieluiten kohdistettava erityisiin ennalta määriteltyihin hankkeisiin, jotka lieventävät nykyisiä ylikuormitustilanteita ja jotka voidaan lisäksi toteuttaa kohtuullisessa ajassa erityisesti lupaprosessia ajatellen.
-

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1228/2003	Tämä asetys
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
—	3 artikla
—	4 artikla
—	5 artikla
—	6 artikla
—	7 artikla
—	8 artikla
—	9 artikla
—	10 artikla
—	11 artikla
—	12 artikla
3 artikla	13 artikla
4 artikla	14 artikla
5 artikla	15 artikla
6 artikla	16 artikla
7 artikla	17 artikla
8 artikla	18 artikla
9 artikla	19 artikla
10 artikla	20 artikla
11 artikla	21 artikla
12 artikla	22 artikla
13 artikla	23 artikla
14 artikla	24 artikla
—	25 artikla
15 artikla	26 artikla
Liite	Liite I

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio esitti 19.9.2007 perustamissopimuksen 95 artiklaan perustuvan ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa annetun asetuksen (EY) N:o 1228/2003 muuttamisesta yhdessä neljän muun energian sisämarkkinoita koskevan ehdotuksen kanssa.
2. Alueiden komitea antoi lausuntonsa koko ehdotuspaketista 10. huhtikuuta 2008 ⁽¹⁾ ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea omansa 22. huhtikuuta 2008 ⁽²⁾.
3. Euroopan parlamentti antoi 18. kesäkuuta 2008 ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa ⁽³⁾, johon sisältyi 32 hyväksyttyä tarkistusta. Komissio ei esittänyt muutettua ehdotusta.
4. Neuvosto vahvisti 9. tammikuuta 2009 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti uudelleenlaaditun asetuksen muodossa.

II EHDOTUKSEN TAVOITE

5. Ehdotus on osa kolmatta energian sisämarkkinoita koskevaa pakettia, johon sisältyvät myös direktiivi sähkön sisämarkkinoiden yhteisistä säännöistä, asetus maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä, direktiivi maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja asetus energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta. Ehdotuksen tavoitteena on edistää hyvin toimivien sähkön sisämarkkinoiden saavuttamista erityisesti seuraavien avulla:
 - säännökset, joilla pyritään lisäämään siirtoverkonhaltijoiden välistä yhteistyötä ja koordinointia, muun muassa perustamalla sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto ("ENTSO (sähkö)");
 - avoimuuden parantamista koskevat vaatimukset.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

6. Yleisiä huomautuksia

- 6.1 Neuvoston mielestä oli tehokkaampaa, avoimempaa, asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kanssa yhteensopivampaa sekä lukijaystävällisempää laatia uudelleen asetuksen säännökset. Näin tehdessään neuvosto noudatti kuitenkin yleisesti komission muutosehdotusta siinä mielessä, että se ei ole avannut mitään muita säännöksiä, jotka eivät sisälly komission ehdotukseen, jolleivät muutokset olleet välttämättömiä esimerkiksi neuvoston ehdotukseen tekemien muutosten tai artiklojen uudelleennumeroinnin takia muuttuneiden viittausten vuoksi. Neuvosto on noudattanut mahdollisuuksien mukaan komission näkemystä sähkö- ja kaasualan samanlaisesta kohtelusta.

Komissio on hyväksynyt kaikki neuvoston sen ehdotukseen tekemät muutokset.

- 6.2 Euroopan parlamentin hyväksymien 32 tarkistuksen — yksi suullinen tarkistus mukaan lukien — osalta, neuvosto kuten komissiokin
 - hyväksyi seuraavat seitsemän tarkistusta
 - kokonaan: 12;
 - osittain/periaatteen osalta: 11, 15, 18, 24, 29 ja 32;
 - sekä
 - hylkäsi seuraavat kuusi tarkistusta: 5, 13, 19, 26, 27 ja 30 sisällön, johdonmukaisuuden tai muodon perusteella.

⁽¹⁾ EUVL C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽²⁾ EUVL C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

6.3 Neuvosto poikkosi komission kannasta siinä, että se

- hyväksyi yhden tarkistuksen: 23 (osittain)
sekä
- hylkäsi seuraavat 18 tarkistusta: 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 14, 17, 20, 21, 22, 25, 28, 31 ja suullisen tarkistuksen.

7. Erityisiä huomautuksia:

7.1 Niiden Euroopan parlamentin tarkistusten osalta, joissa neuvosto poikkosi komission kannasta:

- a) Neuvosto hyväksyi tarkistuksen 23 osittain, koska se katsoo, että tietyn edellytyksin ja rajoituksin pitäisi olla mahdollista ottaa ylikuormituksesta aiheutuvat tulot huomioon verkkoja koskevia tariffeja laskettaessa.
- b) Neuvosto hylkäsi edellä luetellut 18 tarkistusta (6.3 kohta) seuraavin perustein:
 - i) Tarkistukset eivät ole tarpeellisia tai niillä ei ole lisäarvoa, pääasiassa koska niissä esitetyt kysymykset sisältyvät osittain tai riittävässä määrin tekstin muihin osiin, tai koska komission ehdottama sanamuoto on jo riittävä: tarkistukset 1, 2, 3 ja 4; tarkistukset 7 ja 8 ovat tarpeettomia; suullinen tarkistus sisältyy jo 8 artiklaan (8+9).
 - ii) Tarkistuksessa lisätään tekstiä, joka ei kuulu asiaan, muun muassa koska sääntelyviranomaisten tehtävät ja valtuudet esitetään sähködirektiivissä: tarkistus 9; tarkistus 10 (neuvosto on myös siirtänyt vähittäismarkkinoita koskevan artiklan sähködirektiiviin); tarkistukset 20 ja 31.
 - iii) Tarkistus 6, koska siirtoverkkoja koskevien suuntaviivojen laatiminen ei kuulu komission tehtäviin.
 - iv) Tarkistuksissa 14 ja 21 ehdotettu teksti ei vastaa sitä tehtävää, jonka neuvosto antaa virastolle; lisäksi oikeudellisista syistä ei ole sopivaa, että virasto vahvistaa tai hyväksyy verkkosääntöjä tai tekee soveltamisalaltaan yleisiä päätöksiä.
 - v) Tarkistus 17, koska ENTSON olisi toteutettava kuuleminen (10 artikla); viraston toteuttama kuuleminen sisältyy 6 artiklaan.
 - vi) Tarkistus 22 ei ole asianmukainen, koska liiallista sääntelyä olisi vältettävä.
 - vii) Tarkistus 25, koska vastaavuus kaasun osalta suunnitellun vapautusten myöntämistä koskevan menettelyn (kaasudirektiivin 35 artikla) kanssa olisi säilytettävä.
 - viii) Tarkistus 28 ei kuulu asetuksen soveltamisalaan ja siinä määrätään jäsenvaltioille tehtäviä, jotka kuuluisivat siirtoverkonhaltijoille.

7.2 Komission ehdotukseen liittyen neuvosto teki tiettyjä muita muutoksia (asiasisällön ja/tai esitystavan osalta); tärkeimmät muutokset esitetään jäljempänä.

a) Siirtoverkonhaltijoiden sertifiointi:

Neuvosto on katsonut aiheelliseksi siirtää sen osan sertifiointimenettelystä, joka koskee komission tehtävää tässä menettelyssä, sähködirektiivistä tämän asetuksen uuteen 3 artiklaan.

b) Verkkosääntöjen vahvistaminen ja muuttaminen

Neuvosto katsoi asianmukaiseksi kuvata tarkemmin menettelyä verkkosääntöjen vahvistamiseksi (6 artikla) ja toista lyhyempää menettelyä verkkosääntöjen muuttamiseksi (7 artikla). Näillä artikloilla korvattiin komission ehdotuksen 2 e artikla. Neuvosto antoi selkeän roolin virastolle, jonka olisi kehitettävä ei-sitovia puiteohjeita perustaksi ENTSON vahvistamille verkkosäännöille, tarkistettava ehdotukset verkkosäännöiksi ja arvioitava verkkosääntöihin ehdotetut muutokset. Komissio voi tarvittaessa antaa tällaiset säännöt komiteamenettelyllä, jotta niistä tulisi sitovia (katso myös johdanto-osan 6 kappale).

c) *Viraston toteuttama seuranta*

Neuvosto lisäsi kaksi kohtaa, joissa kuvataan ENTSON verkkosääntöjen täytäntöönpanoon liittyvää viraston seurantaroolia (9 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohta).

d) *Uusia rajayhdysjohtoja koskevat poikkeukset*

Uusia jäsenvaltioiden välisiä rajayhdysjohtoja koskevien poikkeusten (17 artikla) osalta neuvosto oli sitä mieltä, että virasto puuttuu asiaan ainoastaan, jos asianomaiset kansalliset sääntelyviranomaiset eivät pääse asiasta yhteisymmärrykseen tai jos ne toimittavat virastolle yhteisen pyynnön (5 kohta). Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava halutessaan säätää, että poikkeusta koskevan *muodollisen* päätöksen tekee kyseisen jäsenvaltion muu asiaan liittyvä elin sääntelyviranomaisen lausunnon perusteella (6 kohta).

e) *Vähittäismarkkinat:*

Neuvosto on katsonut aiheelliseksi laatia uudestaan vähittäismarkkinoita koskevan artiklan ja jättää pois mm. viittauksen rajatylittäviin kysymyksiin sekä siirtää sen asetuksesta (komission ehdotuksen 7 a artikla) sähködirektiiviin (uusi 40 artikla).

f) *Muuta:*

- Neuvoston mielestä oli asianmukaista käyttää termiä "*verkon kehittämis* suunnitelma" termin "*investointisuunnitelma*" sijasta ja selventää, että nämä suunnitelmat ovat luonteeltaan *ei-sitovia* (8 artiklan 3 kohdan b alakohta).
 - Uudelleenlaadintaa koskevan mallin mukaan neuvosto lisäsi uuden artiklan, jolla *kumotaan* nykyinen säädös (25 artikla).
-

Neuvoston 9 päivänä tammikuuta 2009 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 12/2009,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 75 E/03)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuodesta 1999 lähtien asteittain toteutettujen maakaasun sisämarkkinoiden tavoitteena on luoda todellisia valinnanmahdollisuuksia kaikille maakaasunkuluttajille yhteisössä, niin kansalaisille kuin yrityksillekin, sekä uusia liiketoimintamahdollisuuksia ja laajempaa kaupankäyntiä rajojen yli. Näin pyritään saavuttamaan parempi tehokkuus, kilpailukykyiset hinnat ja parempi palvelutaso sekä edistämään toimitusvarmuutta ja kestävyyttä.
- (2) Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/55/EY ⁽⁴⁾ sekä maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä 28 päivänä syyskuuta 2005 annettu asetus (EY) N:o 1775/2005 ⁽⁵⁾ ovat myötävaikuttaneet merkittävästi maakaasun sisämarkkinoiden luomiseen.
- (3) Euroopan kaasualan sääntelyfoorumin (jäljempänä 'Madridin foorumi') vuonna 2002 hyväksymien hyviä toimintatapoja koskevien ensimmäisten suuntaviivojen täytäntöönpanosta ja seurannasta saadut kokemukset osoittavat, että on tarpeen huolehtia siitä, että kyseisissä suuntaviivoissa vahvistetuista säännöistä tulee oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia, jotta varmistettaisiin niiden täysimääräinen täytäntöönpano kaikissa jäsenvaltioissa ja annettaisiin käytännössä vähimmäistakeet tasavertaisen markkinoillepääsyn edellytyksistä.

(4) Toinen yhteinen säännöstö "Hyviä toimintatapoja koskevat toiset suuntaviivat" hyväksyttiin Madridin foorumin 24 ja 25 päivänä syyskuuta 2003 pitämässä kokouksessa, ja tämän asetuksen tarkoituksena on vahvistaa kyseisten toisten suuntaviivojen pohjalta peruseriaatteet ja -säännöt, jotka koskevat verkkoonpääsyä ja kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluja, ylikuormituksen hallintaa, avoimuutta, tasehallintaa ja kapasiteettioikeuksilla käytävää kauppaa.

(5) Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ... annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/.../EY ⁽⁶⁾ mahdollistaa yhdistetyn siirto- ja jakeluverkonhaltijan. Tässä asetuksessa asetetut säännöt eivät näin ollen edellytä muutoksia kansallisiin siirto- ja jakeluverkojärjestelmiin, mikäli nämä ovat direktiivin 2009/.../EY asianomaisten säännösten mukaisia.

(6) Korkeapaineputkistot, jotka yhdistävät paikalliset jakelijat kaasuverkkoon ja joita ei käytetä ensisijaisesti paikallisen jakelun yhteydessä, kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.

(7) On määriteltävä perusteet, joilla verkkoonpääsytariffit vahvistetaan, jotta varmistettaisiin, että maksut ovat täysin syrjimättömyysperiaatteen ja hyvin toimivien sisämarkkinoiden tarpeiden mukaiset, että niissä otetaan täysin huomioon järjestelmän toimivuuden tarve ja että ne vastaavat todellisia kustannuksia sikäli kuin nämä ovat verrattavissa tehokkaan ja rakenteeltaan vastaavan verkonhaltijan kustannuksiin ja ne ovat avoimia. Samalla olisi otettava mukaan asianmukainen tuotto sijoitetulle pääomalle ja otettava tarvittaessa huomioon sääntelyviranomaisten suorittama tariffien vertaileva arviointi.

(8) Verkkoonpääsytariffeja laskettaessa on tärkeää ottaa huomioon todelliset kustannukset, sikäli kuin nämä ovat verrattavissa tehokkaan ja rakenteeltaan vastaavan verkonhaltijan kustannuksiin ja ne ovat avoimia, sekä tarve luoda kannustimia uuden infrastruktuurin rakentamiseen ja saada asianmukainen tuotto siihen sijoitetulle pääomalle. Sääntelyviranomaisten suorittamalla tariffien vertailevalla arvioinnilla on tässä suhteessa merkitystä, varsinkin jos putkistojen välillä on tehokasta kilpailua.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽²⁾ EUVL C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 18. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. tammikuuta 2009, ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 57.

⁽⁵⁾ EUVL L 289, 3.11.2005, s. 1.

(9) Markkinaehtoisten järjestelyjen, kuten huutokauppojen, käytön tariffien määrittämisessä on oltava direktiivin 2009/.../EY säännösten mukaista.

⁽⁶⁾ EUVL L ...

- (10) Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvät yhteiset vähimmäispalvelut ovat tarpeen, jotta koko yhteisössä olisi käytännössä voimassa yhteiset verkkoonpääsyä koskevat vähimmäisvaatimukset, jotta varmistettaisiin kolmansien osapuolten verkkoonpääsyyn liittyvien palvelujen riittävä yhteentoimivuus ja jotta voitaisiin hyödyntää hyvin toimivien maakaasun sisämarkkinoiden tuomia etuja.
- (11) Tällä hetkellä on olemassa esteitä kaasun myynnille tasapuolisin ehdoin tai ilman syrjintää tai epäsuotuisampaa asemaa yhteisössä. Varsinkaan syrjimätön pääsy verkkoihin ja tasoltaan yhdenmukainen viranomaisvalvonta eivät ole vielä toteutuneet kaikissa jäsenvaltioissa.
- (12) Komission 10 päivänä tammikuuta 2007 antamassa tiedonannossa "Energiapolitiikka Euroopalle" korostettiin tarvetta saattaa valmiiksi maakaasun sisämarkkinat ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille maakaasualan yrityksille yhteisössä. Komission 10 päivänä tammikuuta 2007 antamat tiedonannot "Kaasun ja sähkön sisämarkkinoiden mahdollisuudet" ja "Asetuksen (EY) N:o 1/2003 17 artiklaan perustuva Euroopan kaasun ja sähköalan tutkinta (loppuraportti)" ovat osoittaneet, että nykyiset säännöt ja toimenpiteet eivät tarjoa riittäviä puitteita tavoitteena olevien moitteettomasti toimivien sisämarkkinoiden saavuttamiseksi.
- (13) Nykyisen sääntelykehiksen täysimääräisen täytäntöönpanon lisäksi maakaasun sisämarkkinoiden sääntelykehystä, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksessa (EY) N:o 1775/2005, olisi mukautettava edellä mainittujen tiedonantojen mukaisesti.
- (14) Erityisesti olisi lisättävä siirtoverkonhaltijoiden välistä yhteistyötä ja koordinoitua, jotta voitaisiin laatia rajat ylittävää siirtoverkkoihin pääsyä ja pääsyn hallinnointia koskevia verkkosääntöjä ja varmistaa yhteisön siirtoverkojärjestelmän koordinoitu ja riittävän ennakoiva suunnittelu ja hyvä tekninen kehitys, ympäristö asianmukaisesti huomioon ottaen. Verkkosääntöjen olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o .../2009⁽¹⁾ perustetun energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston laatimien ei-sitovien puiteohjeiden mukaisia. Viraston olisi osallistuttava verkkosääntöjä koskevien ehdotusten arviointiin, mukaan lukien sen arviointiin, ovatko ehdotukset ei-sitovien puiteohjeiden mukaisia, ja sen olisi voitava suositella komissiolle niiden hyväksymistä. Viraston olisi arvioitava verkkosääntöjä koskevia muutosehdotuksia, ja sen olisi voitava suositella komissiolle niiden hyväksymistä. Siirtoverkonhaltijoiden olisi käytettävä verkkojaan näiden verkkosääntöjen mukaisesti.
- (15) Kaasun siirtoverkon optimaalisen hallinnan varmistamiseksi yhteisössä olisi perustettava kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto, jäljempänä Kaasu-ENTSO). Kaasu-ENTSON tehtävien toteuttamisessa olisi noudatettava yhteisön kilpailusääntöjä, joita sovelletaan myös Kaasu-ENTSON tekemiin päätöksiin. Verkon tehtävät olisi määriteltävä täsmällisesti, ja sen työskentelymenetelmillä olisi voitava varmistaa tehokkuus, edustavuus ja avoimuus. Kaasu-ENTSON laatimilla verkkosääntöillä ei ole tarkoitus korvata niitä tarvittavia kansallisia verkkosääntöjä, jotka koskevat muita kuin rajat ylittäviä kysymyksiä. Koska nopeampi edistyminen voi olla saavutettavissa alueellisilla toimilla, siirtoverkonhaltijoiden olisi perustettava yleisen yhteistyöverkoston puitteissa alueellisia rakenteita sekä varmistettava, että alueellisilla toimilla saavutettavat tulokset sopivat yhteen yhteisön tason verkkosääntöjen ja ei-sitovien kymmenvuotisten verkon kehittämissuunnitelmien kanssa. Yhteistyö tällaisissa alueellisissa rakenteissa edellyttää verkkotoiminnan tosiasiallista eriyttämistä tuotannosta ja toimituksista. Jos tällaista eriyttämistä ei toteuteta, siirtoverkonhaltijoiden alueellinen yhteistyö voi johtaa kilpailua rajoittavaan toimintaan.
- (16) Kaasu-ENTSOlle suunnitellut tehtävät koskevat kaikkien markkinaosapuolten etuja. Sen vuoksi tehokas kuuleminen on välttämätöntä, ja sen helpottamiseksi ja sujuvoittamiseksi keskeinen asema olisi annettava jo olemassa oleville rakenteille kuten EASEE-Gasille (European Association for the Streamlining of Energy Exchange), kansallisille sääntelyviranomaisille tai virastolle.
- (17) Kilpailun lisäämiseksi likvidien kaasun tukkimarkkinoiden avulla on välttämätöntä, että kaasulla voidaan käydä kauppaa riippumatta sen sijainnista verkossa. Tämä voi toteutua ainoastaan, jos verkon käyttäjät voivat varata otto- ja syöttökapasiteettia toisistaan riippumatta, jolloin kaasun siirtoa tapahtuu alueellisesti sopimusperusteisten virtojen sijasta. Jo kuudennessa Madridin foorumissa 30 ja 31 päivänä lokakuuta 2002 suurin osa sidosryhmistä katsoi syöttö- ja ottojärjestelmän olevan paras keino edistää kilpailun kehittämistä. Tariffien ei pitäisi olla riippuvaisia toimitusreitistä; tästä syystä yhdelle tai useammalle syöttökohdalle määritellyn tariffin ei tulisi liittyä yhdelle tai useammalle ottokohdalle määriteltyyn tarffiin, ja päinvastoin.
- (18) Viittaukset yhdenmukaisiin siirtosopimukseen siirtoverkonhaltijan verkkoon tapahtuvan syrjimättömän pääsyn yhteydessä eivät merkitse sitä, että tietyn verkonhaltijan siirtosopimusten ehtojen ja edellytysten jäsenvaltiossa olisi oltava samat kuin jonkin toisen siirtoverkonhaltijan sopimusehtojen ja -edellytysten kyseisessä tai jossakin toisessa jäsenvaltiossa, ellei ole asetettu vähimmäisvaatimuksia, jotka kaikkien siirtosopimusten on täytettävä.

(¹) EUVLL ...

- (19) Kaasuverkoissa on paljon sopimusperusteista ylikuormitusta. Sen vuoksi uusien ja hiljattain neuvoteltujen sopimusten osalta ylikuormituksen hallinta ja kapasiteetin jako perustuvat käyttämättömän kapasiteetin vapauttamiseen siten, että käyttäjille annetaan mahdollisuus vuokrata tai myydä edelleen sovittua kapasiteettia ja siirtoverkonhaltijat velvoitetaan tarjoamaan käyttämätöntä kapasiteettia markkinoille vähintään seuraavan vuorokauden kapasiteettina ja keskeytyvänä kapasiteettina. Uuden ja olemassa olevan kapasiteetin käyttäjille on tarpeen luoda tasapuoliset toimintaedellytykset. Tämän vuoksi edellä esitettyjä periaatteita olisi voimassa olevien sopimusten suuri määrä huomioon ottaen sovellettava kaikkeen sovitun kapasiteettiin jo tehdyt sopimukset mukaan luetuina.
- (20) Vaikka verkkojen fyysinen ylikuormitus aiheuttaa nykyään harvoin ongelmia yhteisössä, siitä voi kuitenkin tulevaisuudessa tulla ongelma. Sen vuoksi on tärkeää vahvistaa peruseriaate ylikuormitetun kapasiteetin jakamiselle tällaisissa tilanteissa.
- (21) Kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission viime vuosina harjoittaman markkinoiden seurannan yhteydessä on ilmennyt, että nykyiset avoimuusvaatimukset ja infrastruktuuriin pääsyä koskevat säännöt eivät ole riittäviä.
- (22) Verkon fyysistä tilaa koskevien tietojen olisi oltava tasavertaisesti kaikkien markkinaosapuolten saatavilla, jotta niillä olisi mahdollisuus arvioida kysynnän ja tarjonnan yleistä tilannetta ja todeta syyt tukkuhinnan muutoksiin. Tämä edellyttää täsmällisempiä tietoja tarjonnasta ja kysynnästä, verkon kapasiteetista, kaasuvirroista ja ylläpidosta, tasehallinnasta sekä varastojen saatavuudesta ja käyttöasteesta. Koska nämä tiedot ovat tärkeitä markkinoiden toiminnalle, nykyisiä luottamuksellisuussyistä asetettuja julkistamisrajoituksia olisi lievennettävä.
- (23) Kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset ovat kuitenkin erityisen tärkeitä, jos kyse on yrityksen kannalta kaupallisesti strategisista tiedoista, jos varastolla on vain yksi ainoa käyttäjä, tai jos on kyse tiedoista, jotka koskevat verkon tai alaverkon ottokohtia, joita ei ole liitetty toiseen siirto- tai jakeluverkkoon vaan yhteen ainoaan teolliseen loppukäyttäjään, jos näiden tietojen julkaiseminen paljastaa kyseisen asiakkaan tuotantoprosessia koskevia luottamuksellisia tietoja.
- (24) Jotta luottamus markkinoihin lisääntyisi, markkinaosapuolilla on oltava varmuus siitä, että väärinkäyttösiin syyllistyviin voidaan kohdistaa seuraamuksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tehokkaasti tutkia väitteet markkinoiden väärinkäytöstä. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten on tarpeen saada käyttöönsä tiedot kaasuntoimittajien operatiivisista päätöksistä. Kaasumarkkinoilla kaikki tällaiset päätökset ilmoitetaan verkonhaltijalle kapasiteettivarauksina, ilmoituksina ja toteutuneina virtoina. Verkonhaltijoiden olisi pidettävä nämä tiedot toimivaltaisten viranomaisten saatavilla tietyn ajan.
- (25) Varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten käyttömahdollisuudet eivät ole riittäviä, joten sääntöjä on parannettava. Euroopan sähkö- ja kaasualan sääntelyviranomaisten ryhmän toteuttaman seurannan perusteella on todettu, että varastointilaitteistojen haltijoille tarkoitettuja kolmannen osapuolen käyttöoikeuden hyviä toimintatapoja koskevia vapaaehtoisia suuntaviivoja, jotka kaikki sidosryhmät hyväksyivät Madridin foorumissa, ei sovelleta riittävästi. Sen vuoksi niistä olisi tehtävä sitovia.
- (26) Siirtoverkonhaltijoiden hoitamat syrjimättömät ja avoimet kaasualan tasehallintajärjestelmät ovat tärkeitä mekanismeja erityisesti markkinoiden uusille yrittäjille, joiden voi olla vaikeampaa tasapainottaa oma kokonaismyyntinsä kuin markkinoiden vakiintuneiden yritysten. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa säännöt, joilla varmistetaan, että siirtoverkonhaltijat käyttävät tällaisia mekanismeja syrjimättömien, avointen ja tehokkaiden verkkoonpääsyä koskevien edellytysten mukaisella tavalla.
- (27) Ensisijaisilla kapasiteettioikeuksilla käytävä kauppa on tärkeä osa kilpailuun perustuvien markkinoiden kehittämistä ja likviditeetin luomista. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava tällaista kaupankäyntiä koskevat perussäännöt.
- (28) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava tässä asetuksessa annettujen sääntöjen ja sen perusteella hyväksytyjen suuntaviivojen noudattaminen.
- (29) Tämän asetuksen liitteenä olevissa suuntaviivoissa määritellään edellä mainittujen hyviä toimintatapoja koskevien toisten suuntaviivojen pohjalta yksityiskohtaiset säännöt, joilla nämä periaatteet pannaan täytäntöön. Kyseisiä sääntöjä muutetaan tarvittaessa ajan mittaan ottaen huomioon erot kansallisissa maakaasujärjestelmissä.
- (30) Ehdottaessaan asetuksen liitteessä olevien suuntaviivojen muuttamista komission olisi varmistettava, että kaikkia niitä asianomaisia osapuolia, ammatillisten järjestöjen edustamina, joita nämä suuntaviivat koskevat, sekä Madridin foorumissa kokoontuvia jäsenvaltioita kuullaan ennalta.
- (31) Jäsenvaltioita ja toimivaltaisia kansallisia viranomaisia olisi vaadittava toimittamaan asiaankuuluvat tiedot komissiolle. Komission olisi käsiteltävä tällaiset tiedot luottamuksellisina.
- (32) Tämä asetus ja sen mukaisesti hyväksytyt suuntaviivat eivät rajoita yhteisön kilpailusääntöjen soveltamista.

- (33) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (34) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa tai antaa suuntaviivat, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen tavoitteen saavuttamiseksi vaadittavan yhdenmukaistamisen vähimmäistason määrittämiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajankantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli oikeudenmukaisten sääntöjen antamista maakaasun siirtoverkkoihin, varastoihin ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin pääsyä koskevista edellytyksistä, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (36) Koska asetukseen (EY) N:o 1775/2005 tehdään nyt huomattavia muutoksia, kyseiset säännökset on selkeyden ja järjestyksen vuoksi syytä laatia uudelleen kokoamalla ne uudessa asetuksessa yhdeksi säädökseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tämän asetuksen tarkoituksena on

- antaa syrjimättömät säännöt maakaasun siirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä, ottaen huomioon kansallisten ja alueellisten markkinoiden erityispiirteet, kaasun sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi;
- antaa syrjimättömät säännöt nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen käyttöoikeuden edellytyksistä ottaen huomioon kansallisten ja alueellisten markkinoiden erityispiirteet;
- helpottaa sellaisten toimivien ja avoimien tukkumarkkinoiden syntymistä, joilla kaasun toimitusvarmuuden taso on korkea. Siinä säädetään mekanismeista rajat ylittävää kaasun kauppaa koskevien sääntöjen yhdenmukaistamiseksi.

Tämän artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen kuuluu yhdenmukaisten periaatteiden vahvistaminen

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

verkkoonpääsyn, mutta ei varastojen käyttöoikeuden, tariffeille tai niiden laskennan perustana oleville menetelmille, kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvien palvelujen luominen sekä kapasiteetin jakamista ja ylikuormituksen hallintaa koskevat yhdenmukaiset periaatteet, avoimuusvaatimusten määrittely, tasehallintasäännöt ja tasepoikkeamamaksut sekä kapasiteetti-kaupan helpottaminen.

Tätä asetusta, lukuun ottamatta 19 artiklan 4 kohtaa, sovelletaan ainoastaan direktiivin 2009/.../EY 32 artiklan 3 tai 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvuihin varastoihin.

Jäsenvaltiot voivat perustaa direktiiviä 2009/.../EY noudattaen yksikön tai elimen yhtä tai useampaa tyyppillisesti siirtoverkonhaltijalle osoitettua tehtävää varten, ja tähän yksikköön tai elimeen sovelletaan tämän asetuksen vaatimuksia. Tähän yksikköön tai elimeen sovelletaan tämän asetuksen 3 artiklan mukaista sertifiointia sekä direktiivin 2009/.../EY 10 artiklan mukaista nimeämistä.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 'siirrolla' maakaasun siirtämistä putkistoissa, jotka sisältävät pääasiassa korkeapaineputkia, mutta ei tuotantovaiheen aikaisia putkistoja eikä pääasiassa maakaasun paikalliseen jakeluun käytettäviä korkeapaineputkistojen osia, asiakkaille toimitettavaksi, mutta ei maakaasun toimitusta;
- 'siirtosopimuksella' sopimusta, jonka siirtoverkonhaltija on tehnyt verkkokäyttäjän kanssa siirron toteuttamiseksi;
- 'kapasiteetilla' tavanomaisina kuutiometreinä aikayksikköä kohden tai energiayksikkönä aikayksikköä kohden ilmaistua enimmäisvirtausta, johon verkkokäyttäjällä on siirtosopimuksen määräysten mukaan oikeus;
- 'käyttämättömällä kapasiteetilla' kiinteätä kapasiteettia, jota verkon käyttäjä on saanut haltuunsa siirtosopimuksen mukaisesti, mutta josta kyseinen käyttäjä ei ole tehnyt ilmoitusta sopimuksessa määrätyn määräajan kuluessa;
- 'ylikuormituksen hallinnalla' siirtoverkonhaltijan kapasiteetin hallintaa, jonka tavoitteena on optimoida ja maksimoida teknisen kapasiteetin käyttö ja havaita ajoissa tulevat ylikuormitus- ja kyllästymispisteet;
- 'jälkemarkkinoilla' markkinoita, joilla kapasiteettikauppaa käydään muulla tavoin kuin ensimarkkinoilla;
- 'ilmoituksella' verkkokäyttäjän siirtoverkonhaltijalle tekemää ennakkoilmoitusta virrasta, jonka verkkokäyttäjä haluaa syöttää verkkoon tai ottaa verkosta;
- 'uudelleenilmoituksella' myöhempää korjatun ilmoituksen antamista;

- 9) 'järjestelmän toimivuudella' siirtoverkon, mukaan lukien tarvittavat siirtojärjestelmän laitteet, tilannetta, jossa maakaasun paine ja laatu pysyvät siirtoverkonhaltijan vahvistamien ala- ja ylärajojen sisäpuolella ja jossa maakaasun siirto on näin ollen varmistettu teknisesti;
- 10) 'tasehallintajaksolla' jaksoa, jonka kuluessa kunkin verkonkäyttäjän on korvattava energiayksikköinä ilmaistun maakaasumäärän otto syöttämällä siirtoverkkoon sama määrä maakaasua siirtosopimuksen tai verkon käyttösääntöjen mukaisesti;
- 11) 'verkonkäyttäjällä' siirtoverkonhaltijan asiakasta tai potentiaalista asiakasta sekä siirtoverkonhaltijaa itseään siinä määrin kuin niiden on tarpeen harjoittaa toimintojaan siirron yhteydessä;
- 12) 'keskeytyvillä palveluilla' siirtoverkonhaltijan tarjoamia keskeytyvään kapasiteettiin liittyviä palveluja;
- 13) 'keskeytyvällä kapasiteetilla' kaasunsiirtokapasiteettia, jonka käytön siirtoverkonhaltija voi keskeyttää siirtosopimuksessa asetetuina ehdoin;
- 14) 'pitkäaikaisilla palveluilla' siirtoverkonhaltijan tarjoamia palveluja, jotka kestävät vähintään yhden vuoden;
- 15) 'lyhytaikaisilla palveluilla' siirtoverkonhaltijan tarjoamia palveluja, jotka kestävät alle yhden vuoden;
- 16) 'kiinteällä kapasiteetilla' kaasunsiirtokapasiteettia, jonka siirtoverkonhaltija takaa sopimuksella olevan keskeytymätöntä;
- 17) 'kiinteillä palveluilla' siirtoverkonhaltijan tarjoamia kiinteään kapasiteettiin liittyviä palveluja;
- 18) 'teknisellä kapasiteetilla' kiinteää enimmäiskapasiteettia, jonka siirtoverkonhaltija voi tarjota verkonkäyttäjille, ottaen huomioon järjestelmän toimivuus ja siirtoverkkoa koskevat toimintavaatimukset;
- 19) 'sovitulla kapasiteetilla' kapasiteettia, jonka siirtoverkonhaltija on jakanut verkonkäyttäjälle siirtosopimuksen nojalla;
- 20) 'käytettävissä olevalla kapasiteetilla' teknisen kapasiteetin osaa, jota ei ole jaettu ja joka on tietyllä hetkellä verkon käytettävissä;
- 21) 'sopimusperusteisella ylikuormituksella' tilannetta, jossa kiinteän kapasiteetin kysyntä ylittää teknisen kapasiteetin;
- 22) 'ensimarkkinoilla' markkinoita, joilla siirtoverkonhaltija käy suoraan kauppaa kapasiteetilla;
- 23) 'fyysisellä ylikuormituksella' tilannetta, jossa todellisten toimitusten kysyntä ylittää teknisen kapasiteetin jonakin ajankohtana;
- 24) 'nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksen kapasiteetilla' kapasiteettia nesteytetyn maakaasun vastaanottoasemalla, jota käytetään maakaasun nesteyttämiseen tai nesteytetyn maakaasun tuontiin, purkamiseen, lisäpalveluihin, tilapäiseen varastointiin ja kaasuttamiseen;
- 25) 'tilalla' kaasun määrää, jonka varaston käyttäjä saa varastoida;

- 26) 'purkauskyvyllä' virtausnopeutta, jolla varaston käyttäjä saa ottaa kaasua varastosta;
- 27) 'latauskyvyllä' virtausnopeutta, jolla varaston käyttäjä saa syöttää kaasua varastoon;
- 28) 'varastointikapasiteetilla' mitä tahansa tilan, latauskyvyn ja purkauskyvyn yhdistelmää.

2. Lisäksi sovelletaan direktiivin 2009/.../EY 2 artiklassa olevia määritelmiä, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi, lukuun ottamatta kyseisen artiklan 3 kohdassa olevaa siirron määritelmää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdassa olevien määritelmien soveltamista.

Tämän artiklan 1 kohdan 3–23 alakohdassa olevia siirtoa koskevia määritelmiä sovelletaan vastaavasti varastoihin ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin.

3 artikla

Siirtoverkonhaltijoiden sertifiointi

1. Komissio tutkii ilmoituksen direktiivin 2009/.../EY 10 artiklan 6 kohdassa säädetystä siirtoverkonhaltijan sertifiointia koskevasta päätöksestä heti sen saatuaan. Komissio toimittaa asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle kahden kuukauden kuluessa sellaisen ilmoituksen vastaanottamispäivästä lausuntonsa siitä, onko ilmoitus direktiivin 2009/.../EY 10 artiklan 2 kohdan tai 11 artiklan sekä 9 artiklan mukainen.

Laatiessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua lausuntoa komissio voi pyytää virastolta lausuntoa kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksestä. Tällöin ensimmäisessä alakohdassa mainittua kahden kuukauden määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

Jos komissio ei ole toimittanut lausuntoaan ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitettua määräajassa, katsotaan, ettei sillä ole sääntelyviranomaisen päätöksen johdosta huomautettavaa.

2. Kansallisen sääntelyviranomaisen on tehtävä lopullinen siirtoverkon haltijan sertifiointia koskeva päätöksensä kahden kuukauden kuluessa komission lausunnon vastaanottamisesta, ottaen komission lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon. Sääntelyviranomaisen päätös ja komission lausunto julkaistaan yhdessä.

3. Sääntelyviranomaiset ja komissio voivat milloin tahansa menettelyn kuluessa pyytää siirtoverkonhaltijoilta ja tuotantoa tai toimittamista harjoittavilta yrityksiltä kaikkia tietoja, joilla on merkitystä niille tämän artiklan nojalla kuuluvien tehtävien suorittamisessa.

4. Sääntelyviranomaiset ja komissio käsittelevät kaupallisesti arkaluonteisia tietoja luottamuksellisina.

5. Komissio voi antaa suuntaviivoja, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti tämän artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisessa noudatettava menettely. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Kun komissio on saanut ilmoituksen direktiivin 2009/.../EY 9 artiklan 10 kohdassa säädetyistä siirtoverkonhaltijan sertifiointista, se tekee sertifiointia koskevan päätöksen. Sääntelyviranomaisen on noudatettava komission päätöstä.

4 artikla

Kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto

Kaikkien siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä yhteisön tason yhteistyötä Kaasu-ENTSON puitteissa, jonka tarkoituksena on edistää maakaasun sisämarkkinoiden toteuttamista ja turvata maakaasunsiirtoverkon optimaalinen hallinta ja hyvä tekninen kehitys.

5 artikla

Kaasu-ENTSON perustaminen

1. Kaasun siirtoverkonhaltijoiden on toimitettava ... (*) mennessä komissiolle ja virastolle luonnos perustettavan Kaasu-ENTSON perussäännöksi, luettelo sen tulevista jäsenistä sekä luonnos työjärjestykseksi, johon on sisällyttävä menettelytapsäännöt muiden sidosryhmien kuulemisesta.

2. Virasto antaa komissiolle lausunnon perussääntöluonnoksesta, jäsenluettelosta ja työjärjestysluonnoksesta kahden kuukauden kuluessa niiden vastaanottamispäivästä kuultuaan kaikkia sidosryhmiä edustavia organisaatioita.

3. Komissio antaa lausunnon perussääntöluonnoksesta, jäsenluettelosta ja työjärjestysluonnoksesta kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut viraston lausunnon.

4. Siirtoverkonhaltijoiden on perustettava Kaasu-ENTSO, vahvistettava sen perussääntö ja työjärjestys sekä julkaistava ne kolmen kuukauden kuluessa komission lausunnon vastaanottamispäivästä.

6 artikla

Verkkosääntöjen vahvistaminen

1. Komissio laatii viraston, Kaasu-ENTSON ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemisen jälkeen vuosittaisen prioriteettiluettelon, jossa yksilöidään 8 artiklan 6 kohdassa mainitut alat, joilla verkkosääntöjä on kehitettävä.

2. Komissio voi pyytää virastoa toimittamaan sille kohtuullisessa ajassa, joka ei ylitä kuutta kuukautta, luonnoksen ei-sitovaksi puiteohjeksi, jossa esitetään 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti selkeät ja objektiiviset periaatteet kunkin prioriteettiluettelossa mainittuja aloja koskevan verkkosäännön kehittämiseksi. Kunkin luonnoksen ei-sitovaksi puiteohjeksi on edistettävä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua ja markkinoiden tehokasta toimintaa. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa viraston esittämästä perustellusta pyynnöstä.

(*) Pyydetään lisäämään 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

3. Virasto kuulee Kaasu-ENTSOa ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä luonnoksesta ei-sitovaksi puiteohjeksi vähintään kahden kuukauden ajan julkisella ja avoimella tavalla.

4. Jos komissio katsoo, että luonnos ei-sitovaksi puiteohjeksi ei edistä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua ja markkinoiden tehokasta toimintaa, se voi pyytää virastoa tarkistamaan luonnosta ei-sitovaksi puiteohjeksi kohtuullisessa ajassa ja toimittamaan sen takaisin komissiolle.

5. Jos virasto ei esitä luonnosta ei-sitovaksi puiteohjeksi tai toimita sitä takaisin komission 2 tai 4 kohdan nojalla asettamassa määräajassa, komissio laatii kyseisen ei-sitovan puiteohjeen.

6. Komissio pyytää Kaasu-ENTSOa esittämään virastolle asianomaisen ei-sitovan puiteohjeen mukaisen verkkosäännön kohtuullisessa ajassa, joka ei ylitä 12:ta kuukautta.

7. Virasto esittää Kaasu-ENTSOlle perustellun lausunnon verkkosäännöstä kolmen kuukauden kuluessa verkkosäännön vastaanottamisesta; kyseisenä aikana virasto voi kuulla virallisesti asianomaisia sidosryhmiä.

8. Kaasu-ENTSO voi muuttaa verkkosääntöä viraston lausunnon perusteella ja toimittaa sen takaisin virastolle.

9. Kun virasto on todennut, että verkkosääntö on asianomaisten ei-sitovien puiteohjeiden mukainen, virasto toimittaa verkkosäännön komissiolle ja voi suositella sen hyväksymistä.

10. Jos Kaasu-ENTSO ei ole laatinut verkkosääntöä komission 6 kohdan nojalla asettamassa määräajassa, komissio voi kehottaa virastoa laatimaan luonnoksen verkkosäännöksi asianomaisen ei-sitovan puiteohjeen pohjalta. Virasto voi aloittaa uuden kuulemisen verkkosääntöä koskevan ehdotuksen laadinnan aikana tämän kohdan mukaisesti. Virasto toimittaa komissiolle luonnoksen tämän kohdan nojalla laadituksi verkkosäännöksi ja voi suositella sen hyväksymistä.

11. Jos Kaasu-ENTSO ei ole laatinut verkkosääntöä tai jos virasto ei ole laatinut verkkosääntöluonnosta tämän artiklan 10 kohdan mukaisesti, komissio voi antaa omasta aloitteestaan tai viraston tämän artiklan 9 kohdan nojalla antamasta suosituksesta yhden tai useamman verkkosäännön 8 artiklan 6 kohdassa luetelluilla aloilla.

Jos komissio ehdottaa omasta aloitteestaan verkkosäännön hyväksymistä, se voi kuulla virastoa, Kaasu-ENTSOa ja kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä verkkosääntöluonnoksesta vähintään kahden kuukauden ajan.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

12. Tämä artikla ei rajoita komission oikeutta antaa ja muuttaa 23 artiklan mukaisia suuntaviivoja.

7 artikla

Verkkosääntöjen muuttaminen

1. Edellä olevan 6 artiklan mukaisesti hyväksytyjen verkkosääntöjen muuttamista koskevia ehdotuksia virastolle voivat tehdä henkilöt, joiden etua kyseinen verkkosääntö todennäköisesti koskee, kuten Kaasu-ENTSO, siirtoverkonhaltijat, verkon käyttäjät ja kuluttajat. Virasto voi tehdä muutosehdotuksia myös omasta aloitteestaan.

2. Virasto vahvistaa työjärjestyksessään tehokkaat menettelyt muutosehdotusten arviointia ja niitä koskevaa, muun muassa Kaasu-ENTSO:n ja verkonkäyttäjien kanssa tapahtuvaa, kuulemista varten. Tämän menettelyn pohjalta virasto voi tehdä komissiolle perusteltuja muutosehdotuksia ja selostaa, miten ehdotukset ovat 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjen verkkosääntöjen tavoitteiden mukaisia.

3. Komissio voi hyväksyä muutoksia 6 artiklan mukaisesti hyväksytyihin verkkosääntöihin viraston ehdotuksen pohjalta. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Arvioitaessa muutosehdotuksia 28 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen rajoitetaan arvioimaan muutosehdotukseen liittyviä näkökohtia. Ehdotetut muutokset eivät estä komissiota tekemästä muita muutosehdotuksia.

8 artikla

Kaasu-ENTSO:n tehtävät

1. Kaasu-ENTSO laatii verkkosäännöt tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla aloilla pyynnöstä, jonka komissio esittää sille 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

2. Kaasu-ENTSO voi laatia verkkosääntöjä 6 kohdassa mainituilla aloilla tapauksissa, joissa nämä säännöt eivät koske aloja, joita komission sille osoittama pyyntö koskee. Näistä verkkosäännöistä on pyydettävä lausuntoa virastolta.

3. Kaasu-ENTSO:n on hyväksyttävä

- a) yhteiset verkon toimintaan liittyvät välineet ja tutkimussuunnitelmat;
- b) joka toinen vuosi ei-sitova yhteisön laajuinen kymmenvuotinen verkon kehittämissuunnitelma, jäljempänä 'verkon kehittämissuunnitelma', johon sisältyy Euroopan toimitusten riittävyysnäkökymät;
- c) vuotuinen työohjelma;
- d) vuosikertomus;

e) vuotuiset kesä- ja talvitoimitusten riittävyysnäkökymät.

4. Edellä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin Euroopan toimitusten riittävyysnäkökymiin on sisällyttävä arvio kaasujärjestelmän yleisestä riittävydestä toimittaa kaasua tämänhetkisiä ja tulevia tarpeita varten seuraavan viisivuotiskauden aikana sekä riittävyysnäkökymien hyväksymispäivää seuraavien viiden ja kymmenen vuoden välisenä aikana. Näiden Euroopan toimitusten riittävyysnäkökymien on perustuttava kansallisiin toimitusnäkökymiin, jotka kukin yksittäinen siirtoverkonhaltija laatii.

5. Edellä 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa vuotuisessa työohjelmassa on oltava luettelo ja kuvaus laadittavista verkkosäännöistä, verkon toiminnan koordinoitua koskeva suunnitelma ja kyseisenä vuonna toteutettavat tutkimus- ja kehittämissuunnitelmat sekä alustava aikataulu.

6. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen verkkosääntöjen on katettava seuraavat alat, ottaen tarvittaessa huomioon alueelliset erityispiirteet:

- a) verkon varmuutta ja luotettavuutta koskevat säännöt;
- b) verkkoon kytkemistä koskevat säännöt;
- c) kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä koskevat säännöt;
- d) tietojen vaihtoa ja taseselvitystä koskevat säännöt;
- e) yhteentoimivuutta koskevat säännöt;
- f) toimintatavat hätätilanteissa;
- g) kapasiteetinjakoa ja ylikuormituksen hallintaa koskevat säännöt;
- h) kauppaa koskevat säännöt, jotka liittyvät verkkoon pääsyä koskevien palvelujen tekniseen ja operatiiviseen tarjoamiseen ja järjestelmän tasapainottamiseen;
- i) avoimuutta koskevat säännöt;
- j) tasehallintaa koskevat säännöt, mukaan luettuina verkkoon liittyvät säännöt ilmoitusmenettelyistä, säännöt tasepoikkeamamaksuista ja säännöt siirtoverkonhaltijoiden verkkojen välisestä toiminnallisesta tasehallinnasta;

k) säännöt yhdenmukaistetuista siirtotariffirakenteista;

l) kaasuverkkojen energiatehokkuus.

7. Verkkosääntöjä laaditaan vain verkkoihin liittyviä rajatylittäviä kysymyksiä varten, eivätkä ne vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen määrittellä kansallisia sääntöjä muita kuin rajatylittäviä kysymyksiä varten.

8. Kaasu-ENTSO:n on seurattava ja analysoitava verkkosääntöjen ja komission 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti hyväksyttävien suuntaviivojen täytäntöönpanoa sekä niiden vaikutusta sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseen, jolla pyritään helpottamaan markkinoiden yhdentymistä. Kaasu-ENTSO:n on raportoitava havainnoistaan virastolle ja esitettävä analyysin tulokset tämän artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettussa vuosikertomuksessa.

9. Kaasu-ENTSO:n on annettava viraston käyttöön kaikki tiedot, joita virasto tarvitsee 9 artiklan 1 kohdan mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi.

10. Kaasu-ENTSON on joka toinen vuosi hyväksyttävä ja julkaistava 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu verkon kehittämissuunnitelma. Verkon kehittämissuunnitelmaan on sisällyttävä integroidun verkon mallintaminen, skenaarioiden laatiminen, Euroopan toimitusten riittävyysnäkömät sekä verkon häiriönkestävyyden arviointi.

Verkon kehittämissuunnitelman on erityisesti

- a) perustuttava kansallisiin investointisuunnitelmiin, 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin alueellisiin investointisuunnitelmiin ja tarvittaessa Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskeviin suuntaviivoihin päätöksen N:o 1364/2006/EY (¹) mukaisesti;
- b) rajatylittävien yhteenliittäntöjen osalta perustuttava myös verkon eri käyttäjien kohtuullisiin tarpeisiin, ja siihen on sisällytettävä direktiivin 2009/.../EY 14 ja 22 artiklassa tarkoitettujen investoijien pitkäaikaisia sitoumuksia;
- c) määriteltävä puuttuvat investoinnit erityisesti rajatylittävän kapasiteetin osalta.

11. Kaasu-ENTSON on esitettävä näkemyksensä komissiolle sen pyynnöstä 23 artiklassa tarkoitettuja suuntaviivoja annettaessa.

9 artikla

Viraston toteuttama seuranta

1. Virasto seuraa Kaasu-ENTSON 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamista ja raportoi asiasta komissiolle.

Virasto seuraa, miten Kaasu-ENTSO panee täytäntöön 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittuja verkkosääntöjä ja verkkosääntöjä, jotka on kehitetty 6 artiklan 1–10 kohdan mukaisesti mutta joita komissio ei ole hyväksynyt 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Virasto toimittaa komissiolle asianmukaisesti perustellun lausuntonsa tapauksissa, joissa Kaasu-ENTSO ei ole pannut täytäntöön jotakin verkkosääntöä.

Virasto seuraa ja analysoi verkkosääntöjen ja komission 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti antamien suuntaviivojen täytäntöönpanoa sekä niiden vaikutusta sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseen, jolla pyritään helpottamaan markkinoiden yhdentymistä, sekä syrjimättömyyteen, toimivaan kilpailuun ja markkinoiden tehokkaaseen toimintaan, ja raportoi asiasta komissiolle.

2. Kaasu-ENTSON on toimitettava virastolle lausunnon antamista varten verkon kehittämissuunnitelman ja vuotuisen työohjelman luonnokset, mukaan lukien tiedot kuulemismenettelystä.

Jos virasto katsoo, että Kaasu-ENTSON toimittama vuotuinen työohjelmaluonnos tai verkon kehittämissuunnitelmaluonnos ei edistä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua, markkinoiden tehokasta toimintaa tai kolmansille osapuolille avoimen rajatylittävän yhteenliittämisen riittävää tasoa, virasto antaa Kaasu-ENTSOlle ja komissiolle kahden kuukauden kuluessa luonnosten vastaanotta-

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1364/2006/EY, tehty 6 päivänä syyskuuta 2006, Euroopan laajuisia energiaverkostoja koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta (EUVL L 262, 22.9.2006, s. 1).

mispäivästä asianmukaisesti perustellun lausunnon sekä suosituksia.

10 artikla

Kuuleminen

1. Laatiessaan 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja verkkosääntöjä, verkon kehittämissuunnitelmaluonnosta ja verkoston vuotuisesta työohjelmaa Kaasu-ENTSON on julkisella ja avoimella tavalla ja varhaisessa vaiheessa kuultava laajasti 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menettelytapasääntöjen mukaisesti kaikkia markkinaosapuolia, joita asia koskee, ja erityisesti kaikkia sidosryhmiä edustavia organisaatioita. Kuultavia tahoja ovat myös kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut kansalliset viranomaiset, toimitus- ja tuotantoyritykset, asiakkaat, verkon käyttäjät ja jakeluverkonhaltijat, mukaan lukien asianomaiset toimialajärjestöt, tekniset elimet ja sidosryhmien yhteisöt, joita asia koskee. Kuulemisessa on pyrittävä määrittämään päätöksentekoprosessin kaikkien asiaankuuluvien osapuolten näkemykset ja ehdotukset.

2. Kaikki 1 kohdassa tarkoitettuihin kysymyksiin liittyvät asiakirjat ja kokouspöytäkirjat on julkistettava.

3. Ennen 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen vuotuisen työohjelman ja verkkosääntöjen hyväksymistä Kaasu-ENTSON on ilmoitettava kuulemismenettelyn aikana vastaanotetut huomautukset ja se, miten ne on otettu huomioon. Sen on perusteltava tapaukset, joissa huomautuksia ei ole otettu huomioon.

11 artikla

Kulut

Kaasu-ENTSON 4–12 artiklassa tarkoitettuihin toimintoihin liittyvistä kustannuksista vastaavat siirtoverkonhaltijat, ja kustannukset otetaan huomioon tariffeja laskettaessa. Sääntelyviranomaiset hyväksyvät kustannukset ainoastaan, jos ne ovat kohtuullisia ja oikeasuhteisia.

12 artikla

Siirtoverkonhaltijoiden alueellinen yhteistyö

1. Siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä Kaasu-ENTSON puitteissa alueellista yhteistyötä, jolla edistetään 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimia. Niiden on erityisesti julkaistava joka toinen vuosi alueellinen investointisuunnitelma, ja ne voivat sen perusteella tehdä investointipäätöksiä.

2. Siirtoverkonhaltijoiden on edistettävä operatiivisia järjestelyjä verkon optimaalisen hallinnan varmistamiseksi sekä edistettävä energiapörsien kehittämistä, rajat ylittävän kapasiteetin jakamista syrjimättömillä markkinapohjaisilla ratkaisulla, kiinnittäen asianmukaisesti huomiota implisiittisten huutokauppojen erityisiin etuihin lyhytaikaisen jakamisen osalta, sekä tasapainotusmekanismien yhdistämistä.

3. Komissio voi määritellä kunkin alueellisen yhteistyörakenteen kattaman maantieteellisen alueen ottaen huomioon olemassa olevat alueelliset yhteistyörakenteet. Kukin jäsenvaltio voi edistää yhteistyötä useammalla kuin yhdellä maantieteellisellä alueella. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Tätä tarkoitusta varten komissio voi kuulla Kaasu-ENTSOa ja virastoa.

13 artikla

Verkkoonpääsytariffit

1. Sellaisten siirtoverkonhaltijoiden soveltamien tariffien tai niiden laskennassa käytettävien menetelmien, jotka sääntelyviranomaiset ovat hyväksyneet direktiivin 2009/.../EY 40 artiklan 6 kohdan mukaisesti, samoin kuin mainitun direktiivin 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaistujen tariffien on oltava avoimia, niissä on otettava huomioon järjestelmän toimivuuden ja parantamisen tarve, niiden on vastattava todellisia kustannuksia sikäli kuin nämä ovat verrattavissa tehokkaan ja rakenteeltaan vastaavan verkonhaltijan kustannuksiin ja ne ovat avoimia. Samalla on otettava mukaan sijoitetun pääoman asianmukainen tuotto, ja niissä on tarvittaessa otettava huomioon sääntelyviranomaisten suorittama tariffien vertaileva arviointi. Tariffeja tai niiden laskentamenetelmiä on sovellettava syrjimättömästi.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että tariffit voidaan myös määrittää markkinaehtoisilla järjestelyillä, kuten huutokaupoilla, edellyttäen että sääntelyviranomaisen on hyväksynyt kyseiset järjestelyt ja niistä syntyvät tulot.

Tariffien tai niiden laskennassa käytettävien menetelmien on helpotettava tehokasta kaasukauppaa ja kilpailua, vältettävä samalla verkkokäyttäjien välinen ristiintukeminen, tarjottava investointikannustimia ja ylläpidettävä tai luotava siirtoverkkojen yhteentoimivuutta.

Verkon käyttäjiltä perittävät tariffit on määriteltävä erikseen siirtoverkon kunkin syöttö- ja ottokohdan osalta. Kansallisten sääntelyviranomaisten on hyväksyttävä syöttö- ja ottokohtia koskevat kustannusten jakomekanismit ja maksujen määrittämismenettely. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ... (*) asti jatkuvan siirtymäkauden jälkeen verkkomaksuja ei saa laskea sopimusvirtojen perusteella.

2. Verkkoonpääsytariffeilla ei saa rajoittaa markkinoiden likviditeettiä eikä vääristää eri siirtoverkkojen välistä rajat ylittävää kauppaa. Jos tariffijärjestelmien tai tasemekanismissa erot haittaavat rajat ylittävää kauppaa, siirtoverkonhaltijoiden on tiiviissä yhteistyössä asianmukaisten kansallisten viranomaisten kanssa aktiivisesti pyrittävä lähentämään tariffirakenteita ja veloituseriaatteita tasehallinta mukaan lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2009/.../EY 40 artiklan 6 kohdan soveltamista.

(*) Kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

14 artikla

Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvät palvelut siirtoverkonhaltijoiden osalta

1. Siirtoverkonhaltijoiden on

a) varmistettava, että ne tarjoavat palveluja syrjimättömästi kaikille verkkokäyttäjille. Erityisesti siirtoverkonhaltijan on tarjotessaan samaa palvelua eri käyttäjille noudatettava yhtäläisiä sopimusehtoja ja -edellytyksiä joko käyttämällä yhdenmukaisia siirtosopimuksia tai yhteistä verkkosääntöä, jotka toimivaltainen viranomaisen on hyväksynyt direktiivin 2009/.../EY 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;

b) tarjottava sekä kiinteitä että keskeytyviä kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluja. Keskeytyvän kapasiteetin hinnassa on otettava huomioon keskeytyksen todennäköisyys;

c) tarjottava verkkokäyttäjille sekä pitkä- että lyhytaikaisia palveluja.

2. Tariffeja ei saa sillä perusteella, että siirtosopimuksella on poikkeuksellinen voimaantulopäivä tai että sillä on lyhyempi voimassaoloaika kuin vakiomuotoisella vuosittaisella siirtosopimuksella, korottaa tai alentaa mielivaltaisesti siten, että tariffit eivät vastaa palvelun markkina-arvoa 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

3. Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluita voidaan tarvittaessa tarjota edellyttäen, että verkkokäyttäjät antavat asianmukaiset takeet tällaisten käyttäjien luottokelpoisuudesta. Kyseiset takeet eivät saa muodostaa aiheettomia esteitä markkinoille pääsulle, ja niiden on oltava syrjimättömiä, avoimia ja oikeasuhteisia.

15 artikla

Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvät palvelut varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten osalta

1. Kunkin nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijan on

a) tarjottava palveluja, jotka vastaavat markkinoiden kysyntään, syrjimättömästi kaikille verkkokäyttäjille; etenkin jos nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksen tai varastointilaitoksen haltija tarjoaa samaa palvelua eri asiakkaille, sen on tarjottava palvelu samanlaisilla sopimusehdoilla;

b) tarjottava palveluja, jotka ovat yhteensopivia yhteenliitettyjen kaasunsiirtoverkkojen käytön kanssa, ja helpotettava verkkoon pääsyä tekemällä yhteistyötä siirtoverkonhaltijan kanssa; ja

c) julkistettava asiaa koskevat tiedot ja erityisesti tiedot palvelujen käytöstä ja saatavuudesta siten, että ne ovat saatavilla varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten käyttäjien kohtuullisten kaupallisten tarpeiden edellyttämässä ajassa.

2. Kunkin varastointilaitteistojen haltijan on
- tarjottava sekä kiinteitä että keskeytyviä kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluja; keskeytyvän kapasiteetin hinnassa on otettava huomioon keskeytyksen todennäköisyys;
 - tarjottava varastojen käyttäjille sekä pitkä- että lyhytaikaisia palveluja;
 - tarjottava varastojen käyttäjille sekä eriyttämättömiä että eriytettyjä palveluja varastotilan ja lataus- ja purkauskyvyn osalta.
3. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksia ja varastoja koskevat sopimukset eivät saa johtaa tariffien mielivaltaiseen korottamiseen sillä perusteella, että
- sopimusta ei allekirjoiteta maakaasuvuoden aikana ja sillä on poikkeuksellinen voimaantulopäivä tai
 - sopimuksella on lyhyempi voimassaoloaika kuin vakioomutoisella vuosittaisella varastointia ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosta koskevalla sopimuksella.
4. Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluita voidaan tarvittaessa tarjota edellyttäen, että verkkokäyttäjät antavat asianmukaiset takeet tällaisten käyttäjien luottokelpoisuudesta. Kyseiset takeet eivät saa muodostaa aiheettomia esteitä markkinoille pääsulle, ja niiden on oltava syrjimättömiä, avoimia ja oikeasuhteisia.
5. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksen kapasiteetin ja varastointikapasiteetin vaadittavan vähimmäiskoon sopimusperusteisen rajoittamisen on perustuttava teknisiin rajoituksiin, ja rajoittaminen ei saa haitata varastojen pienkäyttäjien mahdollisuuksia käyttää varastointipalveluja.

16 artikla

Kapasiteetinjakomekanismien ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen periaatteet siirtoverkonhaltijoiden osalta

- Jäljempänä 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen siirtoverkon kaikkien kyseeseen tulevien kohtien maksimikapasiteetti on saatettava markkinaosapuolten käytettäväksi ottaen huomioon järjestelmän toimivuus ja verkon tehokas toiminta.
- Siirtoverkonhaltijan on pantava täytäntöön ja julkistettava syrjimättömät ja avoimet kapasiteetinjakomekanismit, joiden on
 - annettava asianmukaisia taloudellisia signaaleja teknisen kapasiteetin tehokasta ja maksimaalista käyttöä varten ja helpotettava investointeja uuteen infrastruktuuriin;
 - oltava yhteensopivia markkinamekanismien kanssa, spotmarkkinat ja kaupankäynnin keskukset mukaan luettuina, oltava samalla joustavia, ja niitä on voitava mukauttaa muuttuviin markkinaolosuhteisiin;
 - oltava yhteensopivia verkkoihin pääsyä koskevien jäsenvaltioiden järjestelmien kanssa.
- Siirtoverkonhaltijan on pantava täytäntöön ja julkistettava ylikuormituksen hallitsemiseksi syrjimättömät ja avoimet menettelyt, jotka perustuvat seuraaviin periaatteisiin:
 - jos kyseessä on sopimusperusteinen ylikuormitus, siirtoverkonhaltijan on tarjottava käyttämättöntä kapasiteettia ensimarkkinoilla vähintään seuraavan vuorokauden kapasiteettina ja keskeytyvänä kapasiteettina;

b) verkkokäyttäjillä, jotka haluavat jälleenmyydä tai vuokrata edelleen käyttämättömän sovitun kapasiteettinsa jälkimarkkinoilla, on oltava siihen oikeus. Jäsenvaltio voi edellyttää, että verkkokäyttäjät tekevät tästä ilmoituksen tai antavat tästä tiedon siirtoverkonhaltijalle.

4. Jos kyseessä on fyysinen ylikuormitus, siirtoverkonhaltijan tai tapauksen mukaan sääntelyviranomaisten on sovellettava syrjimättömiä ja avoimia kapasiteetinjakomekanismeja.

5. Siirtoverkonhaltijoiden on arvioitava säännöllisesti uusien investointien kysyntä markkinoilla. Uusia investointeja suunnitellessaan siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä arvio markkinoiden kysynnästä.

17 artikla

Kapasiteetinjakomekanismien ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen periaatteet varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten osalta

- Varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten enimmäiskapasiteetti on saatettava markkinaosapuolten käytettäväksi järjestelmän toimivuus ja verkon tehokas toiminta huomioon ottaen.
- Kunkin nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijan on pantava täytäntöön ja julkistettava syrjimättömät ja avoimet kapasiteetinjakomekanismit, joiden on
 - annettava asianmukaisia taloudellisia signaaleja kapasiteetin tehokasta ja maksimaalista käyttöä varten ja helpotettava investointeja uuteen infrastruktuuriin;
 - oltava yhteensopivia markkinamekanismien kanssa, spotmarkkinat ja kaupankäynnin keskukset mukaan luettuina, oltava samalla joustavia, ja niitä on voitava mukauttaa muuttuviin markkinaolosuhteisiin;
 - oltava yhteensopivia yhteenliitettyyn verkkoon pääsyä koskevien järjestelyjen kanssa.
- Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen sopimukseen on sisällyttävä toimenpiteitä kapasiteetin turhan varaamisen estämiseksi, ottaen huomioon seuraavat periaatteet, joita sovelletaan sopimusperusteisen ylikuormituksen tapauksissa:
 - laitteiston haltijan on tarjottava nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen käyttämättöntä kapasiteettia ensimarkkinoilla; varastojen osalta sitä on tarjottava vähintään seuraavan vuorokauden kapasiteettina ja keskeytyvänä kapasiteettina;
 - nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten tai varastojen käyttäjillä, jotka haluavat jälleenmyydä käyttämättömän sovitun kapasiteettinsa jälkimarkkinoilla, on oltava siihen oikeus.

18 artikla

Avoimuusvaatimukset siirtoverkonhaltijoiden osalta

- Siirtoverkonhaltijan on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot tarjoamistaan palveluista ja sovellettavista ehdoista sekä tekniset tiedot, joita verkkokäyttäjien tehokas verkkoonpääsy edellyttää.

2. Siirtoverkonhaltijoiden tai asianomaisten kansallisten viranomaisten on julkaistava kohtuullisen ja riittävän yksityiskohtaista tietoa tariffien määrittämisestä, laskentamenetelmästä ja rakenteesta avoimien, puolueettomien ja syrjimättömien tariffien varmistamiseksi ja kaasuverkkojen tehokkaan käytön edistämiseksi.

3. Kunkin siirtoverkonhaltijan on säännöllisesti ja jatkuvasti julkistettava tarjoamiaan palveluja varten kaikkia asianomaisia verkon kohtia, syöttö- ja ottokohdat mukaan lukien, koskevat numerotiedot teknisestä, sovitusta ja käytettävissä olevasta kapasiteetista käyttäjystävällisessä vakiomuodossa.

4. Toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät verkonkäyttäjien kuultuaan siirtoverkon kohdat, joita koskevat tiedot on julkistettava.

5. Siirtoverkonhaltijan on aina ilmoitettava tässä asetuksessa vaaditut tiedot tarkoituksenmukaisesti, määrien kannalta selkeästi, ymmärrettävästi ja ketään syrjimättä.

6. Siirtoverkonhaltijan on julkistettava ennakoitua ja toteutunutta tarjontaa ja kysyntää koskevat tiedot, jotka perustuvat ilmoituksiin, ennusteisiin ja toteutuneisiin virtoihin verkosta ja verkkoon. Julkistettavien tietojen on oltava yhtä yksityiskohtaisia kuin siirtoverkonhaltijan käytettävissä olevat tiedot.

Siirtoverkonhaltijan on julkistettava verkon tasapainottamiseksi toteutetut toimenpiteet ja siitä seuranneet tulot ja kustannukset.

Niiden markkinaosapuolten, joita asia koskee, on toimitettava siirtoverkonhaltijoille tässä artiklassa tarkoitettut tiedot.

19 artikla

Avoimuusvaatimukset varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten osalta

1. Kunkin nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijan on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot tarjoamistaan palveluista ja sovellettavista ehdoista sekä tekniset tiedot, joita nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen käyttäjien tosiasiallinen mahdollisuus näiden laitosten käyttöön edellyttää.

2. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijan on julkistettava säännöllisesti ja jatkuvasti tiedot tarjoamastaan varaston ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteiston sovitusta ja käytettävissä olevasta kapasiteetista käyttäjystävällisessä vakiomuodossa.

3. Kunkin nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijan on aina ilmoitettava tässä asetuksessa vaaditut tiedot tarkoituksenmukaisesti, määrien kannalta selkeästi, helposti saatavalla tavalla ja ketään syrjimättä.

4. Kunkin nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijan on julkistettava tiedot kaasun määrästä kussakin varastossa ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksessa tai varastojen ryhmässä, jos tämä vastaa tapaa, jolla

käyttöoikeutta tarjotaan järjestelmän käyttäjille, syöttö- ja otto-
virroista sekä laitosten käytettävissä olevasta kapasiteetista, mukaan luettuina tiedot laitoksista, jotka on vapautettu kolmansien osapuolten käyttöoikeudesta. Nämä tiedot on toimitettava myös siirtoverkonhaltijalle, jonka on julkistettava kooste niistä verkko-
kohtaisesti tai asianomaisten kohtien mukaan määriteltyjen osaverkkojen osalta. Tiedot on ajantasaistettava vähintään kerran vuorokaudessa.

Jos varastointilaitteiston käyttäjä on varaston ainoa käyttäjä, varastointilaitteiston käyttäjä voi esittää kansalliselle sääntelyviranomaiselle perustellun pyynnön ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen luottamuksellisesta käsittelystä. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että kyseinen pyyntö on aiheellinen ottaen huomioon erityisesti tarpeen löytää tasapaino sellaisten liikesalaisuuksien oikeutetun suojan, joiden paljastaminen vaikuttaisi kielteisesti varaston käyttäjän yleiseen kaupalliseen strategiaan, ja kilpailulle avointen kaasun sisämarkkinoiden luomisen tavoitteen välille, se voi sallia varastointilaitteistojen haltijan jättää julkistamatta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot korkeintaan vuoden ajan. Tämä alakohta ei poista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua velvoitetta tiedottaa siirtoverkonhaltijalle eikä siirtoverkonhaltijan julkistamisvelvoitetta, paitsi jos koostetiedot vastaavat yksittäistä varastointilaitteistoa koskevia tietoja, joiden julkistamatta jättämisen kansallinen sääntelyviranomainen on hyväksynyt.

20 artikla

Verkonhaltijoiden säilyttämät tiedot

Siirtoverkonhaltijoiden ja varastointilaitteistojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen haltijoiden on pidettävä kansallisten viranomaisten, myös kansallisen sääntelyviranomaisen, kansallisen kilpailuviranomaisen ja komission saatavilla kaikki 18 ja 19 artiklassa ja liitteessä I olevassa 3 osassa tarkoitettut tiedot viiden vuoden ajan.

21 artikla

Tasehallintasäännöt ja tasepoikkeamamaksut

1. Tasehallintasäännöt on suunniteltava oikeudenmukaisella, syrjimättömällä ja avoimella tavalla ja niiden on pohjaututtava puolueettomiin perusteisiin. Tasehallintasääntöjen on vastattava verkon todellisia vaatimuksia ottaen huomioon siirtoverkonhaltijan käytettävissä olevat resurssit. Tasehallintasääntöjen on oltava markkinaperusteisia.

2. Siirtoverkonhaltijan on annettava riittävää, oikea-aikaista ja luotettavaa on line -tietoa verkonkäyttäjien tasetilanteesta, jotta verkonkäyttäjät voivat tehdä oikea-aikaisen korjauksen.

Annettujen tietojen on oltava samaa tasoa kuin siirtoverkonhaltijan käytettävissä olevat tiedot ja vastattava selvityskautta, jolta tasepoikkeamamaksut lasketaan.

Tällaisten tietojen antamisesta ei saa periä maksua.

3. Tasepoikkeamamaksujen on vastattava kustannuksia mahdollisimman pitkälti ja asianmukaisesti kannustettava verkkokäyttäjää tasapainottamaan kaasun syöttämisen ja ottamisen. Niissä on vältettävä verkkokäyttäjien välistä ristiintukemista, eivätkä ne saa estää uusien yrittäjien tuloa markkinoille.

Toimivaltaisen viranomaisen tai siirtoverkonhaltijan on tarvittaessa julkistettava tasepoikkeamamaksujen laskentamenetelmät sekä lopulliset tariffit.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtoverkonhaltijat pyrkivät yhdenmukaistamaan tasehallintajärjestelmiä ja tehostamaan rakenteita ja tasehallintamaksujen tasoja kaasukaupan helpottamiseksi.

22 artikla

Kapasiteettioikeuksien kauppa

Kunkin siirtoverkonhaltijan, varastointilaitteiston haltijan ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteiston haltijan on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet kapasiteettioikeuksilla käytävän vapaan kaupan mahdollistamiseksi ja sen helpottamiseksi. Kunkin haltijan on kehitettävä yhdenmukaiset siirtoa, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksia tai varastointia koskevat sopimukset ja menettelyt ensimmäisillä helpottaakseen kapasiteetilla käytävää jälkimarkkinakauppaa sekä tunnustettava ensisijaisten kapasiteettioikeuksien siirto, josta verkkokäyttäjät ovat ilmoittaneet.

Yhdenmukaisista siirtoa, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksia tai varastointia koskevista sopimuksista ja menettelyistä on annettava ilmoitus sääntelyviranomaisille.

23 artikla

Suuntaviivat

1. Suuntaviivoissa, joilla on tarkoitus varmistaa tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämä yhdenmukaistamisen vähimmäistaso, määritellään tarvittaessa

- kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvien palvelujen yksityiskohdat, mukaan luettuina näiden palvelujen luonne, kesto ja muut vaatimukset, 14 ja 15 artiklan mukaisesti;
- kapasiteetinjakomekanismien periaatteiden yksityiskohdat ja sopimusperusteisen ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltamisen yksityiskohdat 16 ja 17 artiklan mukaisesti;
- yksityiskohdat tietojen toimittamisesta ja niiden teknisten tietojen määrittely, joita verkkokäyttäjien tehokas verkkoonpääsy edellyttää, sekä avoimuusvaatimusten kannalta olennaisien kohtien määrittelystä, mukaan luettuina kaikista merkityksellisistä kohdista julkistettavat tiedot ja aikataulu tietojen julkistamiselle 18 ja 19 artiklan mukaisesti;
- maakaasun rajat ylittävään kauppaan liittyviä tariffimenetelmiä koskevat yksityiskohdat 13 artiklan mukaisesti;
- 8 artiklan 6 kohdassa lueteltuja aloja koskevat yksityiskohdat.

2. Liitteessä I vahvistetaan 1 kohdan a, b, ja c alakohdassa lueteltuja kysymyksiä koskevat suuntaviivat siirtoverkonhaltijoiden osalta.

Komissio voi antaa suuntaviivoja tämän artiklan 1 kohdassa luetelluista kysymyksistä sekä muuttaa 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja suuntaviivoja. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Tämän asetuksen nojalla vahvistettuja suuntaviivoja sovellettaessa ja muutettaessa on otettava huomioon kansallisten kaasujärjestelmien väliset erot, minkä vuoksi tällöin ei edellytetä yhdenmukaisia yksityiskohtaisia ehtoja ja edellytyksiä kolmannen osapuolen verkkoonpääsyn osalta yhteisön tasolla. Näissä suuntaviivoissa voidaan kuitenkin asettaa vähimmäisvaatimukset, jotka on täytettävä maakaasun sisämarkkinoiden kannalta välttämättömien syrjimättömien ja avointen verkkoonpääsyä koskevien edellytysten saavuttamiseksi ja joita voidaan sitten soveltaa kansallisten kaasujärjestelmien väliset erot huomioon ottaen.

24 artikla

Sääntelyviranomaiset

Sääntelyviranomaisten on tämän asetuksen mukaisia tehtäviään suorittaessaan varmistettava tämän asetuksen ja sen 23 artiklan mukaisesti annettujen suuntaviivojen noudattaminen.

Niiden on tarvittaessa toimittava yhteistyössä keskenään sekä komission ja viraston kanssa direktiivin 2009/.../EY VIII lukua noudattaen.

25 artikla

Tietojen antaminen

Jäsenvaltioiden ja sääntelyviranomaisten on annettava komissiolle pyynnöstä kaikki 23 artiklan soveltamisen edellyttämät tiedot.

Komissio vahvistaa kohtuullisen määräajan, jonka kuluessa tiedot on toimitettava, ottaen huomioon vaadittujen tietojen monimutkaisuuden ja tietojen saamisen kiireellisyyden.

26 artikla

Jäsenvaltioiden oikeus säätää yksityiskohtaisempia toimenpiteitä

Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeuksia pitää voimassa tai ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka sisältävät tätä asetusta ja 23 artiklassa tarkoitettuja suuntaviivoja yksityiskohtaisempia säännöksiä.

27 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseiset säännökset pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o 1775/2005 säännöksiä, komissiolle 1 päivään heinäkuuta 2006 mennessä ja ilmoitettava komissiolle niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä. Niiden on ilmoitettava komissiolle säännöksistä, jotka eivät vastaa asetuksen (EY) N:o 1775/2005 säännöksiä, ... päivään ...kuuta ... (*) mennessä ja ilmoitettava komissiolle niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla säädetyt seuraamukset eivät saa olla luonteeltaan rikosoikeudellisia.

28 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2009/.../EY 50 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

29 artikla

Komission kertomus

Komissio seuraa tämän asetuksen täytäntöönpanoa. Komissio selostaa direktiivin 2009/.../EY 51 artiklan 6 kohdan mukaisessa kertomuksessaan myös tämän asetuksen soveltamisesta saatuja kokemuksia. Kertomuksessa tarkastellaan erityisesti, missä määrin tällä asetuksella on onnistuttu varmistamaan, että kaasun siirtoon sovelletaan syrjimättömiä ja kustannuksia vastaavia kaasunsiirtoverkkoon pääsyä koskevia edellytyksiä niin, että edistetään asiakkaiden valinnanvapautta toimivilla sisämarkkinoilla ja pitkän aikavälin toimitusvarmuutta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia ja/tai suosituksia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

30 artikla

Poikkeukset ja vapautukset

Tätä asetusta ei sovelleta

a) jäsenvaltioissa oleviin maakaasun siirtoverkkoihin direktiivin 2009/.../EY 48 artiklan nojalla myönnettyjen poikkeusten voimassaolon aikana; jäsenvaltiot, joille on myönnetty poikkeuksia direktiivin 2009/.../EY 48 artiklan nojalla, voivat hakea komissiolta tilapäistä poikkeusta tämän asetuksen soveltamisesta enintään kahdeksi vuodeksi tässä alakohdassa tarkoitettua poikkeuksen päättymispäivästä;

b) direktiivin 2009/.../EY 35 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin jäsenvaltioiden välisiin yhdysputkiin, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin ja varastoihin, olemassa olevien infrastruktuurien kapasiteetin merkittävään kasvuun ja tällaisiin infrastruktuureihin tehtäviin uusien kaasuntoimituslähteiden kehittämisen mahdollistaviin muutoksiin, joiden osalta on myönnetty vapautus mainitun direktiivin 9, 14, 31, 32 ja 33 artiklan tai 40 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan soveltamisesta, niin kauan kuin ne on vapautettu tässä alakohdassa tarkoitetuista säännöksistä lukuun ottamatta tämän asetuksen 19 artiklan 4 kohtaa; tai

c) maakaasun siirtoverkkoihin, joiden osalta on myönnetty poikkeuksia direktiivin 2009/.../EY 47 artiklan nojalla.

31 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1775/2007 ... päivästä ...kuuta ... (**). Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... (**).

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

(*) Pyydetään lisäämään tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivä.

(**) Pyydetään lisäämään 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

LITE I

SUUNTAVIIVAT

1. KOLMANNEN OSAPUOLEN VERKKOONPÄÄSSYYN LIITTYVÄT PALVELUT SIIRTOVERKONHALTIJOIDEN OSALTA

- 1) Siirtoverkonhaltijoiden on tarjottava kiinteitä ja keskeytyviä palveluja alkaen yhden päivän mittaisesta vähimmäiskestosta.
- 2) Yhdenmukaiset siirtosopimukset ja yhteiset verkkosäännöt on suunniteltava tavalla, jolla helpotetaan verkkokäyttäjien ostamalla kapasiteetilla käytävää kauppaa ja tällaisen kapasiteetin uudelleenkäyttöä estämättä kapasiteetin vapauttamista.
- 3) Siirtoverkonhaltijat laativat verkkosääntöjä ja yhdenmukaisia sopimuksia kuultuaan asianmukaisesti verkkokäyttäjää.
- 4) Siirtoverkonhaltijoiden on sovellettava vakioituja ilmoitus- ja uudelleenilmoitusmenettelyjä. Niiden on kehitettävä tietojärjestelmiä ja sähköisiä viestintäkeinoja, joiden avulla annetaan asianmukaisia tietoja verkkokäyttäjille ja helpotetaan liiketoimia, kuten ilmoituksia, kapasiteetinmyyntisopimusten tekoa ja verkkokäyttäjien välistä kapasiteettioikeuksien siirtoa.
- 5) Siirtoverkonhaltijoiden on yhdenmukaistettava muodollistetut pyyntömenettelyt ja vastausajat teollisuuden parhaiden toimintatapojen mukaisesti minimoidakseen vastausajat. Niiden on otettava käyttöön tietokonepohjaiset kapasiteetinvaraus- ja vahvistusjärjestelmät ja ilmoitus- ja uudelleenilmoitusmenettelyt viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2006 asianomaisia verkkokäyttäjiä kuultuaan.
- 6) Siirtoverkonhaltijat eivät saa periä verkkokäyttäjiltä erillisiä maksuja tietopyynnöistä ja liiketoimista, jotka liittyvät niiden siirtosopimuksiin ja jotka suoritetaan vakiosääntöjen ja -menettelyjen mukaisesti.
- 7) Tietopyynnöistä, jotka aiheuttavat poikkeuksellisia tai erityisen suuria kustannuksia, kuten toteutettavuustutkimukset, voidaan periä erillisiä maksuja, jos kyseiset maksut voidaan perustella asianmukaisesti.
- 8) Siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä yhteistyötä muiden siirtoverkonhaltijoiden kanssa verkkojensa huollon koordinoimisessa, jotta verkkokäyttäjille ja muiden alueiden siirtoverkonhaltijoille tarjotuissa siirtopalveluissa olisi mahdollisimman vähän keskeytyksiä ja jotta varmistettaisiin yhtäläiset edut toimitusvarmuuden osalta, kauttakulku mukaan luettuna.
- 9) Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava vähintään kerran vuodessa ennalta asetettuun määräaikaan mennessä kaikki suunnitellut huoltojaksot, jotka voivat vaikuttaa siirtosopimuksiin perustuviin verkkokäyttäjien oikeuksiin, sekä vastaavat toimitustiedot riittävän ajoissa etukäteen. Tähän kuuluu myös se, että suunniteltujen huoltojaksojen muutokset julkistetaan nopeasti ja syrjimättömästi ja että ennalta suunnittelemttomasta huollosta ilmoitetaan niin pian kuin kyseiset tiedot tulevat siirtoverkonhaltijan saataville. Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava huoltojaksojen aikana säännöllisesti ajantasaista tietoa huollon yksityiskohdista, arvioidusta kestosta ja vaikutuksista.
- 10) Siirtoverkonhaltijoiden on pidettävä päivittäin kirjaa tosiasiallisesta huollosta ja esiintyneistä virtaushäiriöistä ja näytettävä kirjatut tiedot pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselle. Tietoa on annettava pyynnöstä myös niille, joihin häiriöt ovat vaikuttaneet.

2. KAPASITEETINJAKOMEKANISMIIEN JA YLIKUORMITUKSEN HALLINTAMENETTELYJEN PERIAATTEET SIIRTOVERKONHALTIJOIDEN OSALTA JA YLIKUORMITUKSEN HALLINTAMENETTELYJEN SOVELTAMINEN SOPIMUSPERUSTEISESSA YLIKUORMITUKSESSA**2.1 KAPASITEETINJAKOMEKANISMIIEN JA YLIKUORMITUKSEN HALLINTAMENETTELYJEN PERIAATTEET SIIRTOVERKONHALTIJOIDEN OSALTA**

- 1) Kapasiteetinjakomekanismeilla ja ylikuormituksen hallintamenettelyillä on helpotettava kilpailun kehittymistä ja likvidiä kapasiteettikauppaa, ja niiden on oltava yhteensopivia markkinamekanismien kanssa, spot-markkinat ja kaupankäynnin keskuksat mukaan luettuina. Niiden on oltava joustavia ja niitä on voitava mukauttaa muuttuviin markkinaolosuhteisiin.
- 2) Näissä mekanismeissa ja menettelyissä on otettava huomioon kyseisen järjestelmän toimivuus sekä toimitusvarmuus.
- 3) Nämä mekanismit ja menettelyt eivät saa estää uusien toimijoiden pääsyä markkinoille eivätkä luoda asiattomia esteitä markkinoillepääsulle. Ne eivät saa estää markkinatoimijoita käymästä tehokasta kilpailua, markkinoiden uudet yrittäjät ja sellaiset yritykset mukaan luettuina, joilla on pieni markkinaosuus.

- 4) Näiden mekanismien ja menettelyjen on annettava asianmukaisia taloudellisia signaaleja teknisen kapasiteetin tehokasta ja maksimaalista käyttöä varten ja edistettävä investointeja uuteen infrastruktuuriin.
- 5) Verkonkäyttäjille on ilmoitettava, minkälaiset tilanteet voivat vaikuttaa sovitun kapasiteetin saatavuuteen. Keskeytyksiä koskevien tietojen olisi vastattava siirtoverkonhaltijoiden saatavilla olevan tiedon tasoa.
- 6) Jos siirtoverkonhaltijoilla on vaikeuksia täyttää sovitut toimitusvelvoitteet järjestelmän toimivuuteen liittyvistä syistä, niiden olisi ilmoitettava asiasta verkkonkäyttäjille ja pyrittävä löytämään viipymättä syrjimätön ratkaisu.

Siirtoverkonhaltijoiden on kuultava verkkonkäyttäjää menettelyistä ennen niiden käyttöönottoa ja sovittava niistä sääntelyviranomaisen kanssa.

2.2 YLIKUORMITUKSEN HALLINTAMENETTELYJEN SOVELTAMINEN SOPIMUSPERUSTEISESSA YLIKUORMITUKSESSA

- 1) Jos sovittua kapasiteettia ei käytetä, siirtoverkonhaltijoiden on annettava tämä kapasiteetti ensimmäisillä saatavilla keskeytyvyyden pohjalta kestoltaan eripituisten sopimusten välityksellä niin kauan kuin asianomainen verkkonkäyttäjä ei tarjoa kyseistä kapasiteettia jälkimarkkinoilla kohtuulliseen hintaan.
- 2) Vapautetusta keskeytyvästä kapasiteetista saadut tulot on jaettava asianomaisen sääntelyviranomaisen vahvistamien tai hyväksymien sääntöjen mukaisesti. Sääntöjen on oltava verkon tosiasiallista ja tehokasta käyttöä koskevan vaatimuksen mukaisia.
- 3) Asianomaiset sääntelyviranomaiset voivat määrittää vapautetulle keskeytyvälle kapasiteetille kohtuullisen hinnan ottaen huomioon vallitsevat erityisolosuhteet.
- 4) Siirtoverkonhaltijoiden on tarvittaessa kohtuullisella tavalla pyrittävä tarjoamaan markkinoille ainakin joitakin osia käyttämättömästä kapasiteetista kiinteänä kapasiteettina.

3. SELLAISTEN TEKNISTEN TIETOJEN MÄÄRITTELY, JOITA VERKONKÄYTTÄJIEN TEHOKAS VERKKOONPÄÄSY EDELLYTTÄÄ, JA AVOIMUUSVAATIMUSTEN KANNALTA OLENNAISTEN VERKON KOHTIEN MÄÄRITTELY, SEKÄ KAIKISTA ASIANOMAISISTA KOHDISTA JULKISTETTAVAT TIEDOT JA AIKATAULU, JONKA MUKAAN TIEDOT JULKISTETAAN

3.1. SELLAISTEN TEKNISTEN TIETOJEN MÄÄRITTELY, JOITA VERKONKÄYTTÄJIEN TEHOKAS VERKKOONPÄÄSY EDELLYTTÄÄ

Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava vähintään seuraavat tiedot verkoistaan ja palveluistaan:

- a) yksityiskohtainen ja laaja kuvaus tarjotuista palveluista ja niistä perittävistä maksuista;
- b) erityyppiset siirtosopimukset, joita on olemassa näitä palveluja varten, ja tarvittaessa verkkosääntö ja/tai vakioehdot, joissa määritellään kaikkien verkkonkäyttäjien oikeudet ja velvollisuudet, mukaan luettuina yhdenmukaiset siirtosopimukset ja muut asianomaiset asiakirjat;
- c) siirtoverkon käytön yhteydessä sovellettavat yhdenmukaiset menettelyt, keskeisten käsitteiden määrittely mukaan luettuna;
- d) kapasiteetin jakamista, ylikuormituksen hallintaa ja hamstruksen estämistä koskevat säännökset ja uudelleenkäytömenettelyt;
- e) säännöt, joita sovelletaan jälkimarkkinoilla käytävään kapasiteettikauppaan siirtoverkonhaltijan suhteen;
- f) tarvittaessa siirtopalveluihin ja muihin palveluihin liittyvät joustovarot ja toleranssirajat, joihin ei liity erillisiä maksuja, sekä näiden lisäksi tarjottu joustovara ja vastaavat maksut;
- g) siirtoverkonhaltijan kaasuverkon yksityiskohtainen kuvaus, jossa ilmoitetaan kaikki verkon kohdat, jotka liittyvät kyseisen verkon muiden siirtoverkonhaltijoiden verkkoihin ja/tai kaasuinfrastruktuuriin, kuten nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin sekä infrastruktuuriin, jota tarvitaan direktiivin 2009/.../EY 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyjen lisäpalvelujen tarjoamiseen;
- h) tiedot kaasun laatua ja painetta koskevista vaatimuksista;
- i) siirtoverkonhaltijan hoitamaan verkkoon liittämiseen sovellettavat säännöt;
- j) oikea-aikaisesti esitetyt tiedot palveluihin tai ehtoihin ehdotetuista ja/tai tehdyistä muutoksista a–i alakohdassa luetellut asiat mukaan luettuina.

3.2 AVOIMUUSVAATIMUSTEN KANNALTA OLENNAINSTEN VERKON KOHTIEN MÄÄRITTELY

Olennaisiin verkon kohtiin kuuluvat vähintään seuraavat:

- a) kaikki siirtoverkonhaltijan hoitaman verkon syöttökohdat;
- b) tärkeimmät ottokohdat ja -alueet, joiden ottokapasiteetti on vähintään 50 prosenttia kyseisen siirtoverkonhaltijan hoitaman verkon kokonaiskapasiteetista, mukaan lukien kaikki ottokohdat ja -alueet, joiden ottokapasiteetti on yli 2 prosenttia kyseisen verkon kokonaisottokapasiteetista;
- c) kaikki kohdat, jotka yhdistävät siirtoverkonhaltijoiden eri verkot;
- d) kaikki kohdat, jotka yhdistävät siirtoverkonhaltijan verkon nesteytetyn maakaasun vastaanottoasemaan;
- e) kaikki tietyn siirtoverkonhaltijan verkon keskeiset kohdat, mukaan luettuina kohdat, jotka yhdistävät verkon verkon solmukohtiin. Keskeisinä pidetään kaikkia kohtia, joissa kokemusten perusteella todennäköisesti esiintyy fyysistä ylikuormitusta;
- f) kaikki kohdat, jotka yhdistävät tietyn siirtoverkonhaltijan verkon infrastruktuuriin, jota tarvitaan direktiivin 2009/.../EY 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyjen lisäpalvelujen tarjoamiseen.

3.3 KAIKISTA ASIANOMAISISTA KOHDISTA JULKISTETTAVAT TIEDOT JA AIKATAULU, JONKA MUKAAN TIEDOT JULKISTETAAN

- 1) Siirtoverkonhaltijoiden on säännöllisesti ja jatkuvasti julkistettava Internetissä seuraavat tiedot kaikkien olennaisen kohtien päivittäisestä kapasiteetti-tilanteesta helppotajuisessa vakio muodossa:
 - a) kumpaankin suuntaan kulkevia virtoja koskeva tekninen enimmäiskapasiteetti;
 - b) sovittu ja keskeytyvä kokonaiskapasiteetti;
 - c) käytettävissä oleva kapasiteetti.
- 2) Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava kaikista olennaisista verkon kohdista tiedot siitä, kuinka paljon kapasiteettia on käytettävissä ainakin seuraavien 18 kuukauden aikana, ja ajantasaistettava nämä tiedot vähintään kerran kuussa tai useammin, jos uutta tietoa tulee saataville.
- 3) Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava kaikista olennaisista verkon kohdista päivittäin ajantasaistetut tiedot, jotka koskevat lyhytaikaisten palvelujen saatavuutta (seuraavan vuorokauden ja viikon aikana) ja jotka perustuvat muun muassa ilmoituksiin, voimassa oleviin sopimusperusteisiin sitoumuksiin ja säännöllisiin vuosittaisiin käytettävissä olevaa kapasiteettia koskeviin pitkän aikavälin ennusteisiin, jotka koskevat enintään kymmentä seuraavaa vuotta.
- 4) Siirtoverkonhaltijoiden on jatkuvasti julkistettava kolme edellistä vuotta koskevat tiedot kapasiteetin kuukausittaisista enimmäis- ja vähimmäiskäyttöasteista ja vuosittaisista keskimääräisistä kaasuviirroista kaikissa olennaisissa verkon kohdissa.
- 5) Siirtoverkonhaltijoiden on pidettävä päivittäin kirjaa tosiasiallisista kokonaisviirroista vähintään kolmen kuukauden ajalta.
- 6) Siirtoverkonhaltijoiden on pidettävä kirjaa kaikista kapasiteettisopimuksista ja kaikista muista olennaisista tiedoista, jotka liittyvät käytettävissä olevien kapasiteettien laskemiseen ja niiden käyttöoikeuksiin, ja asianomaisten kansallisten viranomaisten on voitava tutustua niihin suorittaessaan tehtäviään.
- 7) Siirtoverkonhaltijoiden on tarjottava helppokäyttöisiä välineitä, joilla voidaan laskea saatavilla olevien palvelujen tariffit ja tarkistaa käytettävissä oleva kapasiteetti tietoverkkovälitteisesti.
- 8) Jos siirtoverkonhaltijat eivät pysty julkistamaan 1, 3 ja 7 kohdan mukaisia tietoja, niiden on kuuluttava asianomaisia kansallisia viranomaisia ja laadittava täytäntöönpanoa koskeva toimintasuunnitelma mahdollisimman pian ja viimeistään 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1775/2005	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
—	3 artikla
—	4 artikla
—	5 artikla
—	6 artikla
—	7 artikla
—	8 artikla
—	9 artikla
—	10 artikla
—	11 artikla
—	12 artikla
3 artikla	13 artikla
4 artikla	14 artikla
—	15 artikla
5 artikla	16 artikla
—	17 artikla
6 artikla	18 artikla
—	19 artikla
—	20 artikla
7 artikla	21 artikla
8 artikla	22 artikla
9 artikla	23 artikla
10 artikla	24 artikla
11 artikla	25 artikla
12 artikla	26 artikla
13 artikla	27 artikla
14 artikla	28 artikla
15 artikla	29 artikla
16 artikla	30 artikla
—	31 artikla
17 artikla	32 artikla
Liite	Liite I

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio esitti 19. syyskuuta 2007 perustamissopimuksen 95 artiklaan perustuvan ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1775/2005 muuttamisesta yhdessä neljän muun energian sisämarkkinoita koskevan ehdotuksen kanssa.
2. Alueiden komitea antoi lausuntonsa koko ehdotuspaketista 10. huhtikuuta 2008 ⁽¹⁾ ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea omansa 22. huhtikuuta 2008 ⁽²⁾.
3. Euroopan parlamentti antoi 9. heinäkuuta 2008 ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa ⁽³⁾, johon sisältyi 47 hyväksyttyä tarkistusta. Komissio ei esittänyt muutettua ehdotusta.
4. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 9. tammikuuta 2009 perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti uudelleenlaaditun asetuksen muodossa.

II EHDOTUKSEN TAVOITE

5. Ehdotus on osa kolmatta energian sisämarkkinoita koskevaa pakettia, johon sisältyvät myös direktiivi maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä, asetus verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa, direktiivi sähkön sisämarkkinoiden yhteisistä säännöistä ja asetus energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta. Ehdotuksen tavoitteena on edistää hyvin toimivien kaasun sisämarkkinoiden saavuttamista erityisesti seuraavien avulla:
 - säännökset, joilla pyritään lisäämään siirtoverkonhaltijoiden välistä yhteistyötä ja koordinoitua muun muassa perustamalla kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto (ENTSO);
 - avoimuuden parantamista koskevat vaatimukset;
 - säännökset, joiden tavoitteena on kaasuväylien ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten käyttömahdollisuuksien parantaminen.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

6. Yleisiä huomautuksia

- 6.1 Neuvoston mielestä oli tehokkaampaa, avoimempaa, asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kanssa yhteensopivampaa sekä lukijaystävällisempää laatia uudelleen asetuksen säännökset. Näin tehdessään neuvosto noudatti kuitenkin yleisesti komission muutosehdotusta siinä mielessä, että se ei avannut mitään muita säännöksiä, jotka eivät sisälly komission ehdotukseen, jolleivät muutokset olleet välttämättömiä esimerkiksi neuvoston ehdotukseen tekemien muutosten tai artiklojen uudelleenumeroinnin takia muuttuneiden viittausten vuoksi. Neuvosto on noudattanut mahdollisuuksien mukaan komission näkemystä sähkö- ja kaasualan samanlaisesta kohtelusta.

Komissio on hyväksynyt kaikki neuvoston sen ehdotukseen tekemät muutokset.

- 6.2 Euroopan parlamentin hyväksymien 47 tarkistuksen osalta neuvosto, kuten komissiokin

- hyväksyi seuraavat seitsemän tarkistusta osittain tai periaatteessa: 12, 14, 16, 19, 50, 51 ja 44 sekä
- hylkäsi seuraavat kuusi tarkistusta: 4, 7, 13, 15, 23 ja 28 sisällön ja/tai muodon perusteella.

⁽¹⁾ EUVL C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽²⁾ EUVL C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

6.3 Neuvosto poikkensi komission kannasta siinä, että se

— hyväksyi kolme tarkistusta: 40 (periaatteessa), 42 (sisällöllisesti) ja 45 (osittain)

sekä

— hylkäsi seuraavat 31 tarkistusta: 1–3, 5, 6, 8–11, 17, 18, 49, 22, 24–27, 29–31, 47, 33–39, 41, 43 ja 46.

7. Erityisiä huomautuksia

7.1 Niiden EP:n tarkistusten osalta, joissa neuvosto poikkensi komission kannasta:

a) Neuvosto hyväksyi

- tarkistuksen 40 periaatteessa, koska se katsoo, että viittaus varastojen ryhmään on tarpeen, mutta että on myös lisättävä edellytys;
- tarkistuksen 42 sisällöllisesti, koska sen mielestä varastointiin liittyvien tietojen luottamuksellinen käsittely tietyin ehdoin ja tietyin rajoituksin saattaa olla tarpeen;
- tarkistuksen 45 osittain poistaen tietyn määrän seikkoja, joiden osalta komissio oli ehdottanut mahdollisuutta vahvistaa suuntaviivat komiteamenettelyllä.

b) Neuvosto hylkäsi 31 edellä mainittua (kohta 6.3) tarkistusta seuraavin perustein:

- i) Tarkistukset koskevat säännöksiä, jotka eivät sisälly komission ehdotukseen; kyseiset tarkistukset on hylätty periaatteellisista syistä (katso edellä kohta 6.1): tarkistukset 24, 25 ja 31.
- ii) Tarkistukset eivät ole tarpeellisia tai niillä ei ole lisäarvoa, pääasiassa koska niissä esitetyt kysymykset sisältyvät osittain tai riittävässä määrin tekstin muihin osiin: tarkistus 2; tarkistus 3 sisältyy riittävässä määrin johdanto-osan 14 kappaleeseen; tarkistukset 5, 6, 8, 11, 17; tarkistus 49 sisältyy 8 artiklan 8 ja 9 kohtaan; tarkistus 27 sisältyy riittävästi 13 artiklan 1 kohtaan; tarkistus 30; tarkistus 33 sisältyy riittävässä määrin 1 artiklan c kohtaan; tarkistus 34 sisältyy osittain 16 artiklan 5 kohtaan; tarkistukset 36, 37 ja 38 (ensimmäinen osa); tarkistus 43: periaate sisältyy 1 artiklaan.
- iii) Tarkistukset eivät ole selkeitä: tarkistukset 1 ja 29.
- iv) Tarkistuksessa lisätään tekstiä, joka ei kuulu asiaan, muun muassa koska sääntelyviranomaisen tehtävät ja valtuudet esitetään kaasudirektiivissä: tarkistukset 9, 10 (neuvosto on myös siirtänyt vähittäismarkkinoita koskevan artiklan kaasudirektiiviin), 38 (toinen osa), 39 ja 46.
- v) Tarkistukset eivät ole asianmukaisia: tarkistus 26, koska 13 artiklassa käsitellään tariffeja, ei pääsyä koskevia sääntöjä; tarkistus 47 erityisesti 16 artiklan 3 kohdan b alakohdan poistamisen vuoksi.
- vi) Tarkistuksessa 18 esitetään tekstiä, joka ei vastaa roolia, jonka neuvosto antaa virastolle; oikeudellisista syistä ei ole sopivaa, että virasto vahvistaa tai hyväksyy verkkosääntöjä tai tekee soveltamisalaltaan yleisiä päätöksiä.
- vii) Tarkistus 22, koska ENTSON olisi toteutettava kuuleminen (10 artikla); viraston toteuttama kuuleminen sisältyy 6 artiklaan.
- viii) Tarkistus 35 ei ole asianmukainen, koska se saattaisi johtaa liialliseen sääntelyyn, ja tarkistuksessa 41 esitetty teksti ei ole tarpeen asetuksen toiminnan kannalta.

7.2 *Komission ehdotuksen osalta neuvosto teki joitakin muita muutoksia (sisältöä ja/tai muotoa koskevia); niistä tärkeimmät on esitetty jäljempänä.*

a) *Siirtoverkonhaltijoiden sertifiointi*

Neuvosto katsoi aiheelliseksi siirtää kaasudirektiivistä tämän asetuksen uuteen 3 artiklaan sertifiointimenettelyn osan, jossa esitetään komission rooli kyseisessä menettelyssä.

b) *Verkkosääntöjen vahvistaminen ja muuttaminen*

Neuvosto katsoi asianmukaiseksi kuvata tarkemmin menettelyä verkkosääntöjen *vahvistamiseksi* (6 artikla) ja toista lyhyempää menettelyä verkkosääntöjen *muuttamiseksi* (7 artikla). Näillä artikloilla korvattiin komission ehdotuksen 2 e artikla. Neuvosto antoi selkeän roolin virastolle, jonka olisi kehitettävä *ei-sitovia puiteohjeita* perustaksi ENTSON vahvistamille verkkosäännöille, tarkistettava ehdotukset verkkosäännöiksi ja arvioitava verkkosääntöihin ehdotetut muutokset. Komissio voi tarvittaessa antaa tällaiset säännöt komiteamenettelyllä, jotta niistä tulisi sitovia (katso myös johdanto-osan 14 kappale).

c) *Viraston toteuttama seuranta*

Neuvosto lisäsi kaksi kohtaa, joissa kuvataan ENTSON verkkosääntöjen täytäntöönpanoon liittyvää viraston seurantaroolia (9 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohta).

d) *Avoimuutta ja luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset*

Neuvoston mielestä oli tärkeää, että voidaan varmistaa varastointia koskevien kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus sääntelyviranomaisen hyväksynnän mukaisesti (johdanto-osan 23 kappale ja 19 artiklan 4 kohdan 2 alakohta).

e) *Vähittäismarkkinat*

Neuvoston mielestä oli tarpeen muotoilla uudelleen vähittäismarkkinoita koskeva artikla muun muassa poistamalla rajatylittävyyttä koskeva viittaus ja siirtämällä se asetuksesta (komission ehdotuksen 8 a artikla) kaasudirektiiviin (uusi 44 artikla).

f) *Muuta*

- Neuvosto palautti 1 artiklan viimeisen alakohdan, joka on peräisin nykyisestä kaasusetuksesta ja joka on komission ehdotuksen hengen mukainen.
- Neuvoston mielestä oli asianmukaista käyttää termiä "*verkon kehittämissuunnitelma*" termin "*investointisuunnitelma*" sijasta ja selventää, että nämä suunnitelmat ovat luonteeltaan *ei-sitovia* (8 artiklan 3 kohdan a alakohta).
- Uudelleenlaadintaa koskevan mallin mukaan neuvosto lisäsi uuden artiklan, jolla *kumotaan* nykyinen säädös (31 artikla).

Neuvoston 16 päivänä helmikuuta 2009 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 13/2009,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 75 E/04)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä kauppavirtoja koskevat tilastotiedot ovat olennaisen tärkeitä yhteisön talous- ja kauppapolitiikan sekä yksittäisten tavaroiden markkinatilanteen muutosten analysoinnin kannalta. Tilastojärjestelmän avoimuutta olisi lisättävä, jotta se voisi mukautua hallintoympäristön muutoksiin ja täyttää käyttäjien uudet tarpeet. Yhteisön ja sen jäsenmaiden tavarakauppaa kolmansien maiden kanssa koskevasta tilastoista 22 päivänä toukokuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1172/95 ⁽³⁾ olisi sen vuoksi korvattava Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 285 artiklan 2 kohdan vaatimukset täyttävällä uudella asetuksella.
- (2) Ulkomaankaupan tilastot perustuvat tietoihin, jotka saadaan yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä loka-kuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 ⁽⁴⁾, jäljempänä 'tullikoodeksi', tarkoitetuista tulli-ilmoituksista. Euroopan yhdentymisen eteneminen ja siitä johtuvat muutokset tullauskäytännöissä, mukaan lukien yhteisöluopa yksinkertaistettujen menettelyjen tai kotitullausmenettelyn käyttöä varten, sekä keskitetty tulliselvitys, johon päästään meneillään olevan tullikoodeksin nykyaikaistamisen seurauksena, tullikoodeksi sellaisena kuin se on yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 450/2008 ⁽⁵⁾, jäljempänä 'uudistettu tullikoodeksi', edellyttävät joitakin muutoksia. Erityisesti ne tekevät tarpeelliseksi mukauttaa tapaa, jolla ulkomaankaupan tilastoja laaditaan, tarkastella uudelleen vientijäsenvaltion ja tuontijäsenvaltion käsitteitä sekä määrittellä entistä täsmällisemmin yhteisön tilastojen laadinnassa käytettävät tietolähteet.

- (3) Tullimuodollisuuksien ja -valvonnan yksinkertaistaminen uudistetun tullikoodeksin nojalla voi johtaa siihen, ettei tulli-ilmoituksia ole saatavilla. Jotta ulkomaankaupan tilastojen kerääminen olisi edelleen aukotonta, olisi toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ne talouden toimijat, jotka hyötyvät yksinkertaistamisesta, toimittavat tilastotietoja.
- (4) Paperittomasta tullin ja kaupan toimintaympäristöstä 15 päivänä tammikuuta 2008 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 70/2008/EY ⁽⁶⁾ säädetään sähköisestä tullijärjestelmästä tulli-ilmoituksiin sisältyvien tietojen vaihtoa varten. Jotta pystytään kirjaamaan jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset fyysiset tavaravirrat ja varmistamaan, että tiedot tuonnista ja viennistä ovat saatavilla asianomaisessa jäsenvaltiossa, tulli- ja tilastoviranomaisten väliset järjestelyt ovat tarpeen ja ne olisi määriteltävä. Tähän sisältyvät jäsenvaltioiden viranomaisten välistä tietojenvaihtoa koskevat säännöt. Tässä tietojenvaihtojärjestelmässä olisi käytettävä mahdollisimman paljon hyväksi tulliviranomaisten perustamia rakenteita.
- (5) Jotta yhteisön vienti ja tuonti voidaan kohdentaa tiettyyn jäsenvaltioon, on tarpeen kerätä tuonnin osalta tiedot "määräjäsenvaltiosta" ja viennin osalta tiedot "todellisesta vientijäsenvaltiosta". Näitä jäsenvaltioita olisi keskipitkällä aikavälillä alettava pitää tuonti- ja vientijäsenvaltioina ulkomaankaupan tilastointia varten.
- (6) Tämän asetuksen soveltamista varten olisi ulkomaankaupan piiriin kuuluvat tavarat luokiteltava tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽⁷⁾, jäljempänä 'yhdistetty nimikkeistö', mukaisesti.
- (7) Euroopan keskuspankki ja komissio tarvitsevat tietoa euron käytöstä kansainvälisessä tavarakaupassa, ja siksi viennin ja tuonnin laskutusvaluutta olisi ilmoitettava aggregoidulla tasolla.
- (8) Kauppaneuvotteluja ja sisämarkkinoiden hallinnointia varten komission olisi saatava yksityiskohtaiset tiedot yhteisöön tuotujen tavaroiden etuuskohtelusta.

⁽¹⁾ EUVL C 70, 15.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 118, 25.5.1995, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 23, 26.1.2008, p. 21.

⁽⁷⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

- (9) Ulkomaankaupan tilastoista saadaan tietoa maksutaseen ja kansantalouden tilinpidon laatimista varten. Ominaisuudet, joiden avulla nämä tiedot voidaan mukauttaa maksutasetarkoituksiin, olisi sisällytettävä pakollisiin vakiotietoihin.
- (10) Yhdenmukaisia säännöksiä ei sovelleta tullivarastoja ja vapaa-alueita koskeviin jäsenvaltioiden tilastoihin. Tällaisten tilastojen laatiminen kansallisia tarkoituksia varten säilyy kuitenkin valinnaisena.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava Eurostatille vuosittaiset aggregoidut tiedot jaoteltuina yritysten ominaisuustietojen mukaan. Näitä tietoja voidaan käyttää esimerkiksi analysoitaessa eurooppalaisten yritysten toimintaa globalisaation näkökulmasta. Yritys- ja kauppatilastojen välinen yhteys luodaan yhdistämällä tulli-ilmoituksesta saatavat tuojaa ja viejää koskevat tiedot tietoihin, joita vaaditaan tilastointiin tarkoitettujen yritysrekisterien laatimista koskevan yhteisen kehyksen vahvistamisesta 20 päivänä helmikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 177/2008 ⁽¹⁾ nojalla.
- (12) Yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 322/97 ⁽²⁾ on luotu viitekehys tämän asetuksen säännöksille. Koska tavarakauppaa koskevat tiedot ovat hyvin yksityiskohtaisia, tarvitaan kuitenkin erityiset luottamuksellisuutta koskevat säännöt, jotta nämä tilastot olisivat merkityksellisiä.
- (13) Salassa pidettävien tilastotietojen luovuttamisesta säädetään asetuksessa (EY) N:o 322/97 sekä salassa pidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle 11 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1588/90 ⁽³⁾. Näiden asetusten mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä varmistetaan salassa pidettävien tietojen fyysinen ja looginen suojaus sekä se, ettei tietoja yhteisön tilastoja tuottaessa ja levitettäessä paljasteta sääntöjenvastaisesti eikä käytetä muuhun kuin tilastointitarkoituksiin.
- (14) Tuottaessaan ja levittäessään tämän asetuksen mukaisesti yhteisön tilastoja kansallisten ja yhteisön tilastoviranomaisten olisi otettava huomioon periaatteet, jotka on vahvistettu tilasto-ohjelmakomitean 24 päivänä helmikuuta 2005 hyväksymissä Euroopan tilastoja koskevissa käytäntesäännöissä ja liitetty kansallisten ja yhteisön tilastoviranomaisten riippumattomuudesta, koskemattomuudesta ja vastuuvollisuudesta 25 päivänä toukokuuta 2005 annettuun komission suositukseen.
- (15) Olisi laadittava sellaisia erityissäännöksiä, jotka pysyvät voimassa, kunnes tullilainsäädännön muutokset johtavat siihen, että tulli-ilmoitus sisältää lisätietoja ja kunnes yhteisön lainsäädäntö vaatii tullitietojen vaihtoa sähköisessä muodossa.
- (16) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on yhteisten puitteiden aikaansaaminen yhteisön ulkomaankauppatilastojen järjestelmälliselle tuottamiselle, vaan se voidaan sääntelyn laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (17) Tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (18) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta mukauttaa luetteloa tullimenettelyistä tai tulliselvitysmuodoista, joilla määritetään vienti ja tuonti ulkomaankaupan tilastoja varten, ottaa käyttöön erilaisia tai erityisiä sääntöjä sellaisten tavaroiden tai tavaroiden liikkeiden osalta, jotka menetelmiin liittyvistä syistä edellyttävät erityissäännöksiä, mukauttaa ulkomaankaupan tilastojen ulkopuolelle jätettäviä tavaroita tai tavaroiden liikkeitä koskevaa luetteloa, määritellä tiettyjen tavaroiden tai tiettyjen tavaroiden liikkeiden tuonnin ja viennin kirjaamiseen käytettäviä muita tietolähteitä kuin tulli-ilmoitus, määritellä tilastotiedot, mukaan lukien käytettävät koodit, vahvistaa tiettyjä tavaroita ja tiettyjä tavaroiden liikkeitä koskevat tietovaatimukset, vahvistaa tilastojen laatimista koskevat vaatimukset, määritellä otosten ominaisuudet, vahvistaa raportointikausi ja aggregointitaso kumppanimaiden, tavaroiden ja valuuttojen osalta sekä myös mukauttaa tilastojen toimittamisen määräaika, sisältöä, kattavuutta ja jo toimitettujen tilastojen tarkistamisen edellytyksiä sekä myös vahvistaa määräaika yritysten ominaisuustietojen mukaan ja ulkomaankaupan laskutusvaluutan mukaan jaoteltujen tilastojen toimittamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään yhteiset puitteet kolmansien maiden kanssa käytävää tavarakauppaa koskevien yhteisön tilastojen, jäljempänä 'ulkomaankaupan tilastot', järjestelmälliselle tuottamiselle.

⁽¹⁾ EUVL L 61, 5.3.2008, s. 6.

⁽²⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 151, 15.6.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'tavaroilla' kaikkea irtainta omaisuutta, myös sähkövirtaa;
- b) 'yhteisön tilastoalueella' tullikoodeksissa määriteltyä yhteisön tullialuetta sekä Saksan liittotasavallan alueella olevaa Helgolandin saarta;
- c) 'kansallisilla tilastoviranomaisilla' kansallisia tilastolaitoksia ja muita elimiä, jotka kussakin jäsenvaltiossa vastaavat ulkomaankaupan tilastojen tuottamisesta;
- d) 'tulliviranomaisilla' tullikoodeksissa määriteltyjä 'tulliviranomaisia';
- e) 'tulli-ilmoituksella' tullikoodeksissa määriteltyä tulli-ilmoitusta;
- f) 'tullin päätöksellä' tulliviranomaisten suorittamaa, hyväksytyjä tulli-ilmoituksia koskevaa hallinnollista tointa, jolla on oikeudellisia vaikutuksia yhteen tai useampaan henkilöön.

3 artikla

Soveltamisala

1. Ulkomaankaupan tilastoihin kirjataan tavaroiden vienti ja tuonti.

Jäsenvaltioiden on kirjattava vienti silloin, kun tavara poistuu yhteisön tilastoalueelta jonkin seuraavassa mainitun, tullikoodeksissa määritellyn tullimenettelyn tai tulliselvitysmuodon mukaisesti:

- a) vienti;
- b) ulkoinen jalostus;
- c) jälleenvienti sisäisen jalostuksen tai tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen jälkeen.

Jäsenvaltioiden on kirjattava tuonti silloin, kun tavara tulee yhteisön tilastoalueelle jonkin seuraavassa mainitun, tullikoodeksissa määritellyn tullimenettelyn mukaisesti:

- a) luovutus vapaaseen liikkeeseen;
- b) sisäinen jalostus;
- c) tullivalvonnassa tapahtuva valmistus.

2. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen tullimenettelyjen ja tulliselvitysmuotojen luetteloiden mukauttamista tullikoodeksin muutosten tai kansainvälistä sopimuksista johtuvien säännösten huomioon ottamiseksi, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Tietty tavarat tai tavaroiden liikkeet edellyttävät menetelmiin liittyvistä syistä erityissäännöksiä. Tämä koskee teollisuuslaitoksia, aluksia ja ilma-aluksia, merestä saatavia tuotteita, aluksiin ja ilma-aluksiin toimitettuja tavaroita, porrastettuja toimituksia, sotilastarvikkeita, merellä oleviin laitoksiin tarkoitettuja

tai niistä peräisin olevia tavaroita, avaruusaluksia, sähkövirtaa ja kaasua sekä jätteitä, jäljempänä 'tietty tavarat tai tietty tavaroiden liikkeet'.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, ja jotka koskevat tiettyjä tavaroita ja tiettyjä tavaroiden liikkeitä sekä niihin sovellettavia erilaisia tai erityisiä säännöksiä, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Tietty tavarat tai tietty tavaroiden liikkeet jätetään menetelmiin liittyvistä syistä ulkomaankaupan tilastojen ulkopuolelle. Tämä koskee monetaarista kultaa ja laillisia maksuvälineitä, tavaroita, jotka on tarkoitettu diplomaattiseen tai luonteeltaan vastaavaan käyttöön, tavaroiden liikkeitä tuoja- ja viejävaltion ja niiden ulkomaille sijoitettujen kansallisten asevoimien välillä sekä tiettyjä ulkomaisten asevoimien hankkimia ja hallussa pitämiä tavaroita; erityisiä tavaroita, jotka eivät ole liiketoimen kohteena; satelliittien laukaisulaitteiden laukaisua edeltäviä liikkeitä; korjattavina käytettäviä ja käytettyjä tavaroita; väliaikaisesti käytettäviä tai käytettyjä tavaroita; mukautettujen tietojen ja verkon kautta ladattujen tietojen kuljetukseen käytettäviä tavaroita; sekä tavaroita, jotka on ilmoitettu tulliviranomaisille suullisesti ja jotka ovat joko luonteeltaan kaupallisia, mikäli niiden arvo ei ylitä tilastollista kynnyсарvoa, joka on arvona ilmaistuna 1 000 euroa tai nettopainona ilmaistuna 1 000 kilogrammaa, tai jotka ovat luonteeltaan ei-kaupallisia.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, ja jotka tavaroiden ja tavaroiden liikkeiden jättämistä ulkomaankaupan tilastojen ulkopuolelle, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 artikla

Tietolähde

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tavaroiden tuontia ja vientiä koskevien tietojen lähteenä on tulli-ilmoitus, mukaan luettuna mahdolliset tilastotietojen tarkistukset tai muutokset, jotka johtuvat tulliviranomaisten sitä koskevistä päätöksistä.

2. Jos tullimuodollisuuksien ja -valvonnan edelleen yksinkertaistaminen uudistetun tullikoodeksin 116 artiklan mukaisesti johtaa siihen, että tulliviranomaisten saatavilla ei ole tuontia ja vientiä koskevia tietoja, talouden toimijan, jota yksinkertaistaminen koskee, on toimitettava tämän asetuksen 5 artiklassa määritellyt tilastotiedot.

3. Jäsenvaltiot voivat edelleen käyttää kansallisten tilastojensa laatimiseen muita tietolähteitä, kunnes tämän asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sähköisessä muodossa tapahtuva keskinäisen tiedonvaihdon mekanismi on otettu käyttöön.

4. Edellä 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tiettyjen tavaroiden tai tiettyjen tavaroiden liikkeiden osalta voidaan käyttää muita tietolähteitä kuin tulli-ilmoitusta.

5. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, ja jotka koskevat tämän artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti tapahtuvaa tietojen keruuta, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Näissä toimenpiteissä on otettava tarkoin huomioon tarve luoda tehokas järjestelmä, jossa talouden toimijoiden ja viranomaisten hallinnollinen rasitus on mahdollisimman pieni.

5 artikla

Tilastotiedot

1. Jäsenvaltioiden on saatava 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuontia ja vientiä koskevista tiedoista seuraavat tiedot:

- a) kauppavirta (tuonti, vienti);
- b) viitekuukausi;
- c) tavaroiden tilastollinen arvo tuonti- tai vientijäsenvaltion kansallisella rajalla;
- d) määrä nettopainona ja muuna paljousyksikkönä, jos tämä on mainittu tulli-ilmoituksessa;
- e) liikkeenharjoittaja, joka on tuonnin osalta maahantuoja tai vastaanottaja ja viennin osalta viejä tai lähettäjä;
- f) tuonti- tai vientijäsenvaltio, eli jäsenvaltio, jossa tulli-ilmoitus on tehty, jos tämä on mainittu tulli-ilmoituksessa:
 - i) tuonnin osalta määräjäsenvaltio;
 - ii) viennin osalta todellinen vientijäsenvaltio;
- g) kumppanimaa, joka on
 - i) tuonnin osalta alkuperämaa ja lähetysmaa;
 - ii) viennin osalta viimeinen tunnettu määrämaa;
- h) tavarat yhdistetyn nimikkeistön mukaisesti esitettyinä, eli
 - i) tuonnin osalta Taric-alanimikkeen tavarakoodi;
 - ii) viennin osalta yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen tavarakoodi;
- i) tullimenettelykoodi, jonka perusteella tilastollinen menettely määräytyy;
- j) liiketoimen luonne, jos se on mainittu tulli-ilmoituksessa;
- k) tullin myöntämä etuuskohtelu maahantuonnissa;
- l) laskutusvaluutta, jos se on mainittu tulli-ilmoituksessa;
- m) kuljetusmuoto eriteltynä seuraavasti:
 - i) kuljetusmuoto rajalla;
 - ii) sisäinen kuljetusmuoto;
 - iii) kontti.

2. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, ja jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen

tarkempaa määrittelyä, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Näiden tietojen on sisällyttävä tulli-ilmoitukseen, jollei toisin ilmoiteta ja tämän rajoittamatta tullilainsäädännön soveltamista.

4. Edellä 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tiettyjen tavaroiden tai tiettyjen tavaroiden liikkeiden ja 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen osalta tietoja voidaan vaatia rajoitetusti.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä ja jotka koskevat näitä rajoitetusti vaadittuja tietoja, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6 artikla

Ulkomaankaupan tilastojen laatiminen

1. Jäsenvaltioiden on laadittava kultakin viitekuukaudelta tilastot tavaroiden tuonnista ja viennistä niiden arvon ja määrän mukaan ilmaistuina seuraavasti:

- a) tavarakoodi;
- b) tuonti/vientijäsenvaltiot;
- c) kumppanimaat;
- d) tilastollinen menettely;
- e) liiketoimen luonne;
- f) etuuskohtelu tuonnissa;
- g) kuljetusmuoto.

Komissio voi määrittää tilastojen laatimista koskevat täytäntöönpanosäännöt 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava kauppaa koskevat vuosittaiset tilastot yritysten ominaisuustietojen mukaisesti, joita ovat yrityksen taloudellinen toimiala Euroopan yhteisen tilastollisen toimialaluokituksen (NACE) pääluokan tai kaksinumerotason mukaisesti ja kokoluokka työntekijöiden lukumäärän mukaan mitattuna.

Tilastot on laadittava yhdistämällä asetuksen (EY) N:o 177/2008 mukaisesti kirjatut yritysten ominaisuustiedot tämän asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti kirjattuihin tuontia ja vientiä koskeviin tietoihin. Tätä varten kansallisten tulliviranomaisten on toimitettava kansallisille tilastoviranomaisille asianomainen elinkeinonharjoittajan tunnustenumero.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä ja jotka koskevat tietojen ja näiden laadittavien tilastojen yhdistämistä, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on joka toinen vuosi laadittava kauppaa koskevat tilastot jaoteltuna laskutusvaluutan mukaan.

Jäsenvaltioiden on laadittava tilastot käyttämällä edustavaa otosta sellaisista tulli-ilmoituksista saaduista tuontia ja vientiä koskevista tiedoista, jotka sisältävät tiedon laskutusvaluutasta. Jos laskutusvaluuttaa koskevaa tietoa ei saada tulli-ilmoituksesta, on tehtävä tutkimus tarvittavien tietojen keräämiseksi.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, ja jotka koskevat otoksen ominaisuuksia, raportointijaksota ja aggregointitasoa kumppanimaiden, tavaroiden ja valuuttojen osalta, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Jos tarvittavat tiedot ovat saatavissa tulli-ilmoituksesta, voidaan päättää, että jäsenvaltiot laativat lisätilastoja kansallisen tason tarpeita varten.

5. Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia laatimaan ja toimittamaan komissiolle (Eurostat) ulkomaankaupan tilastoja sellaisista tilastotiedoista, joita ei tullikoodeksin tai kansallisten ohjeiden mukaisesti ole vielä kirjattu tai joita ei voida saada suoraan jäsenvaltioiden tulliviranomaisille jätetyn tulli-ilmoituksen muista tiedoista. Seuraavien tietojen toimittaminen on sen vuoksi jäsenvaltioille valinnaista:

- a) tuonnin osalta määräjäsenvaltio;
- b) viennin osalta todellinen vientijäsenvaltio;
- c) liiketoimen luonne.

7 artikla

Tiedonvaihto

1. Kansallisten tilastoviranomaisten on viipymättä ja viimeistään sitä kuukautta, jona tulli-ilmoitukset on hyväksytty tai tulli-ilmoituksia koskevat päätökset on tehty, seuraavan kuukauden kuluessa saatava tulliviranomaisilta tuontia ja vientiä koskevat tiedot, jotka perustuvat noille viranomaisille annettuihin tulli-ilmoituksiin.

Näiden tietojen on sisällettävä ainakin 5 artiklassa luetellut tilastotiedot, jotka ovat tullikoodeksin tai kansallisten ohjeiden mukaan saatavilla tulli-ilmoituksessa.

2. Sähköisessä muodossa tapahtuvaan keskinäiseen tiedonvaihtoon käytettävän mekanismin käyttöönottopäivästä lukien tulliviranomaisten on varmistettava, että tuontia ja vientiä koskevat tiedot toimitetaan sen jäsenvaltion kansalliselle tilastoviranomaiselle, joka on ilmoitettu tulli-ilmoituksessa:

- a) tuonnin osalta määräjäsenvaltiona;
- b) viennin osalta todellisena vientijäsenvaltiona.

Keskinäiseen tiedonvaihtoon käytettävä mekanismi otetaan käyttöön viimeistään silloin, kun uudistetun tullikoodeksin 1 osaston 2 luvun 1 jakso on sovellettavissa.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tiedonsiirtoa koskevat täytäntöönpanosäännöt voidaan määrittää 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Ulkomaankaupan tilastojen toimittaminen komissiolle (Eurostat)

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tilastot viimeistään 40 päivän kuluttua kunkin viitekuukauden päättymisestä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilastot sisältävät tiedot kaikesta tuonnista ja viennistä kyseisen viitekuukauden aikana, sekä tehtävä mukautuksia, jos tietoja ei ole saatavilla.

Jäsenvaltioiden on toimitettava ajan tasalle saatetut tilastot, jos jo toimitettuihin tilastoihin tehdään muutoksia.

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä komissiolle (Eurostat) toimitettaviin tuloksiin mahdolliset luottamukselliset tilastotiedot.

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, ja jotka koskevat tilastojen toimittamisen määräaikoja, sisältöä, kattavuutta ja jo toimitettujen tilastojen tarkistamista koskevien edellytysten mukautuksia, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, ja jotka koskevat 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen, yritysten ominaisuustietojen mukaan jaoteltujen ulkomaankaupan tilastojen ja 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen, laskutusvaluutan mukaan jaoteltujen ulkomaankaupan tilastojen toimittamisen määräaikoja, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tilastot komissiolle (Eurostat) sähköisessä muodossa tiedonsiirtostandardin mukaisesti. Tulosten toimittamiseen liittyvät käytännön järjestelyt voidaan määrittää 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Laadun arviointi

1. Tämän asetuksen soveltamiseksi käytetään seuraavia siirrettävien tietojen laatua koskevia määritteitä:

- a) ”merkityksellisyys” viittaa siihen, missä määrin tilastotiedot vastaavat käyttäjien nykyisiä ja mahdollisia tulevia tarpeita;
- b) ”tarkkuus” viittaa siihen, miten lähellä estimaatit ovat tuntemattomia todellisia arvoja;
- c) ”ajantasaisuus” viittaa tiedon saatavuuden ja sen kuvaaman tapahtuman väliseen viipeeseen;
- d) ”oikea-aikaisuus” viittaa tietojen toimituspäivän ja sen päivän, jona tiedot olisi ollut toimitettava, väliseen viipeeseen;

- e) "saatavuus" ja "selkeys" viittaavat olosuhteisiin ja järjestykseen, joiden puitteissa käyttäjät voivat saada, käyttää ja tulkita tietoja;
- f) "vertailukelpoisuus" viittaa käytettyjen tilastokäsitteiden ja mittausvälineiden ja -menetelmien erojen vaikutuksen mittaamiseen, kun tilastoille tehdään maantieteellisiä alueita tai eri aloja koskevia tai ajallisia vertailuja;
- g) "yhtenäisyys" viittaa siihen, että tiedot ovat aisanmukaisia niin, että niitä voidaan luotettavasti yhdistellä eri tavoin ja eri käyttötarkoituksia varten.

2. Jäsenvaltioiden on vuosittain toimitettava komissiolle (Eurostat) toimitettujen tilastojen laatua käsittelevä kertomus.

3. Kun tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä laatumääritteitä sovelletaan tässä asetuksessa tarkoitettuihin tilastoihin, laatuselvityksiin liittyvistä menettelyistä ja niiden rakenteesta päätetään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Komissio (Eurostat) arvioi toimitettujen tilastojen laadun.

10 artikla

Ulkomaankaupan tilastojen jakelu

1. Komissio (Eurostat) jakelee yhteisön tasolla 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditut ja jäsenvaltioiden toimittamat ulkomaankaupan tilastot ainakin yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen mukaisesti jaoteltuina.

Vain silloin, jos tuoja tai viejä sitä vaatii, voivat tietyn jäsenvaltion kansalliset viranomaiset päättää jaellaanko sellaisia kyseisen jäsenvaltion ulkomaankauppatilastoja, joiden perusteella asianomainen tuoja tai viejä on mahdollista tunnistaa, tai muutaanko niitä siten, ettei jakelu vaaranna tilastosalaisuuden noudattamista.

2. Komissio (Eurostat) ei jakele Taric-nimikkeistön ja etuuskohtelun mukaan jaoteltuja yksityiskohtaisia tilastoja, jos niiden paljastaminen voi vahingoittaa yleistä etua yhteisön kauppaa ja

maatalouspolitiikan osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta tietojen levittämistä kansallisella tasolla.

11 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa kolmansien maiden kanssa käytävän tavarakaupan tilastointia käsittelevä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyn määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

12 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1172/95 1 päivästä tammikuuta 2010.

Sitä sovelletaan edelleen tietoihin, jotka koskevat 1 päivää tammikuuta 2010 edeltäneitä viitejaksoja.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio toimitti edellä mainitun ehdotuksen ⁽¹⁾ neuvostolle 30. lokakuuta 2007.

Euroopan parlamentti antoi 23. syyskuuta 2008 ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa, jossa hyväksyttiin 35 tarkistusta ⁽²⁾ ehdotukseen.

Yhteispäätösmenettelyn (EY:n perustamissopimuksen 251 artikla) mukaisesti neuvosto otti huomioon parlamentin ensimmäisen käsittelyn ja vahvisti 16. helmikuuta 2009 asetusehdotusta koskevan yhteisen kantansa.

II TAVOITE

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on tarkistaa kolmansien maiden kanssa käytävää tavarakauppaa koskevaa nykyistä tilastojärjestelmää (Extrastat), ja tarkistuksen tavoitteena on:

- lainsäädännön selkeyttäminen ja yksinkertaistaminen sekä sen avoimuuden lisääminen;
- yhteisön ulkopuolelle suuntautuvan kaupan tilastoja koskevan järjestelmän mukauttaminen tullilmoituksia koskevan menettelyn tuleviin muutoksiin, jotka liittyvät yhteisöluvun käyttöönottoon yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyssä tai kotitullausmenettelyssä sekä uudistetun tullikoodeksin mukaisessa keskitetyssä tullauksessa;
- ”Rotterdam-ilmiön” pienentäminen. Ilmiö johtaa siihen, että
 - a) sellaiset jäsenvaltiot, joissa tehdään paljon tulliselvityksiä tai joiden vientimäärät ovat suuret, mutta jotka toimivat vain kauttakulkumaina, ovat yliedustettuina ulkomaankaupan tilastoissa todellisten määräjäsenvaltioiden tai lähtöjäsenvaltioiden sijasta, sekä siihen, että
 - b) samat tavarat ilmoitetaan kahdesti — Extrastatissa muina kuin yhteisötavaroina ja Intrastatissa toisesta jäsenvaltiosta tulevana yhteisötavaroina, ja tilanne tuonnissa on vastaavanlainen;
- ulkomaankaupan tilastojen relevanssin, tarkkuuden, ajantasaisuuden ja vertailukelpoisuuden parantaminen ja laadunarviointijärjestelmän perustaminen;
- kauppatilastojen ja yritystilastojen yhdisteltävyyden parantaminen;
- vastaaminen käyttäjien tarpeisiin laatimalla uusia kauppatilastoja tulliselvityksistä saatavien tietojen perusteella;
- valvoa arkaluonteisten ulkomaankauppaan liittyvien tietojen saantia Euroopan tilastoja koskevien käytäntönsääntöjen mukaisesti.

Ehdotus sisältää myös muutokset, joista säädetään yhteisön rajat ylittävien tavaroiden turvallisuuden parantamista koskevassa asetuksessa, jonka neuvosto ja parlamentti antoivat 13 päivänä huhtikuuta 2005 ⁽³⁾.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Neuvosto sisällytti yhteiseen kantaansa useimmat parlamentin tarkistukset hyväksyen tekstin, joka on hyvin samanlainen kuin Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta. Neuvosto on täysin samaa mieltä ehdotuksen tavoitteesta selkeyttää lainsäädäntöä, mukauttaa yhteisön ulkopuolelle suuntautuvan kaupan tilastoja koskeva järjestelmä tuleviin tullilainsäädäntöä ja -menettelyjä koskeviin muutoksiin sekä pienentää ”Rotterdam-ilmiötä”. Slovenian ja Ranskan puheenjohtajakautena suoritettuna perusteellisen tarkastelun jälkeen ja ottaen huomioon uudistetun tullikoodeksin täytäntöönpanosta kansallisille hallinnoille, komissiolle ja toimijoille aiheutuvat käytännön vaikutukset neuvosto teki joitakin pääasiassa teknisiä muutoksia, joista esitetään yhteenveto 3 kohdassa.

⁽¹⁾ EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽²⁾ Kahdeksan tarkistusta (N:o 1–4, 8, 16, 17 ja 19) ei koskenut kaikkia kielitoisintoja, joten niistä ei äänestetty.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 648/2005, annettu 13 päivänä huhtikuuta 2005, yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta, EUVL L 117, 4.5.2005, s. 13.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

2.1 Neuvoston hyväksymät tarkistukset

Euroopan parlamentti hyväksyi ehdotukseen 27 tarkistusta ⁽¹⁾, joista 24 on otettu kokonaan tai osittain neuvoston yhteiseen kantaan. Kyseessä ovat tarkistukset 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 (osittain), 13, 14 (osittain), 15 (osittain), 20, 21 (osittain), 22, 23, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32 (osittain) 33, 34 ja 35.

2.2 Tarkistukset, joita neuvosto ei hyväksynyt tai hyväksyi osittain

Tarkistus 12

Tämä tarkistus hyväksyttiin vain osittain, sillä neuvosto katsoi asianmukaiseksi tarkentaa tavaroita koskevan suullisen tulli-ilmoituksen kuvausta.

Tarkistus 14

Tämä tarkistus hyväksyttiin osittain. Täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevan säännöksen (neuvoston tekstin uusi 5 kohta) osalta neuvosto katsoo, että täytäntöönpanovaltaan tulisi kuulua (uusissa) kohdissa ja 4 kohdassa tarkoitettu tietojenkeruu: neuvosto mainitsee erityisesti muut tietolähteet kuin tulli-ilmoitus ja myös tilastotiedot, joita toimittavat tullimuodollisuuksien ja -valvonnan yksinkertaistamisesta hyötyvät talouden toimijat. Lisäksi neuvosto korostaa tarvetta luoda tehokas järjestelmä, jossa hallinnollinen rasitus on mahdollisimman pieni.

Tarkistus 15

Neuvosto voi hyväksyä tarkistuksen osittain. Jäsenvaltiot voivat käyttää muita tietolähteitä kansallisten tilastojensa laatimisessa siihen asti, kun mekanismi tietojen keskinäistä vaihtamista varten on otettu käyttöön. Viittaus 7 artiklan 3 kohtaan on korvattu viittauksella 7 artiklan 2 kohtaan.

Tarkistus 18

Neuvosto pitää tarkempaa sanamuotoa asianmukaisempana (ks. 3 kohta).

Tarkistus 21

Neuvosto katsoo, että 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen osalta voidaan vaatia myös rajoitettuja tietokokonaisuuksia (yhteisen kannan teksti).

Tarkistus 26

Neuvosto katsoo, että keskinäistä tiedonvaihtoa varten sähköisessä muodossa kehitetyn mekanismin käyttöönotosta alkaen tuontia ja vientiä koskevat tiedostot olisi toimitettava sen jäsenvaltion kansalliselle tilastoviranomaiselle, joka on ilmoitettu tulli-ilmoituksessa määräjäsenvaltiona tuonnissa tai todellisena vientijäsenvaltiona viennissä.

Tarkistus 27

Neuvosto ei hyväksynyt tätä tarkistusta, mutta se tarjoaa vaihtoehtoisen ratkaisun 4 artiklan 2 kohdassa (yhteisen kannan teksti — ks. 3 kohta).

Tarkistus 32

Neuvosto hyväksyi tämän tarkistuksen osittain tehden vähäisen muutoksen sanamuotoon ("Taric-nimikkeistön ja etuuskohtelun").

3. Neuvoston lisäämät uudet asiat

Tässä osassa luodaan yleiskatsaus niihin lisäyksiin, jotka neuvosto sisällyttänyt yhteiseen kantaansa hyväksytyjen Euroopan parlamentin tarkistusten lisäksi. Tässä yleiskatsauksessa ei oteta huomioon puhtaasti teknisiä tai sanamuotoon liittyviä lisäyksiä.

⁽¹⁾ Katso alaviite 2.

On myös syytä panna merkille, että neuvoston tekemät muutokset ovat muuttaneet ehdotuksen rakennetta ja tämän vuoksi johdanto-osan kappaleet sekä joidenkin artiklojen kohdat on numeroitu uudelleen.

3.1 Johdanto-osan 3 kappale

Tässä johdanto-osan kappaleessa selitetään, että tullimuodollisuuksien ja -valvonnan yksinkertaistaminen uudistetun tullikoodeksin nojalla toimijoiden toiminnan helpottamiseksi voi johtaa siihen, ettei tulli-ilmoituksia ole saatavilla; kun kyseiset tulli-ilmoitukset ovat ulkomaankaupan tilastojen lähteitä, asetuksessa on säädettävä toimista, joilla varmistetaan, että yksinkertaistamisesta hyötyvät toimijat toimittavat tilastotietoja.

3.2 Johdanto-osan 4 kappale

Tässä johdanto-osan kappaleessa viitataan sähköistä tulliympäristöä koskevaan päätökseen, jonka nojalla otetaan käyttöön sähköinen tullijärjestelmä tulli-ilmoituksiin sisältyvien tietojen vaihtoa varten. Tässä tilastotietojen vaihtojärjestelmässä on tarkoitus käyttää mahdollisimman paljon hyväksi tulliviranomaisten perustamia rakenteita.

3.3 4 artiklan 2 kohta

Tämä uusi kohta sisältää periaatteen, jonka mukaan talouden toimijoiden, joita yksinkertaistaminen koskee, on toimitettava tilastotiedot, jos yksinkertaistaminen johtaa siihen, ettei tulli-ilmoituksia eikä niihin liittyviä tilastotietoja ole saatavilla.

3.4 4 artiklan 5 kohta

Neuvosto lisäsi virkkeen varmistaakseen, että tietojenkeruusta aiheutuva talouden toimijoiden ja viranomaisten hallinnollinen rasitus olisi mahdollisimman pieni.

3.5 5 artiklan 4 kohta

Neuvosto lisäsi viittauksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettuihin tietoihin.

3.6 7 artiklan 2 kohta

Neuvosto ei hyväksynyt yhteiseen kantaansa Euroopan parlamentin tarkistusta 26 (kuten 2 osassa mainittiin), koska se katsoo, että tiedonvaihtoa varten sähköisessä muodossa kehitetyn mekanismin käyttöönotosta alkaen tulliviranomaisen olisi toimitettava tiedot määräjäsenvaltion tai todellisen vientijäsenvaltion kansalliselle tilastoviranomaiselle. Lisäksi neuvosto katsoo, että yllä mainittu mekanismi olisi otettava käyttöön viimeistään uudistetun tullikoodeksin asiaankuuluvaa jaksoa sovellettaessa.

IV PÄÄTELMÄ

Neuvosto katsoo, että kahtena puheenjohtajakautena perusteellisesti tarkasteltu ja komission täyden kannatuksen saama neuvoston yhteinen kanta on kokonaisuudessaan ehdotuksen tavoitteiden mukainen.

Lisäksi yhteiseen kantaan on hyväksytty useimmat Euroopan parlamentin tarkistukset.

Neuvoston tekemissä lisäyksissä otetaan huomioon käytännön tarpeet ja tekniset tosiasiat sekä saatetaan parempaan tasapainoon kansallisten viranomaisten vaatimukset ja toimijoille myönnetyt tullihelpotukset.

Neuvoston 16 päivänä helmikuuta 2009 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 14/2009,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi Euroopan telealan sääntelyviranomaisten ryhmän perustamisesta (GERT)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 75 E/05)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽⁴⁾, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽⁵⁾, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ⁽⁶⁾, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽⁷⁾ ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽⁸⁾, jäljempänä

yhdessä 'puitedirektiivi ja erityisdirektiivit', tarkoituksena on luoda sähköisen viestinnän sisämarkkinat yhteisössä ja varmistaa samalla investointien, innovoinnin ja kuluttajansuojan korkea taso lisäämällä kilpailua.

- (2) EU:n sääntelyjärjestelmän yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa on hyvin tärkeää sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen sisämarkkinoiden kehityksen onnistumisen kannalta. EU:n sääntelyjärjestelmässä vahvistetaan saavutettavat tavoitteet ja luodaan puitteet kansallisten sääntelyviranomaisten toiminnalle, mutta samalla siinä annetaan niille tietyissä asioissa mahdollisuus soveltaa sääntöjä joustavasti kansallisiin olosuhteisiin sopivalla tavalla.
- (3) Ottaen huomioon tarpeen varmistaa sääntelykäytännön yhdenmukainen kehittäminen ja EU:n sääntelyjärjestelmän yhdenmukainen soveltaminen, sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja käsittelevän eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmän perustamisesta 29 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 2002/627/EY ⁽⁹⁾ mukaisesti perustettiin eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmä (ERG), neuvomaan ja avustamaan komissiota sisämarkkinoiden kehittämisessä ja toimimaan yleisemmin kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission välisenä yhteystahona.
- (4) ERG on vaikuttanut myönteisesti yhdenmukaisen sääntelykäytännön luomiseen edistämällä kansallisten sääntelyviranomaisten välillä sekä näiden ja komission välillä tehtävää yhteistyötä. Tämä lähestymistapa, jolla lisätään yhdenmukaisuutta kansallisten sääntelyviranomaisten kesken vaihtamalla tietoa ja osaamista käytännön kokemuksista, on osoittautunut onnistuneeksi tänä lyhyenä aikana, joka sen käyttöönotosta on kulunut. Kansallisten sääntelyviranomaisten välistä yhteistyötä ja koordinoitua on jatkettava ja tehostettava sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittämiseksi edelleen.
- (5) Tämä edellyttää ERG:n vahvistamista ja sen tunnustamista EU:n sääntelyjärjestelmässä Euroopan telealan sääntelyviranomaisten ryhmänä, jäljempänä 'ryhmä'. Ryhmän ei tulisi olla yhteisön virasto eikä sen tulisi olla oikeushenkilö. Ryhmän olisi korvattava ERG, tarjottava asiantuntemusta ja luotava luottamusta riippumattomuutensa, antamiensa neuvojen ja tietojen laadun, menettelyjensä ja toimintatapojensa avoimuuden sekä tehtäviensä suorittamisessa osoitetun huolellisuuden ansiosta.

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2009 ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ...

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽⁹⁾ EYVL L 200, 30.7.2002, s. 38.

- (6) Ryhmän olisi koottava yhteen asiantuntemusta ja tätä kautta avustettava kansallisia sääntelyviranomaisia, korvaamatta kuitenkaan niiden nykyisiä toimintoja tai toistamatta jo aloitettua työtä, sekä avustettava komissiota sen tehtävien hoitamisessa.
- (7) Ryhmän olisi jatkettava ERG:n työtä ja kehitettävä kansallisten sääntelyviranomaisten välistä sekä niiden ja komission välistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisesti sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää, edistäen näin sisämarkkinoiden kehitystä.
- (8) Ryhmän olisi myös toimittava elimenä, joka pohtii sähköisen viestinnän kysymyksiä, keskustelee niistä ja antaa niissä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle neuvontaa. Ryhmän olisi näin ollen annettava Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle neuvoja niiden pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.
- (9) Ryhmän olisi työssään keskityttävä sähköisen viestinnän markkinoiden ennakkosääntelyyn, erityisesti markkina-analyysimenettelyn osalta. Ryhmän olisi hoidettava tehtävänsä yhteistyössä — vaikuttamatta kuitenkaan niiden asemaan — nykyisten ryhmien ja komiteoiden kanssa, kuten direktiivillä 2002/21/EY (puitedirektiivi) perustetun viestintäkomitean, Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) ⁽¹⁾ perustetun radiotaajuuskomitean, radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän perustamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyllä komission päätöksellä 2002/622/EY ⁽²⁾ perustetun radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän sekä televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/EY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY ⁽³⁾ perustetun yhteyskomitean kanssa.
- (10) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita eli sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittämiseen tähtäävän yhdenmukaisen sääntelykäytännön edelleen kehittämistä kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäisen ja niiden ja komission välisen tehostetun yhteistyön ja koordinaation avulla, muun muassa tietoja vaihtamalla, vaan ne voidaan tämän asetuksen EU:n laajuisen soveltamisalan vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Aihe, soveltamisala ja tehtävät

1 artikla

Aihe, soveltamisala ja tavoitteet

1. Perustetaan sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalle kansallisten sääntelyviranomaisten neuvonantava ryhmä, johon viitataan nimellä "Euroopan telealan sääntelyviranomaisten ryhmä", jäljempänä 'ryhmä'.

2. Ryhmä toimii direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ja direktiivien 2002/19/EY, 2002/20/EY, 2002/21/EY, 2002/22/EY ja 2002/58/EY (erityisdirektiivit) soveltamisalalla eli sähköisen viestinnän markkinoiden taloudelliseen sääntelyyn liittyvissä asioissa.

3. Ryhmä hoitaa tehtävänsä riippumattomasti, puolueettomasti ja avoimesti. Ryhmä pyrkii kaikessa toiminnassaan samoihin tavoitteisiin kuin ne, jotka on asetettu kansallisille sääntelyviranomaisille direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8*artiklassa. Ryhmä edistää erityisesti sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja parempaa toimintaa pyrkimällä varmistamaan, että sähköistä viestintää koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää sovelletaan yhdenmukaisesti.

4. Ryhmä edistää yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten välillä sekä niiden ja komission välillä ja antaa neuvoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

2 artikla

Ryhmän asema EU:n sääntelyjärjestelmän soveltamisessa

1. Ryhmä

a) kehittää ja tekee kansallisten sääntelyviranomaisten keskuudessa tunnetuksi sääntelyä koskevia parhaita käytäntöjä, kuten EU:n sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanoa koskevia yhteisiä lähestymistapoja, menetelmiä tai suuntaviivoja;

b) avustaa pyynnöstä kansallisia sääntelyviranomaisia sääntelykysymyksissä, muun muassa antamalla lausuntoja rajat ylittävissä riidoissa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 21 artiklan mukaisesti tai avustamalla kansallisia sääntelyviranomaisia merkityksellisten markkinoiden analysoimisen yhteydessä mainitun direktiivin 16 artiklan mukaisesti;

c) antaa lausuntoja ehdotuksista 2 kohdassa tarkoitetuiksi komission päätöksiksi, suosituksiksi ja/tai suuntaviivoiksi;

d) julkaisee selvityksiä tai antaa neuvoja komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan sekä antaa neuvoja Euroopan parlamentille ja neuvostolle pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kaikista toimivaltaansa kuuluvista sähköiseen viestintään liittyvistä kysymyksistä;

⁽¹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 198, 27.7.2002, s. 49.

⁽³⁾ EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60.

e) avustaa pyynnöstä Euroopan parlamenttia, neuvostoa ja komissiota sekä kansallisia sääntelyviranomaisia sääntelyä koskevien parhaiden käytäntöjen tunnetuksi tekemisessä kolmansissa maissa.

2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja ehdotuksia päätöksiksi, suosituksiksi ja/tai suuntaviivoiksi ovat:

a) päätökset ja/tai lausunnot kansallisten sääntelyviranomaisten toimenpide-ehdotuksiksi, jotka koskevat markkinoiden määrittelyä, yritysten nimeämistä huomattavan markkinavoiman omaaviksi yrityksiksi ja korjaavien toimenpiteiden määräämistä, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 artiklan mukaisesti;

b) suositukset ja/tai suuntaviivat, jotka koskevat ilmoituksissa annettavien tietojen muotoa, sisältöä ja tasoa, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 a artiklan mukaisesti;

c) suositukset, jotka koskevat merkityksellisiä tuote- ja palvelumarkkinoita, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 15 artiklan mukaisesti;

d) päätökset, jotka koskevat valtioiden rajat ylittävien markkinoiden yksilöintiä, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 15 artiklan mukaisesti;

e) suositukset, jotka koskevat yhdenmukaistamista, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 19 artiklan mukaisesti;

f) päätökset, joilla annetaan kansallisille sääntelyviranomaisille lupa toteuttaa poikkeuksellisia toimenpiteitä tai evätään tämä, direktiivin 2002/12/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8 artiklan mukaisesti.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset ja komissio ottavat mahdollisimman tarkasti huomioon kaikki ryhmän hyväksymät lausunnot, neuvot tai sääntelyä koskevat parhaat käytännöt.

II LUKU

Ryhmän organisaatio

3 artikla

Kokoonpano

1. Ryhmä koostuu kuhunkin jäsenvaltioon perustetun kansallisen sääntelyviranomaisen, jonka pääasiallisena tehtävänä on valvoa sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen markkinoiden päivittäistä toimintaa, johtajista tai korkean tason edustajista.

2. Ryhmässä on yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta.

3. Komissiolla on tarkkailijan asema, ja se on edustettuna asianmukaisella tasolla.

4. Euroopan talousalueen (Eta) jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin jäsen ehdokasvaltioiden kansallisilla sääntelyviranomaisilla on tarkkailijan asema, ja ne ovat edustettuina asianmukaisella tasolla.

4 artikla

Toimintajärjestelyt

1. Ryhmä vahvistaa työjärjestyksensä ja asettaa sen julkisesti saataville.

2. Ryhmän lausunnot, sääntelyä koskevat parhaat käytännöt ja selvitykset hyväksytään jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Työjärjestyksessä vahvistetaan yksityiskohtaisemmat äänestys-säännöt, mukaan lukien ehdot, joiden mukaisesti jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, päätösvaltaisuutta koskevat säännöt sekä kokousilmoituksia koskevat määräajat. Työjärjestyksessä voidaan myös vahvistaa kiireellisenä äänestämistä koskevat menettelyt.

Ryhmän hyväksymät lausunnot, sääntelyä koskevat parhaat käytännöt ja selvitykset julkistetaan, ja niissä on ilmoitettava kansallisen sääntelyviranomaisen varaukset sen pyynnöstä.

3. Ryhmä valitsee jäsentensä joukosta yksinkertaisella enemmistöllä puheenjohtajansa ja varapuheenjohtajansa työjärjestyksensä mukaisesti. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien toimikausi on yksi vuosi. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat vastaavat ryhmän edustamisesta.

4. Ryhmä kokoontuu täysistuntokokouksiin puheenjohtajansa kutsusta vähintään neljä kertaa vuodessa säännönmukaiseen istuntoon. Se kokoontuu myös ylimääräisiin kokouksiin puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa ryhmän jäsenistä sitä pyytää. Puheenjohtaja laatii kokouksen esityslistan, ja se julkistetaan.

5. Tarvittaessa ryhmän työtä voidaan tehdä asiantuntijoiden työryhmissä.

6. Komissio kutsutaan osallistumaan kaikkiin ryhmän täysistuntokokouksiin, ja se voidaan kutsua sen asiantuntijoiden työryhmien kokouksiin.

7. ETA-maiden ja Euroopan unionin jäsen ehdokasmaiden asiantuntijat voivat osallistua ryhmän kokouksiin tarkkailijoina. Ryhmä voi kutsua kokouksiinsa myös muita asiantuntijoita ja tarkkailijoita.

III LUKU

Yleiset säännökset

5 artikla

Kuuleminen

Tarvittaessa ryhmä kuulee asiaan liittyviä tahoja ennen lausuntojen, sääntelyä koskevien parhaiden käytäntöjen tai selvitysten hyväksymistä ja antaa niille mahdollisuuden esittää huomautuksia kohtuullisessa määräajassa. Ryhmä saattaa kuulemismenettelyn tulokset julkisesti saataville, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

*6 artikla***Avoimuus ja vastuullisuus**

1. Ryhmän toiminnan on oltava hyvin avointa. Ryhmän on varmistettava, että suurelle yleisölle ja kaikille asiaan liittyville tahoille annetaan puolueetonta, luotettavaa ja helposti saatavissa olevaa tietoa erityisesti ryhmän työn tuloksista.
2. Ryhmä vahvistaa vuosittain Euroopan parlamenttia, neuvostoa ja komissiota kuultuaan seuraavan vuoden työohjelman, toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle ja julkistaa sen. Ryhmän on myös julkaistava vuosikertomus toiminnastaan.
3. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat pyytää ryhmää selostamaan niille ryhmän toiminnan kannalta merkityksellisiä asioita.

*7 artikla***Tietojen antaminen ryhmälle**

Komissio ja kansalliset sääntelyviranomaiset antavat ryhmälle sen tehtäviensä suorittamiseksi pyytämät tiedot. Näitä tietoja

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

käsitellään direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 5 artiklan sääntöjen mukaisesti.

*8 artikla***Tietojen salassapito**

Ryhmä ei saa julkaista eikä ilmaista kolmansille osapuolille sel- laista käsittelemäänsä tai saamaansa tietoa, jonka osalta on pyydetty luottamuksellista käsittelyä.

Silloin kun pyydetty neuvo tai käsiteltävä kysymys on luotta- muksellinen, ryhmän jäsenet ja tarkkailijat sekä kaikki muut henkilöt ovat velvollisia pitämään salassa ryhmän tai sen asian- tuntijatryöryhmien työskentelyn yhteydessä saamansa tiedot.

*9 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio hyväksyi 16. marraskuuta 2007 ehdotuksensa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisen perustamisesta ⁽¹⁾. Neuvosto vastaanotti komission ehdotuksen ⁽²⁾ 19. marraskuuta 2007.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 24. syyskuuta 2008.

Alueiden komitea antoi lausuntonsa 19. kesäkuuta 2008 ⁽³⁾.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 29. toukokuuta 2008 ⁽⁴⁾.

Komissio muutti ehdotustaan 5. marraskuuta 2008 ⁽⁵⁾.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 16. helmikuuta 2009.

II TAVOITE

Ehdotetulla asetuksella, joka on osa komission marraskuussa 2007 esittämää EU:n sähköisen viestinnän sääntelypakettia, on tarkoitus perustaa uusi yhteisön elin. Kyseinen elin toimisi puitedirektiivin ja erityisdirektiivien soveltamisalalla sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi edistämällä erityisesti yhteisön laajuisten sähköisten viestintäpalvelujen kehittämistä. Se toimisi sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen asiantuntijakeskuksena EU:n tasolla hyödyntäen kansallisten sääntelyviranomaisten kokemusta. Sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmää sovellettaisiin näin yhdenmukaisesti, mikä edistäisi kilpailua ja parantaisi kilpailukykyä.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1) Yleistä

Vaikka neuvosto päätti käyttää komission ehdottamasta poikkeavaa säädösmuotoa, yhteinen kanta sisältää suurimman osan Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä hyväksymistä tarkistuksista joko kokonaisuudessaan, osittain tai suurelta osin.

Se sisältää myös joitakin uusia muutoksia, joiden tarkoituksena on perustaa joustava ja riippumaton elin, jolla olisi yksityisoikeudellinen tukirakenne.

Osa Euroopan parlamentin hyväksymistä tarkistuksista ei kuitenkaan otettu yhteisessä kannassa huomioon, koska neuvosto piti niitä turhina tai ei voinut hyväksyä niitä tai useissa tapauksissa siitä syystä, että komission alkuperäisen ehdotuksen säännökset oli poistettu tai muotoiltu kokonaan uudelleen.

Neuvosto hyväksyi yhteisen kantansa erityisesti parantaakseen ja vahvistaakseen nykyisiä rakenteita, etenkin Euroopan sääntelyviranomaisten ryhmää (ERG). Ehdotetun uuden elimen on määrä korvata ERG ja parantaa sen toimintajärjestelyjä avoimuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi päätöksenteossa. Neuvosto päätti virallistaa ERG:n yhteisön säädöksessä ja määrittellä tarkemmin sen tehtävät, toiminnan sekä suhteet yhteisön toimielimiin. Uusi elin, Euroopan telealan sääntelyviranomaisten ryhmä (GERT), ei olisi yhteisön virasto eikä sillä olisi oikeushenkilöllisyyttä. Sillä olisi yksityisoikeudellinen tukirakenne. Näin ollen GERT olisi joustava ja tehokas elin, joka toimisi riippumattomasti toimivaltansa rajoissa, erityisesti puitedirektiivin ja erityisdirektiivien soveltamisalalla.

⁽¹⁾ KOM(2007) 699 lopullinen.

⁽²⁾ Asiak. 15408/07.

⁽³⁾ EUVL C 257, 9.10.2008, s. 68.

⁽⁴⁾ TEN/327-329 — CESE 984/2008 — 2007/0247 (COD) — 2007/0248 (COD) — 2007/0249 (COD).

⁽⁵⁾ KOM(2008) 720 lopullinen.

Neuvosto lisäsi tai muutti muutamia säännöksiä sen varmistamiseksi, että GERTin kokoonpano on selkeä, sen sisäinen organisaatio oikeassa suhteessa sen toimivaltaan ja päätöksentekojärjestelyt yksinkertaisia ja tehokkaita. Neuvosto yhtyi Euroopan parlamentin näkemykseen pitäen tärkeänä, että uusi elin harjoittaa toimintaansa avoimesti ja raportoi Euroopan unionin toimielimille.

2) Erityisiä huomautuksia

a) Aihe, soveltamisalat ja tavoitteet

Neuvosto on yhtä mieltä komission ja Euroopan parlamentin kanssa siitä, että uusi elin olisi perustettava sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoilla (tarkistukset 7-13). Uuden neuvoo-antavan elimen olisi avustettava kansallisia sääntelyviranomaisia sekä komissiota tämän tehtävissä (tarkistus 12). Ryhmän olisi myös toimittava elimenä, joka pohtii sähköisen viestinnän kysymyksiä, keskustelee niistä ja antaa niissä neuvontaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle ja neuvoo niitä joko niiden pyynnöstä tai omasta aloitteestaan (tarkistukset 17-18, 52). Sen tulisi korvata ERG, joka nykyään neuvoo ja avustaa komissiota sisämarkkinoiden kehittämisessä (tarkistus 13). Ryhmän olisi jatkettava ERG:n työtä ja edistettävä kansallisten sääntelyviranomaisten välistä sekä niiden ja komission välistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kaikissa jäsenvaltioissa sovelletaan yhdenmukaisesti sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevaa sääntelyjärjestelmää, ja näin sisämarkkinoiden kehityksen edistämiseksi (tarkistukset 11, 48-49, 53).

Neuvosto on yhtä mieltä komission ja Euroopan parlamentin kanssa siitä, että uuden elimen toiminnan on kuuluttava puitedirektiivin ja erityisdirektiivien soveltamisalaan ja että se on määriteltävä selkeästi (tarkistukset 47-50, 56-60, 64, 69, 75-78, 80, 85, 87, 91-92, 97, 98, 99 ja 105). Neuvosto katsoo yhteisymmärryksessä Euroopan parlamentin kanssa, että GERTin tehtävänä on myös laatia ja levittää kansallisille sääntelyviranomaisille sääntelyä koskevia parhaita käytäntöjä, kuten sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanoa koskevia yhteisiä lähestymistapoja, menetelmiä tai suuntaviivoja (tarkistus 53). Se on niiden kanssa yhtä mieltä myös siitä, että Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) ei pitäisi tulla osaksi tätä uutta elintä, jolla ei tulisi olla toimivaltaa Euroopan tasolla verkko- ja tietoturvaan liittyvissä asioissa (tarkistukset 9-10, 24, 27, 36, 50, 56, 65, 89, 107 d kohta ja 143).

Toisin kuin Euroopan parlamentti, neuvosto katsoo, että GERT (Euroopan telealan sääntelyviranomaisten ryhmä) olisi sopivampi nimi uudelle elimelle kuin ORET (Euroopan telealan sääntelyviranomaisten elin) (tarkistus 47). Vaikka neuvosto on yhtä mieltä Euroopan parlamentin kanssa siitä, että tällaisen elimen perustaminen edellyttäisi vankempaa perustaa (tarkistus 8), se katsoo, että GERTillä ei tulisi olla viraston ominaispiirteitä eikä oikeushenkilöllisyyttä (tarkistukset 14, 51). Neuvosto katsoo Euroopan parlamentin tavoin, että GERT tarjoaisi asiantuntemusta ja loisi luottamusta riippumattomuutensa, antamiensa neuvojen ja levittämiensä tietojen laadun, menettelyjensä ja toimintatapojensa avoimuuden sekä tehtävien suorittamisessa osoittamansa huolellisuuden ansiosta (tarkistus 12). Neuvosto katsoo, että GERT on perustettava yhteisön säännöksellä, jotta voitaisiin kehittää edelleen yhdenmukaista sääntelykäytäntöä kansallisten sääntelyviranomaisten välisen sekä niiden ja komission välisen tiiviimmän yhteistyön ja koordinoinnin avulla sähköisten viestintäpalvelujen sisämarkkinoiden vahvistamiseksi.

Suhteellisuusperiaate kieltää ylittämästä sitä, mikä on tarpeen halutun tavoitteen saavuttamiseksi. Neuvoston mielestä GERT voi saavuttaa tämän tavoitteen, sillä se on yhteisön virastoa keveämpi ja vähemmän byrokraattinen elin.

GERTin tehtävien osalta neuvosto katsoo Euroopan parlamentista poiketen, että GERTin toimissa olisi keskityttävä erityisesti sähköisen viestinnän markkinoiden taloudelliseen sääntelyyn liittyviin asioihin eikä tehtäviin, joita ei ole selkeästi määritelty etukäteen (tarkistukset 16, 19, 20, 22, 26, 28, 68, 70, 71, 79, 81-84, 86, 93, 95, 102, 103-104 ja 106). Neuvosto ei ole yhtä mieltä Euroopan parlamentin kanssa siitä, että GERTin olisi annettava neuvoja myös markkinatoimijoille (tarkistukset 15 ja 54), koska se katsoo, että GERTin olisi voitava hoitaa tehtävänsä riippumattomasti kaikenlaisia eturistiriitoja välttäen. Vaikka neuvosto katsoo aiheelliseksi, että GERTin olisi hoidettava tehtävänsä yhteistyössä nykyisten ryhmien ja komiteoiden kanssa, se ei katso aiheelliseksi sitä, että GERT antaa neuvoja näille ryhmille ja komiteoille (tarkistukset 81-84 ja 88).

b) *Kokoonpano ja toimintajärjestelyt*

Neuvosto on yhtä mieltä Euroopan parlamentin kanssa siitä, että uuden elimen tulisi koostua kuhunkin jäsenvaltioon perustetun kansallisen sääntelyviranomaisen, jonka pääasiallisena tehtävänä on valvoa sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen markkinoiden toimintaa päivittäin, korkean tason edustajista ja että siihen pitäisi kuulua yksi jäsen kustakin jäsenvaltiosta. Se on myös yhtä mieltä siitä, että komissiolla tulisi olla tarkkailijan asema (tarkistus 108) ja että uudella elimellä tulisi olla puheenjohtaja ja varapuheenjohtajia, jotka valitaan sen jäsenten keskuudesta (tarkistus 109). Neuvosto on yhtä mieltä Euroopan parlamentin kanssa siitä, että uuden elimen tulisi hoitaa tehtävänsä riippumattomasti, puolueettomasti ja avoimesti (tarkistus 112) ja että sen olisi tehtävä päätöksensä jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä (tarkistus 111). Neuvosto katsoo Euroopan parlamentin tavoin, että kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission olisi otettava mahdollisimman pitkälle huomioon GERTin toimittamat lausunnot (tarkistus 72).

Neuvosto on yhtä mieltä Euroopan parlamentin ehdottamasta uuden elimen rakenteen ja tehtävien yksinkertaistamisesta erityisesti komission ehdottamaan rakenteeseen nähden (tarkistuksen 107 d ja e kohta, tarkistukset 115–117, 119–120, 122, 125, 129–130, 138 ja 143–147) ja yhtyy Euroopan parlamentin näkemykseen tietyistä toimintajärjestelyistä, kuten esimerkiksi siitä, että uuden elimen olisi hyväksyttävä työjärjestys (tarkistus 111), tai kokousten koolle kutumisesta (tarkistus 110).

Neuvosto kannattaa kuitenkin sellaista organisaatio- ja rahoitusrakennetta, joka olisi keveämpi ja vähemmän byrokraattinen kuin Euroopan parlamentin ehdottama rakenne. Neuvosto ei pidä GERTin tehtävien moitteettoman hoitamisen kannalta tarpeellisena sääntelyneuvoston eikä toiminnanjohtajan toimen perustamista (tarkistukset 107, 108, 114, 126–127, 131, 133–139 ja 142). GERTin riippumattomuuden varmistamiseksi neuvosto katsoo, että GERTin ei tulisi saada rahoitusta joko kokonaisuudessaan tai osittain yhteisön talousarviosta (tarkistukset 37, 51, 168, 149–151 ja 153–154). Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamisen varmistamiseksi neuvosto katsoo, että yhteisön viraston muoto ei ole tarpeen eikä oikeassa suhteessa GERTille annettujen tehtävien hoitamisen kannalta (tarkistukset 14, 51, 163 ja 168). Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kahden ja puolen vuoden toimikauden osalta neuvosto pitää asianmukaisempana vuotta lyhyempää toimikautta (tarkistus 109).

c) *Avoimuus ja luottamuksellisuus*

Neuvosto katsoo Euroopan parlamentin tavoin, että GERTin tulisi tarvittaessa kuulla asianosaisia tahoja ennen lausuntojen, sääntelyä koskevien parhaiden käytänteiden tai selvitysten laatimista ja antaa niille mahdollisuus tehdä huomautuksia kohtuullisessa määräajassa.

Kuulemismenettelyn tulokset olisi periaatteessa julkistettava ja jonkin kansallisen sääntelyviranomaisen esittämät varaukset olisi sen pyynnöstä liitettävä tuloksiin (tarkistus 156). Neuvosto on yhtä mieltä Euroopan parlamentin kanssa siitä, että GERTin olisi harjoitettava toimintaansa hyvin avoimesti (tarkistus 31).

Se on myös yhtä mieltä periaatteesta, jonka mukaan GERTin olisi julkistettava vuotuinen ohjelmansa ja vuotuinen toimintakertomus sekä raportoitava toiminnastaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle, vaikka Euroopan parlamentin ehdottamat organisatoriset järjestelyt eroavat käsitteellisesti neuvoston ehdottamista (tarkistukset 101, 118, 124, 136, 139–142, 152). Neuvosto katsoo Euroopan parlamentin tavoin, että GERTin olisi noudatettava asianmukaisesti luottamuksellisuusperiaatetta (tarkistukset 39–40 ja 96). Neuvosto katsoo erityisesti, että GERT ei saisi julkaista eikä paljastaa kolmansille osapuolille sellaista käsittelemäänsä tai saamaansa tietoa, jonka osalta on pyydetty luottamuksellista käsittelyä. Lisäksi GERTin jäsenten ja tarkkailijoiden sekä kaikkien muiden henkilöiden pitäisi olla velvollisia pitämään salassa, mitä heidän tietoonsa on tullut GERTin tai asiantuntijaryhmien työskentelyn yhteydessä.